

திங்கட்கிழமை, 1982 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 15. மாசி 3, துன்மதி,—திருவள்ளூர் ஆண்டு 2013.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9.00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு க. இராசாராம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:

“அருவினை என்ப உளவோ கருவியான்

காலம் அறிந்து செயின்.”

ஒரு செயலைச் செய்து முடிப்பதற்குரிய உதவிகளோடு செய்தற்குரிய காலத்தையும் நன்கு அறிந்து செய்தால், செய்தற் கரிய செயல்கள் என்பன இல்லாமல் போய்விடும்.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

(உருக்குறியிட்ட வினாக்கள்.)

Fishing Harbour at Chinna Muttom

*Q. No.201: THIRU P. VIJAYARAGHAVAN: Will the Hon the Minister for Finance be pleased to state: what is the present stage of the proposal for establishment of a Fishing Harbour at Chinna Muttom in Kanyakumari District?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துறைமுகம் கட்டுவதற்கு மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளதாகச் செய்தித்தாள் குறிப்புத் தெரிவிக்கிறது. அதிகாரபூர்வமான தகவல் விரைவில் வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு பொ. விஜயராகவன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாநில அரசு மத்திய அரசோடு, இந்த மீன்பிடி துறைமுகத்தை அமைப்பதற்குக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறதா? அப்படி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், எந்த அடிப்படையில் இதை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறது? அதற்கு எவ்வளவு நிதி ஆதாரம் தரவேண்டும் என்று மாநில அரசு மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பல்லாண்டுக் காலமாக சின்ன முட்டத்தில் ஒரு மீன்பிடித்துறைமுகம் கட்டவேண்டுமென்ற ஒரு செயற் குறிப்பு மாநில அரசால் மத்திய அரசுக்கு ஒப்புதலுக்காக அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளது. 4-2-82 தேதியில் செய்திதாளில் இதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி அளித்துவிட்டதாக வந்துள்ளது அதிகாரபூர்வமான மகடிதத்தை மத்திய அரசிடமிருந்து தமிழக

[1982 பிப்ரவரி 15]

அரசு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் செய்தியில் 2.34 கோடி செலவில் இது கட்டி முடிக்கப்படுமென்றும், 240 எந்திரப் படகுகள் தங்குவதற்கும், 10 பெரிய மீன்பிடி படகுகள் தங்குவதற்கும் ஏற்ற வகையில் இந்தத் துறைமுகம் அமைக்கப்படும்.

திரு. பொ. விஜயராகவன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தச் செய்தித் தாளில் வந்த செய்தியின் அடிப்படையில் மாநில அரசு 50%ம் மத்திய அரசு 50%ம் அளிக்க வேண்டுமென்பதான ஒரு குறிப்பு இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அப்படி மாநில அரசும் மத்திய அரசும் செய்கின்ற நேரத்தில், ஆளுக்குப்பாதி என்கின்ற அளவில் இந்தத்திட்டம் அமைய வேண்டுமென்பது உண்மையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் செலவு முழுவதையும் மத்திய அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற விண்ணப்பத்தை நாம் போட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் என்ன நிபந்தனைகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அந்தக் கடிதம் முழுவதையும் பார்த்த பிறகு, அதற்கேற்றபடி நாம் நடவடிக்கை எடுக்க இயலும்.

திரு. டி. மணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச்சின்ன முட்டத்தில் மீன்பிடித் துறைமுகம் கட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்வது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மிக்கநன்றி. அதே நேரத்தில், கடலரிப்பைத் தடுப்பதற்கு பல்வேறு பகுதிகளில் இப்போது தடுப்புச் சுவர்கள் கட்டும் வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால், மீன்பிடிப்பதில் சிரமம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதை அடிப்படையாக எடுத்துக் கொண்டு, தூத்தூர் போன்ற பகுதிகளில் சிறிய மீன்பிடி துறைமுகங்களை அபிவிருத்தி செய்ய இந்த அரசு சிபார்சு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, கடலோரப் பகுதிகளில் தடுப்புச் சுவர்கள் ஆங்காங்கு கட்டப்பட்டு வருகின்றன. அதுபற்றிய குறிப்புகள் தனியாக கேள்வி கேட்டால் தர இயலும். மற்ற இடங்களில் துறைமுகங்கள் கட்டுவதுபற்றி கேட்டார்கள். அதற்கும் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும். ஆனால் வேறு இடங்கள் என்று சொல்லும்போது வாலிநோக்கம் என்ற இடத்தில் ஒரு துறைமுகம் கட்டுவதற்கான ஒரு செயற் குறிப்பை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேறு எந்த மாவட்டங்களில் இப்படி மீன்பிடித் துறைமுகங்கள் கட்டுவதற்கான திட்டங்கள் இருக்கின்றன? இருந்தால் அவைகள் என்னென்ன?

1982 பிப்ரவரி 15]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, வேறு மாவட்டங்களில் மீன்பிடி துறைமுகங்கள் கட்டுவதற்கான திட்டங்கள் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் துறைமுகங்கள் கட்டப்பட்டு, திறக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதற்குத் தனிக் கேள்வி போட்டால், முழு விவரங்கள் தரப்படும்.

மேட்டூர் அணையில் மீன்குஞ்சுகள் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டம்.

*வினா எண். 202.—திரு. இரா. தாமரைக்கனி: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மேட்டூர் அணையில் மீன்குஞ்சுகள் உற்பத்தியைப் பெருக்க அரசிடம் திட்டம் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் விவரம் யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(ஆ) தமிழ்நாட்டில் நன்னீர் மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நோக்குடன் மீன்குஞ்சுகள் உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்யும் பிரத்யேகத்திட்டம் ஒன்று செயல்படுத்தப்படவுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் மீன்குஞ்சு உற்பத்தி நிலையங்கள் கட்ட தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 10 இடங்களில் மேட்டூர் அணையும் ஒன்றாகும். இங்கு ரூ. 11,17,500 செலவில் 20 மீன்குஞ்சு வளர்ப்பு நூற்றங்கால்களும் 20 மீட்டர் சுற்றளவு கொண்ட ஒரு வட்ட வடிவ மீன்குளமும் அமைக்கப்படுகின்றன. கட்டிட வேலைகள் யாவும் 31-3-82க்குள் முடிந்துவிடும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத் திட்டத்தினால் மேட்டூர் அணையில் ஆண்டொன்றுக்கு கூடுதலாக சுமார் 75 இலட்சம் ரூபாய் மீன் குஞ்சுகள் உற்பத்தி செய்ய இயலும்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மேட்டூர் அணையில் மீன்குஞ்சுகள் உற்பத்தி செய்யும் திட்டம் இருப்பதாக அறிவித்தார்கள். பொதுவாக சின்ன மீன்களை பெரிய மீன்கள் தின்றுவிடும் என்று சொல்வார்கள். மேட்டூர் அணையில் பெரிய மீன்கள் சிறிய மீன்குஞ்சுகளை விழுங்கி விடாதவாறு தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிந்துள்ளதை விட அதிகாரிகளுக்கு மிக அதிகமாகத் தெரியும். மேட்டூர் அணையில் மீன்குஞ்சுகளை வளர்ப்பதில்லை. 20 மீட்டர் சுற்றளவில் 20 நூற்றங்கால்களை வைத்து அவற்றிலே மீன்குஞ்சுகளை வளர்க்க திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது. பெரிய மீன்களோடு சிறிய குஞ்சுகளை விடுவதில்லை.

[1982 பிப்ரவரி 15]

திரு. இரா. தாமரைக்கனி: அணைக்கட்டிலிருந்து தண்ணீரைத் திறந்துவிடும்போது மின்குஞ்சுகளும் இழுத்துச்செல்லப்படுகின்றன. பெரிய மின்களும் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. அதைத் தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: நான் முதலிலேயே சொன்னேன். மின்குஞ்சுகளை வளர்ப்பது அணையில் அல்ல. தனியான இடத்தில் வளர்த்து பெரிதாக ஆனவுடன் அவை மேலும் வளர அணைக்கட்டில் விடப்படுகிறது.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன்: மேட்டூர் அணைக்கட்டில் வளர்க்கப் படும் மின்களுக்கு கல்கத்தா போன்ற மேற்கு வங்கப் பகுதியில் அதிகமாகக் கிராக்கி இருக்கிறது. அந்த ஏற்றுமதியை அதிகரிக்க நன்னீரில், செந்நீரில் மின்களை வளர்க்க இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அதிகமான குளங்கள் இருப்பதால் அந்தப் பகுதியில் மின்களை வளர்த்து ஏற்றுமதியை அதிகரிக்க அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் நன்னீர் மீன் வளர்ப்புத் திட்டத்தின் அடிப் படையில் ஐந்து கோடி மின் குஞ்சுகள் உற்பத்தி செய்து வருகிறோம். இயற்கையாக 3 கோடி மின் குஞ்சுகளும் செயற்கையாக 2 கோடி மின்குஞ்சுகளும் ஆக 5 கோடி மின் குஞ்சுகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. மேட்டூரில் 11,17,500 ரூபாய் செலவில் திட்டமிடப்பட்டு 75 லட்சம் மின் குஞ்சுகள் வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர கிருஷ்ணகிரி, பவானி சாகர், ஆளியாறு, சாத்தனூர், மணிமுத்தாறு, மஞ்சளாறு, பாலாறு, புரந்தலாறு போன்ற பகுதிகளிலும் மின்குஞ்சுகளை வளர்க்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு உள்நாட்டில் இருக்கும் ஏரிகள், குளங்களிலும் மின்குஞ்சுகள் உற்பத்தியைப் பெருக்க திட்டம் இருக்கிறது. மத்திய அரசிடம் இந்தத் திட்டங்கள் பற்றி எடுத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். துரைசாமி: தர்மபுரி மாவட்டத்தில் ஏரிகள் மிகவும் அதிகமாக இருக்கின்றன. இதுவரை அங்கு எத்தனை ஏரிகளில் மின்குஞ்சுகள் வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது? எவ்வளவு குஞ்சுகள் விட்டிருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: கேள்வி மேட்டூரில் மின்குஞ்சுகள் வளர்ப்பது பற்றியது. தர்மபுரி பற்றித் தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரங்கள் கொடுக்க முடியும்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: சேலம் போன்ற மாவட்டங்களில் உள்நாட்டு மினவர்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். சென்னை, செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு, கன்னியாகுமரி பகுதிகளில் கடலில் சென்று மீன் பிடிக்கக்கூடிய மினவர்கள்

1982 பிப்ரவரி 15]

இருக்கிறார்கள். இந்த உள்நாட்டு மீனவர்களைப் பொறுத்த வரை அந்த மீன்களைக் கொண்டு பிழைப்பு நடத்தவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். பிஷ்ரிஸ் கார்ப்பரேஷன், டெண்டர் அல்லது ஆபரிங்ஸ் தரும்போது மீனவர்கள் அல்லாதவர்களுக்குத் தருவதால் குளத்தை, ஆற்றை நம்பி இருக்கும் உள்நாட்டு மீனவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. Priority must be given to the fishermen who are living there. அப்படி குறை இருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அந்த மீனவர்களுக்கு இந்த டெண்டர் போன்றவற்றை வழங்க அரசு முன்வருமா?

(முற்பகல் 9.10)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, உள்நாட்டு மீன்பிடிக்கின்ற தன்மைகள் ஆங்காங்கு இருக்கின்ற மீனவர்கள் அடங்கிய கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்கின்ற வகையிலே தரப்படவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். பல இடங்களிலே பொது ஏலத்திலே விட்டால் அதிகமாக வரும் என்றாலும்கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவதைப்போன்று மீனவர்களுடைய வாழ்வு வளம் பெறவேண்டுமென்ற வகையில் தான் மீனவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. மீனவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் மீனவர்கள் குறைவாகவும் மீனவர்கள் அல்லாதார் அதிகமாகவும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை வந்தபோது அரசு ஆணையிட்டு அவர்களை நீக்கிவிட்டு முழுப் பயனும் மீனவர்களுக்கே செல்ல வேண்டுமென்ற முறையிலே அரசு ஆணை பிறப்பித்து இருக்கிறது.

திரு என். வரதராஜன்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் பல ஆண்டுக்காலமாக மீன் குஞ்சு உற்பத்தியிலே நம்முடைய அரசு அதிகமான அக்கறை செலுத்தி வருகிறது. மீன் உற்பத்தியிலும் வெளிநாட்டு வியாபாரத்திலும் இன்னும் சிறப்பு நிலை ஏற்படவில்லை என்று இங்கே உள்ள அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இடைவெளி காரணமாக இதிலே மாறுதல் செய்ய அரசு விரும்புகிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அதற்கான பெருமுயற்சியை கடலோரப் பகுதியிலே மேற்கொண்டு வருகிறோம். உள்நாட்டுப் பகுதியிலும் மேற்கொண்டு வருகிறோம். உள்நாட்டு நீர்நிலைகளிலே கிட்டத்தட்ட முதலாவது இரண்டாவது நிலை வருகிறது. கேரளத்திலே உள்ள கடலோரப் பகுதிகளிலே உப்பங்கழிகள் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அதிகமாக மீன் உற்பத்தி ஏற்பட்டு ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இங்கே உள்ள கடலோரப் பகுதிகளிலே உப்பங்கழிகள் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால் மீன் உற்பத்தியும் குறைவாக இருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே கேரளாவிலேயும், மங்களூரிலும், கோவாவிலும் உப்பங்கழிகள் அதிகமாக

[1982 பிப்ரவரி 15]

இருப்பதால் அவர்கள் ஏராளமாக ஏற்றுமதிசெய்யக்கூடிய தன்மையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கடலோரப் பகுதிகயிலே எந்த அளவுக்கு அதை மேம்படுத்தமுடியுமோ அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறோம், இதற்கிடையிலே உள்நாட்டு நீர்நிலைகள், குளங்கள் ஆகியவற்றில் அரசு மீன்கஞ்சுகளைப்போடுகிற நடவடிக்கையை எடுக்கிறபோது அதை வளர்க்கிற விற்பனை செய்கிற நடவடிக்கைகளை கூட்டுறவு சங்கங்கள் எடுக்க முன்வர வேண்டும் என்ற வகையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்: தலைவர் அவர்களே, உள்நாட்டு மீன்பிடிக்கிறபோது மீனவர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறபோது மீனவர்கள் மட்டுமே அந்தப் பயனைப் பெறக்கூடிய அளவுக்கு மீனவர்களுக்கு இடம் கொடுத்து மீனவர்கள் அல்லாதவர்களை—தலைவர்களை—வெளியேற்றுவதற்கு உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இன்னும் கூட பல இடங்களிலே மீனவர்கள் அல்லாதார் தலைவர்களாக இருந்து கொண்டு வழக்கு மன்றங்களுக்குச் சென்று தடையாணை பெற்று இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கூறி அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து மீனவர்கள் மட்டுமே பலன் பெறக்கூடிய ஏற்பாட்டை அரசு செய்யுமா? அந்த உத்திரவு இந்த அரசினால் தான் போடப்பட்டதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டுக்கு முதல் ஆண்டு இந்த உத்திரவு போடப்பட்டது. தஞ்சை மாவட்டத்திலும் பிற இடங்களிலும் அப்படிப்பட்ட உத்திரவு போடப்பட்டு இருக்கிறது. வேறு எங்காவது அவர்கள் சொல்கிற அந்த சூழ்நிலை இருக்குமானால் அதைப் பற்றி அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம்.

மரம் ஏறும் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட

நிவாரணம்

*வினா எண் 203—திரு செ. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) 1980-81-ல் தமிழ்நாடு முழுவதும் மரம் ஏறும் தொழிலாளர்கள் மரத்திலிருந்து விழுந்து மரணமடைந்தவர்களுக்கு எத்தனை பேருக்கு நிவாரணத்தொகை வழங்கப்பட்டது?

(ஆ) இந் நிவாரணத் தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்க அரசுக்கு உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: விடை (அ) மற்றும் (ஆ) தமிழ்நாடு பூராவும் 45 பேர்களுக்கு 2 லட்சத்து 25 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

1982 பிப்ரவரி 15]

திரு. இரெ இராசமாணிக்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மரம் ஏறுகிறபோது விழுந்து மரணம் அடைந்த தொழிலாளர்கள் 45 பேர்களுக்கு தமிழ்நாடு முழுவதும் உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்த அரசு பெண்களுக்கு மரம் ஏறுகிற பயிற்சியை அளிக்கப்போவதாக அறிவித்திருக்கிறது. அப்படி பெண்கள் மரம் ஏறுகிறபோது தவறி விழுந்து இறந்திருப்பதாக தகவல் இருக்கிறதா? அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு எவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ஒரு நபருக்கு எவ்வளவு உதவித்தொகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு நபருக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. பெண்கள் இப்போது பழக்கப்படுகிறார்கள். இன்னும் பழகவில்லை. நல்ல வேளையாக விழமாட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மி. வினாயகன்: தலைவர் அவர்களே, குமரி மாவட்டத் திலே 20-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் மரத்தில் ஏறும்பொழுது விழுந்து இறந்துவிட்டார்கள், அவர்கள் இறந்து 1 ஆண்டுகாலமாகியும் இன்னும் அவர்களுக்கு நிவாரணத் தொகை வழங்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு நிவாரணத் தொகை வழங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா? இந்த நிவாரணத் தொகை வழங்கப்படுவதற்கு என்ன என்ன 'நார்ம்ஸ்' உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மரத்திலிருந்து விழுந்து இறந்தவர்கள் எவ்வளவு பேர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மரத்திலிருந்து கீழே விழுகிறவர்கள் நிதானத்துடன் இருக்க வேண்டும். நிதானத்தில் இருக்க வேண்டுமென்றால் கள், சாராயம் குடித்து விட்டு மரத்தில் ஏறியிருந்து கீழே விழுந்திருந்தால் பிறகு டாக்டர்கள் பரிசோதனை செய்வார்கள், மேலேயிருந்து எவ்வளவு உயரத்திலிருந்து விழுந்திருக்கிறார்கள், போதைப் பொருட்கள் அருந்தியிருக்கிறார்களா என்பதையெல்லாம் பார்த்து டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி எதுவும் இல்லாமல் மரத்தில் ஏறியதால் கீழே விழுந்துதான் இறந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்தால் நிச்சயமாக அரசு நிவாரணம் வழங்கும்.

திரு. மு. அப்பாதுரை: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மரம் ஏறும் தொழிலாளர்கள் மரத்தில் இருந்து விழுந்து மரணமடைந்தால் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் நஷ்டயீட்டிற்குப் பல்வேறு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக மனுசெய்தால் தான் அது கொடுக்கப்படுமா? அல்லது பாதிக்கப்பட்டவர்களின் வாரிசுகள் நேரடியாக மனுச் செய்து கொண்டால் போதுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 15]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பாதிக்கப்பட்டவரின் நேரடி வாரிசு மனுச் செய்து கொள்ளலாம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கூறும்பொழுது மரம் ஏறும் தொழிலாளர்கள் கீழே விழுந்து இறந்து போய்விட்டால் அவர்கள் நிதானத்தோடு இருந்து விழுந்து இறந்தார்களா அல்லது மது அருந்தியிருந்தார்களா என்பதற்கு மருத்துவர் சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். விளாத்திகுளத்தில் மூன்றாண்டு களுக்கு முன்னால் ஒருவர் நியாயமாக இறந்தும்கூட மருத்துவர் அவர் மது அருந்தியிருந்தார் என்று சொன்னதன் காரணமாக அவருக்கு நிவாரணத் தொகை கிடைக்கவில்லை. கண்ணாம்பு போடாத பதநீர் இருக்கிறது. அதைக்கூட கள் என்று சொல்வார்கள், அதைச் சாப்பிடுவது வழக்கம்தான். அதன்காரணமாக, கீழே விழுந்தவரின் அந்தக் குடும்பத்தைப் பரிதவிக்க விடுவது நியாயமா? எனவே, அந்தக் குடும்பத்திற்கு விதிவிலக்கு அளித்து நிவாரணத் தொகை வழங்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அவர் பதநீர் சாப்பிட்டுப் பழக்கம் உண்டோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் நான் பதநீர் சாப்பிட்டுப் பழக்கப்பட்டவன்தான், அதற்கு அடுத்தப் படியாகப் போகவில்லை. பதநீர் சாப்பிட்டவர்களை அந்த டாக்டர் பரிசோதனை செய்யும்போது அவர் மது அருந்தியவர் என்று கண்டுபிடிக்க முடியாது. (குறுக்கீடு) கண்ணாம்பு போடாவிட்டால் மதுவாகத்தான் கொள்ளப்படும்.

மாயவரம், வேதாரண்யம், கோடம்பாக்கம் ஆகிய ஊர்களின் பெயர்களை மாற்றியமைக்கும் திட்டம்

*வினா எண். 204—திரு. நன்னிலம் அ. கலையரசன்: திரு. த. வீராசாமி: திரு. மா. சுப்பிரமணியன்: திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா —

(அ) மாயவரம்—வேதாரண்யம்—கோடம்பாக்கம் ஆகிய ஊர்களுக்கு பெயர் மாற்றம் செய்வதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதா?

(ஆ) அதற்கு மத்திய அரசின் அனுமதி வேண்டுமா?

(இ) ஆம் எனில் மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டுள்ளதா?

1982 பிப்ரவரி 15]

மாண்புமிகு திரு எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே,

(அ) (ஆ) மற்றும் (இ) ஏற்கனவே ‘மாயவரம்’ என்னும் ஊரின் பெயர் மாயூரம் என்று மாற்றியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ‘மாயூரம்’ என்ற பெயரை ‘மயிலாடுதுறை’ என்று மாற்றுவதற்காக மத்திய அரசின் அனுமதியைக் கோரி தற்போது அனுமதி பெற்றுள்ளோம். மயிலாடுதுறை என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு இணையான ஆங்கில எழுத்துக் கூட்டுச் சொல்லை இந்திய நில அளவ இயக்குநரிடமிருந்து உத்தரவை அதற்கு எதிர்பார்க்கிறோம். அது வந்த பிறகு ‘மாயூரம்’ என்ற பெயர்போய் ‘மயிலாடுதுறை’ என்ற பெயர் வரும்.

‘வேதாரண்யம்’ என்ற ஊர்ப் பெயரைத் திருமறைக்காடு என்று மாற்றுவதற்கான செயற்குறிப்பு அரசிடத்திலே இப்பொழுது இல்லை.

கோடம்பாக்கத்தின் பெயரை ‘கலைவாணர் கிருஷ்ணன் நகர்’ என்று மாற்றியமைக்க இவ்வரசின் கோரிக்கைக்கு மத்திய அரசு இணங்க, சம்மதிக்க விரும்பவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு எம். எஸ். மாணிக்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘வேதாரண்யம்’ என்ற பெயரைத் திருமறைக்காடு என்று மாற்றியமைப்பதற்கு அரசிடம் செயற்குறிப்பு இல்லை என்று அமைச்சரவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். அதை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து அதை மாற்ற வேண்டுமென்ற அந்த பொதுமக்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று மாற்றியமைக்கப்படுமா? திருமறைக்காடு என்பது பெயர் மாற்றம் அடைந்து வேதாரண்யம் என்று எப்படி மாறியது என்பதையும் அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, எப்படி மாற்றியிருக்கிறது என்பதற்கான வரலாறு முழுவதையும் என்னால் சொல்ல இயலாவிட்டாலும், இடைக்காலத்தில் வடமொழி ஆதிக்கம் தென்னகத்தில் புகுந்தது, அப்படி வடமொழி ஆதிக்கம் தென்னகத்தில் புகுந்ததால் தமிழ்ச் சொற்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாற்றி அவைகளை எல்லாம் அவர்கள் வடமொழியில் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இது எப்படி வந்தது என்றால், மயில் என்ற சொல் வடமொழியில் மாயூரம் என்று ஆயிற்று: அந்த வடசொல்லோடு துறை என்ற சொல் இருந்து, அந்தத் துறை என்பதைப் புரம் என்று சொன்னார்கள். இப்படி மாயூரபுரம் என்று ஆயிற்று பிறகு நாளாவட்டத்தில் மாயவரம் என்று ஆயிற்று. யாரும் மாய்வதற்கு வரம் கேட்க மாட்டார்கள். ஆகவே இந்த அரசு மாயவரம் கேட்க வேண்டாமென்று கருதி, மயிலாடுதுறை என்று மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று மத்தியப் பேரரசின் அனுமதியைப் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால், வேதாரண்யத்தைப் பொறுத்தவரை, மாற்றுவதற்கான செயற்குறிப்பு இங்கே இல்லை. மக்களிடமிருந்து கோரிக்கைகள் வந்தால், அதைப்பற்றி அரசு கவனிக்கும்.

[1982 பிப்ரவரி 15]

(முற்பகல் 9.20)

திரு. வி.வி. சுவாமிநாதன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாகாணம் என்பதற்குப் பதிலாக, தமிழ்நாடு என்ற பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று முதன்முதலிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்து வாதாடினார்கள். ஒரு மாநிலத்தின் பெயரை மாற்றுவதற்குத் தான் மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்து அனுமதி பெற வேண்டுமென்று கருதினேன். ஆனால், சென்னையிலுள்ள சாதாரண, கோடம்பாக்கம் என்ற பெயரை மாற்றக் கூடவா, மத்திய அரசின் அனுமதி வேண்டும்? அதை, கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன் நகர் என்று மாற்றக் கூடாது என்பதற்கு மத்திய அரசு கூறும் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.டி. சோமசுந்தரம்: கோடம்பாக்கம் என்ற பெயர் சரித்திர முக்கியத்துவமானது அல்ல, தொல்பொருள் ஏட்டிலும் கோடம்பாக்கம் என்ற பெயர் இல்லை. ஆகையினாலே, அதை மாற்றுவதாலே தமிழகத்திற்கு எந்தவிதமான பணச்செலவும் பொதுமக்களுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லையென்று குறிப்பு எழுதியிருந்தாலும், மத்திய அரசு, இதனால் பொதுமக்களுக்கு இடையூறு ஏற்படும், பொருட்செலவு ஏற்படும் என்று தெரிவித்து உள்ளது. அந்தப் பெயரை மாற்ற அரசு மீண்டும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும்.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவர் அவர்களே, மாயவரத் தினுடைய பண்டைய பெயரான மயிலாடுதுறை என்ற பெயரில் அது மீண்டும் வழங்கப்படுவதற்கான முயற்சியை இந்த அரசு மேற்கொண்டது குறித்து, அந்தத் தொகுதியினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையிலும், கடந்த 10, 12 ஆண்டு காலமாக, இதே மன்றத்திலே, அந்தப் பெயர் மாற்றத்திற்காக வலியுறுத்துவான் என்ற முறையிலும், அரசுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்திலே அதை விரைவுபடுத்தி, அமுல் நடத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென வேண்டுகோளை விடுத்து, மாயூரம் ஊராட்சிப் பகுதியில், மாயூரம் புறநகர்ப் பகுதி ஒன்று, கிராமப்பகுதி, பஞ்சாயத்துப் பகுதி, இருக்கிறது. அதன் பெயரை மாற்றுவதற்கான முயற்சியை அரசு ஏற்கனவே மேற்கொண்டு, மயிலாடுதுறை என மாற்றலாம் என ஆணை வழங்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அதையும் விரைவிலே அமுல்படுத்த, இரண்டையும் மயிலாடுதுறை என அழைக்க, அரசு விரைந்து முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.டி. சோமசுந்தரம்: இந்த அரசு இதற்காக முயற்சி எடுத்து, மத்திய அரசிடத்திலே அனுமதி பெற்றிருக்கிறது. இருந்தபோதிலும், அதைப்பற்றி இந்தியப்பேரரசினுடைய 'சர்வே' துறையிடம் தெரிவித்து, அதற்குக் கூட்டுச்சொல்லை பயன்படுத்துவதற்கு அனுமதி பெற்றிருக்கிறோம். மாயூரத்திலே இருக்கிற வருவாய்க் கோட்டம், வருவாய் வட்டம், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், அரசு அலுவலகங்கள், தஸ்தாவேஜிகள் ஆகிய எல்லாவற்றிலும் மயிலாடுதுறை என்ற பெயர் மாற்றப்படும்.

1982 பிப்ரவரி 15]

டாக்டர் கே. சமரசம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இலக்கியத்திலும், வரலாற்றிலும் தமிழ்நாடு என்று தானே பெயர் இருக்கிறது. அது சென்னை ராஜதானி என்று யாரால் எப்பொழுது, எப்படி மாற்றப்பட்டது? ஸ்கர்லங்கம் அவர்கள் சென்னை ராஜதானியை, தமிழ்நாடு என்று மாற்ற வேண்டுமென்று.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்த வரலாற்றையெல்லாம் இப்பொழுது எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

டாக்டர் கே. சமரசம்: தமிழ்நாடு சென்னை ராஜதானி என மாறியதைப் போல், கிராமங்களிலும் பவேறு வடமொழி சொற்கள் வந்து விட்டன. ஆகவே அவற்றைத் தமிழ்ச் சொற்களாக மீண்டும் மாற்ற, பொதுவான நடவடிக்கையை அரசு எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே இருக்கிற எல்லா கிராமங்களின் பெயரையும், வருவாய் கிராமங்களின் பெயரையும், அகர வரிசையில் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளோம். அப்போது, இப்பொழுது எந்தப் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறதோ, அந்தப் பெயர், அதைப் படித்து பார்த்துவிட்டு இப்பொழுது எந்தஎந்தப் பெயரை மாற்ற வேண்டுமோ, அதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்து கொள்ளும், அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. அங்கே இருக்கிற பொதுமக்கள் முறையாக மனு மெய்தால், அதையும் பரிசீலித்துப் பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம். தமிழ்ப் பெயர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் வரலாறு உண்டு. மயிலாடுதுறை என்ற பெயரும், திருமறைக்காடு என்ற பெயரும் தேவாரத்தில் இருக்கின்றன. 3 பேர்களும் பாடி இருக்கிறார்கள். அதைப் போல் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க சொற்கள் இருந்தால் அவற்றை ஏற்க மாற்ற அரசு தயாராக இருக்கிறது.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது, வடமொழி ஆதிக்கம் என்று சொன்னார்கள். அது எப்பொழுது ஏற்பட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மற்றொன்று, 15 மொழிகளும் தேசியமொழி என்ற பிறகு, இனிமேல் ஒருமொழி ஆதிக்கம் என்று சொல்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டது என்று சொல்வதால், இந்த ஆதிக்கம் எப்படி, எப்பொழுது ஏன் ஏற்பட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வடமொழி ஆதிக்கம் எப்படி வந்தது என்றால் தென்னாட்டுக்காரர்கள் ஏமாந்து போய் தமிழிலே பேசாமல் மணிப்பிரவாள நடையிலே பேசினால்தான் மதிப்பு பொதுமக்களிடத்திலே கிடைக்கும் என்று அவர்கள் சுய உணர்வை இழந்த காரணத்தினால் வடமொழி ஆதிக்கம் வளர்ந்தது. இன்னொன்று வடமொழி மட்டும் தேசிய மொழி அல்ல. 14க்கும் மேற்பட்ட தேசிய மொழிகளில் வடமொழியும் ஒன்று. எல்லாவற்றிற்கும் ஈக்குவல் ரைட்ஸ் உள்ளது. வடமொழியை உயர்த்துவதற்காக நாம் இன்னும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

[1982 பிப்ரவரி 5]

பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் கபாடி விளையாட்டைக் கட்டாயமாக்கும் திட்டம்.

*வினா எண். 205—திரு. எம். சின்னசாமி: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) சடுகுடு (கபாடி) விளையாட்டை பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் கட்டாயமாக்க அரசுக்கு உத்தேசமுண்டா?

(ஆ) சடுகுடு விளையாட்டில் சிறந்து விளங்கும் மாணவர்களின் கல்விச் செலவை அரசே ஏற்றுக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) பள்ளியளவில் கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ள உடற்பயிற்சிக் கல்வித் திட்டத்தில் கபாடி விளையாட்டும் ஒன்றாகும் ஆனால் கல்லூரிகளில் உடற்பயிற்சிக் கல்வி (கபாடி விளையாட்டு உட்பட) கட்டாய பாடமாக்கப்படவில்லை.

(ஆ) சடுகுடு விளையாட்டில் சிறந்து விளங்கும் மாணவர்களின் கல்விச் செலவை அரசு ஏற்றுக் கொள்வதற்கான திட்டம் ஏதுமில்லை.

திரு. எம். சின்னசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விளையாட்டானது பழந்தமிழர் விளையாட்டாகும். அதுவும் இப்படி விளையாடும்போது தமிழ்ச் சொல்லைப் பயன்படுத்தாமல் விளையாடுகின்றனர். ஆகவே இனிமேலாவது சடுகுடு விளையாட்டில் தமிழ்ச் சொல்லைப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்று அரசு தக்க உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அகிய இந்திய அளவில் இந்த கபாடி என்ற பெயர் இருந்து வருகிறது. நாம் சடுகுடு என்று சொல்லிக்கொண்டு இருப்பதிலே எந்தவிதமான தடையும் இல்லை. ஆனால் அகில இந்திய அளவிலே போகும்போது அந்தப் பெயரைத்தான் மற்றவர்களுக்காக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்,

திரு. எம். சின்னசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விளையாட்டை தினத்தந்தி பத்திரிகையின் உரிமையாளர் மறைந்த பெரியவர் ஆதித்தனார் அவர்கள் தொடங்கி தமிழகம் பூராவும் ஊக்கம் கொடுத்து விட்டார்கள். ஆகவே அவருடைய பெயரிலே ஒரு கேடயத்தை உருவாக்கி, சிறந்த சடுகுடு விளையாட்டு வீரர்களுக்கு இந்த கேடயத்தை வழங்க அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, அது பற்றித் தனியாகக் கேள்வி கேட்கவும்.

1982 பிப்ரவரி 15]

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சடுகுடு, கபாடி விளையாட்டு விளையாடுபவர்கள் மாணவர்கள் என்றுதான் இருக்கிறது. இது பெண்களாலும் விளையாடப்படுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, மாணவர்கள் என்றால் மாணவிகளும் அதிலே இருக்கிறார்கள்.

திரு மி. வினசென்ட். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில விளையாட்டுகளில் கலந்து கொண்டு வெற்றிபெறுகின்ற முதல் மாணவர்க்கு ரூ. 600 ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படுவதாக அறிவிப்பு வந்ததே அது உண்மையா? அத்தகைய ஊக்க உதவித் தொகை இந்தச் சடுகுடு விளையாட்டு வீரர்களுக்கும் பொருந்துமா என்பதை தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பல்வேறு விளையாட்டுப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு வெற்றிபெறுகின்ற பள்ளிகளுக்கு வழங்கிக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஆனால் மாணவர்கள் என்ற குறையில் 1980-81-ல் சென்னை, கோவை? அண்ணாமலை நகர் ஆகிய 3 இடங்களிலும் விளையாட்டுப் பள்ளிகளை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். திருச்சி, மதுரை, திருநெல்வேலி, ஆகிய இடங்களில் விளையாட்டு வீரர்களை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அந்த இடங்களில் இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கு நாம் தங்குகின்ற வசதியும், உணவும் தந்து, சிறப்புப் பயிற்சியும் நாம் தருகிறோம். அதே நேரத்தில் கல்வியையும் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு தி. க. நல்லப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விளையாட்டு நாளுக்கு நாள் அபிவிருத்தி அடைந்து கொண்டு வருகிற காரணத்தாலும், அதிகமாக விளையாட்டு வீரர்கள் ஊக்கம் செலுத்துகின்ற காரணத்தினாலும். உலக அரங்குகளில் இந்த விளையாட்டை விளையாடுவதற்கு மாநில அரசே மத்திய அரசுக்கு சிபாரிசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இப்போது இந்தக் கபாடி என்று சொல்லப்படுகிற சடுகுடு விளையாட்டுக்காக அரசு நல்ல ஆதரவு தந்து கொண்டிருக்கிறது. அண்மையில் கூட கோவையிலே அகில இந்தியப் பெண்களும் ஆண்களும் சேர்ந்து மிகப்பெரிய அளவிற்கு விளையாட்டுப்போட்டி நடைபெற்றது. இன்னும் 4, 5 மாதங்களில் இன்னும் ஒரு போட்டி தமிழ்நாட்டிலே நடைபெற இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்கு இந்த விளையாட்டுக்கு தமிழ்நாடு அரசு சிறந்த ஆதரவு தந்து கொண்டிருக்கிறது. உலக அளவிலே இந்தப் போட்டி நடைபெற வலியுறுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள் அது குறித்து அரசு பரிசீலிக்கும்.

[முற்பகல் 9-30]

திரு. இரா. தாமரைசுனி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சடுகுடு விளையாட்டில் 'சடுகுடு' என்று மூர்ச்சை அடக்கி கொண்டு கூறிவருவதுபோல், 'உடன்குடி வெத்திலையை, பறிச்சுட்டான், பிடிச்சுட்டான், விட்டுட்டான், என்று பாடிக் கொண்டே நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ளவர்கள் விளையாடுகிறார்கள். நாம் தற்போது பாரதிவிழாவைக் கொண்டாடிக் கொண்டு வருகின்றநேரத்தில், அவர் நினைவாக அவர் பாடிய "உச்சிமீது வானிடிந்து வீழுகின்ற போதிலும், அச்சமில்லை அச்சமில்லை..."

என்று சொல்லிக்கொண்டு 'சடுகுடு' ஆடுவதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த விளையாட்டில் மூச்சைப்பிடித்துக்கொண்டு விளையாடவேண்டும் என்பது தான் அதிலே உள்ள மிக முக்கியமான அடிப்படையாகும். மூச்சைப்பிடித்துக்கொண்டு தான் விளையாடுகிறானா என்று தெரிந்து கொள்வதற்குத்தான் 'சடுகுடு' என்று சொல்லிக் கொண்டு விளையாடுகிறார்கள். அதற்கு ஏற்ற வகையில் வேறு என்ன வார்த்தைகள் சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்குமோ அதைச் சொல்லிக் கொண்டும் விளையாடுகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாரதியார் பாடலைப் பற்றிச்சொன்னார்கள். விளையாடுகின்றவர்களுக்கு அது பொருத்தமாக இருந்தால் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். அதற்கு நாம் ஒன்றும் தடை விதிக்கப்போவது இல்லை. ஆனால் கவிதை பாடிக் கொண்டு விளையாட்டிலே தோற்று விடக் கூடாது.

Facilities for learning Sanskrit

*Q. No.206—THIRU S. RAJARAMAN: Will the Hon. the Minister for Education be Pleased to state:—

(a) whether the State Government has been asked by that Centre about the facilities given in this state for the study of Sanskrit (b) if so, the details thereof

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) மற்றும் (ஆ) தமிழ்நாடு கல்விக் கூடங்களில் சமஸ்கிருத படிப்பிற்கு அளிக்கப்படும் ஊக்கம் குறித்து லோக் சபையில் எழுப்பப்பட்ட கேள்விக்கு பதிலளிக்கத் தேவையான விவரங்களை மைய அரசு கேட்டது. தமிழ்நாட்டில் பின்பற்றிவரும் இருமொழித்திட்டத்தின்படி தமிழ் அல்லது தாய்மொழியுடன் ஆங்கிலம் கற்பிக்கப்படுகிறது. இவைகளைத் தவிர மூன்றாவது மொழி படிக்க இடமில்லை என்றும், சமஸ்கிருதம் தமிழ்நாட்டிலுள்ள 22 ஒரியண்டல் பள்ளிகளில் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது என்றும், இவைகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் உதிவித்தொகை பெறுகின்றனர் என்றும் மைய அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

1982 பிப்ரவரி 15]

கோவையில் துவங்கப்பட்டுள்ள வழக்கறிஞர்கள் கூட்டுறவுச்சங்கம்.

*வினா எண். 207 திரு கு. ரமணி: மாண்புமிகு கூட்டுறவு சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோவையில் வழக்கறிஞர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று துவங்கப்பட்டுள்ளது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில் வழக்கறிஞர்களின் எந்தவிதமான தேவைகளை அக்கூட்டுறவு அ. மப்பு நிறைவேற்றுகிறது?

(இ) அதற்கு அரசின் உதவி ஏதாவது கொடுக்கப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன்: (அ) ஆம்.

(ஆ) வழக்கறிஞர்களின் தொழிலுக்கும், வாழ்க்கைக்கும் தேவையானவற்றை வழங்கும் குறிக்கோள்களுடன் அச்சங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தற்போது, உறுப்பினர்களுக்குத் தேவையான காகிதங்கள், முததிரை காகிதங்கள் முதலியவற்றை வாங்கி விற்பனை செய்கிறது. மற்றும் ஆங்கில தட்டச்சு வேலையும் செய்து கொடுக்கிறது.

(இ) இல்லை.

தமிழகத்தில் திறந்த வெளிக் கிறைச்சாலைகள் ஆரம்பிக்கும் திட்டம்

*வினா எண். 208 திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற பி. சொரணம் திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்; திரு. வேட்சந்தூர் வி. பி. பாலசுப் பிரமணியன்: மாண்புமிகு கூட்டுறவு சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழகத்தில் திறந்த வெளிக் கிறைச் சாலை ஆரம்பிக்கும் திட்டம் அரசிடம் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் இது பற்றிய விவரம் என்ன?

(இ) எங்கெங்கு ஆரம்பிக்க உத்தேசமுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன்: (அ) ஆம்

(ஆ) ஏழாவது நிதி உதவிக் குழுவின் உதவியுடன் நாட்டில் நூன்கு திறந்த வெளிக் கிறைச்சாலைகளை ஆரம்பிக்கும் திட்டம் அரசிடம் உள்ளது.

(இ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம் சிவகங்கைக்கு அருகில் உள்ள முத்துப்பட்டி, திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள சமீன் சிங்கம்பட்டி, தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள வேலப் பாக்கம் மாநில விதைப்பண்ணை, செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள வேங்கடமங்கலம், ஆகிய இடங்களில் அமைக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1982 பிப்ரவரி 15]

திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைகள் தற்போதுள்ள சிறைச்சாலைகளில் இருந்து எந்த வகையில் வேறுபட்டு இருக்கும். திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைகளில் கைதிகளுக்கு என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது இருக்கின்ற சிறைச்சாலைகளை விட அதிகமான மாற்றம் ஒன்றும் இராது. ஆனால் இடப்பரப்பை பொறுத்தவரையில் அதிகப்படியான இடப்பரப்பு குறிப்பாக பயிரிடுதல் போன்ற பணிகளுக்கு தேவைப்படுவதால்-பெறுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

திரு. பேசுநாதர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைகளுக்கு அதிகப்படியான நிலப்பரப்பு தேவை என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இப்போது புதிதாக தமிழகத்தில் துவக்கப்பட இருக்கும் திறந்தவெளிச் சிறைச்சாலைகளுக்கு அரசு பெற உத்தேசித்துள்ள நிலப்பரப்பு என்ன, அரசுக்கு ஏற்படும் செலவு எவ்வளவு என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே நான் முன்பொரு வினாவிற்குச் சொன்னது போல் அதிக இடம் திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைகளுக்குத் தேவைப்படுகிறது. அதிகமான அக்காமோடேஷன் வேண்டும் என்ற முறையில் அது நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. தற்போது கொண்டு வர இருக்கும் சிறைச்சாலைகளுக்குத் தேவைப்படுகிற நிலம் முத்துப்பட்டிக்கு 102 ஏக்கரும் சயீன் சிங்கம்பட்டிக்கு ஆரம்பக் கட்டமாக 54 ஏக்கரும், வேலப்பாக்கத்திற்கு ஆரம்ப கட்டமாக 89 ஏக்கரும், வேங்கடமங்கத்திற்கு 126 ஏக்கரும் ஆகும். இதற்கான செலவு முறையே 18 லட்சம், 17 லட்சம், 17 லட்சம், 18 லட்சம் ஆகும் என்று அரசு உத்தேசித்துள்ளது.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திறந்த வெளிச்சிறைச்சாலைகளிலே எந்தெந்த வகையான கைதிகள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன்: தலைவரவர்களே, குற்றங்கள் பல வகைகளில் இருக்கின்றன. கைதிகள் சிறைச்சாலைக்கு சென்று, பிறகு அவர்களுடைய நன்னடைத்தை அடிப்படையில், அவர்கள் நன்னடைத்தை உள்ளவர்கள் என்று அறியும்போது அவர்கள் திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைக்கு மாற்றப்படுகிறார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 15]

திரு. உ. சுப்பிரமணியன்: தலைவரவர்களே, திறந்தவெளிச் சிறைக்கும் இப்போது இருக்கிற சிறைச்சாலைக்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போது இருக்கிற சிறைச்சாலைகளில் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு, இரவில் தங்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைகளிலும் அப்படி இருக்குமா? அங்கும் கட்டிடங்கள் கட்டப்படுமா? அங்கேயும் கட்டிடங்கள், மற்ற வசதிகள் எல்லாம் செய்ய வேண்டுமானால் அவை தேவையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவரவர்களே, கட்டிடம் இல்லை என்றால் கைதிகள் எல்லாம் வெயில், மழையில் இருந்து கொண்டிருக்க முடியாது. அதற்காக கண்டிப்பாக கட்டிடம் இருக்க வேண்டும்; இருக்கும். இரவில் கட்டிடத்திலேதான் தங்குவார்கள். ஆனால் அவர்கள் தொழில் செய்யும்போது திறந்த வெளியிலே மற்றவர்களைப்போல செய்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள், கைத்தொழில் செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் அவர்கள் சிறையிலே இருக்கிறோம் என்ற எண்ணமில்லாமல் மற்றவர்களைப்போலத் திறந்தவெளியில் வசதியாக இருந்து வேலை செய்கிறார்கள்.

திரு. குமாரி அனந்தன்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்ட இடங்களிலே புழல் என்ற இடம் இடம்பெறவில்லை. ஆனால் புழலிலே ஒரு திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலை அமைப்பதற்கான திட்டம் இருந்தது. ஒரு வேளை செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் அறிவித்த வேங்கட மங்கலம் என்ற இடமும் புழலும் ஒன்றாக இருக்குமோ என்று கருதுகிறேன். புழலிலே வேலை கூட ஆரம்பிப்பதாக ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவரவர்களே, புழல் என்ற இடத்தில் ஆரம்பிக்கும் சிறையைப் பொறுத்தவரையில் சென்னையிலே இருக்கிற மத்தியச் சிறைச்சாலையை, அங்கே இடநெருக்கடி இருக்கின்ற காரணத்தால் நவீன வசதிகளோடு அதை புழலில் அமைக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. எல்லா வசதிகளோடும் அங்கே அமைக்க வதி இருப்பதால் கிட்டத்தட்ட 150 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் சிறைச்சாலை அமைக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. எஸ். இராகு: தலைவரவர்களே, திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு என்ன நோக்கம் என்றும் அந்த நோக்கம் நடைமுறையிலே வெற்றிப்பெற்று வருகிறதா என்றும் அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவரவர்களே, குற்றம் செய்தவர்கள் எல்லாம் தண்டனைக்கு உட்பட வேண்டும். அவர்கள் கடுமையான நடவடிக்கைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு

[1982 பிப்ரவரி 15]

வேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் ஒரு குற்றவாளி குற்றம் செய்த பிறகு, தண்டனை பெற்ற பிறகு மீண்டும் அவர்கள் நல்லவர்களாக வேண்டும், நல்ல பண்பு உள்ளவர்களாக மாறவேண்டும் என்பதற்காக இப்படிப்பட்ட வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய திறந்த வெளிச்சிறைச் சாலைகளில், தண்டனைப்பெற்று நன்னடத்தை உள்ளவர்களை தங்கச் செய்து, அங்கே அவர்களுக்கு அதிகமான உரிமைகள் தந்து, Psychologically they should not get depressed என்ற முறையிலே இதைப்போன்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், பதில் சொல்லும்போது திறந்தவெளிச் சிறையிலே நன்னடத்தை உள்ள கைதிகள் அனுமதிப் படுகிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். சில கைதிகள் ஆத்திரத்திலே சில காரியங்களை, செய்துவிட்டு பின்னால் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஆத்திரத்திலே செய்த குற்றத்திற்காக சிறைக்குச் செல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் சிறையிலே நல்லவர்களாக, தொழிலிலே திறமை மிக்கவர்களாக இருந்து சில தொழில்களை நல்லமுறையில் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நல்லவர்களை வெளியிலே நல்லமுறையில் தொழில் செய்து சம்பாதிக்க அனுமதி கொடுத்து, இரவு நேரங்களில் மட்டும் திறந்தவெளிச் சிறையிலே அவர்கள் வந்து தங்குவதற்கு அரசு ஆணை பிறப்பிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர். ஆகவே அவர்களுக்கு இதுபற்றி நன்றாகத் தெரியும். A murder on provocation செய்த குற்றத்தின் தன்மை என்ன என்பதும், அதற்கு என்ன தண்டனை என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் குற்றத்திற்கு ஏற்ற தண்டனை பெற்று, விடுதலை பெற்றபிறகு அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கும் பொருட்டு பல வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கான நடைமுறைகள் ஏற்கெனவே இருக்கின்றன. அவர்கள் சிறைச் சாலையிலே தொழில்கள் செய்ய ஏற்கெனவே வசதி இருக்கிறது. அந்தத் தொழில்களிலே அவர்கள் ஈடுபட அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி தண்டனைப் பெற்றவர்கள் பகலிலே எங்கே வேண்டுமானாலும் சென்று தொழில் செய்துவிட்டு, இரவிலே மட்டும் சிறைச்சாலையில் வந்து தங்கிக் கொள்வதற்கு நடைமுறை பாத்தியம் இல்லை; உகந்ததும் அல்ல.

1982 பிப்ரவரி 15]

ஏழைகளுக்கு வழங்கப்படும் இலவச சட்ட உதவி

*வினா எண். 209— திரு. து. புருஷோத்தமன் திரு. எம். சின்னசாமி திருமதி த. இராசம்பாள்: மாண்புமிகு கூட்டுறவு சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா.

Free legal aid என்ற அமைப்பின் மூலம் 1979-1980ம் ஆண்டில் எத்தனை ஏழைகளுக்குச் சட்ட ஆலோசனை வழங்கியுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பென்னையன்: ஏழைகளுக்கு இலவச சட்ட உதவி திட்டத்தின் கீழ் 1979-80 ஆம் ஆண்டில் 6,504 ஏழைகளுக்குச் சட்ட ஆலோசனை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(முற்பகல் 9-40)

திரு. எம். சின்னசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஃபீர் லீகல் எய்ட் என்ற இந்த அமைப்பு இருப்பது எப்பதே கிராமங்களிலே உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு இன்னும் தெரியாத நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே இப்படி ஒரு அமைப்பு இருக்கின்றது என்றும் அதன்மூலம் ஏழைகள் சட்ட ஆலோசனை பெறலாம் என்றும் சின்னாமிலே சிலைடுகள் போடுவது போன்று சரியான விளம்பரங்கள் மூலம் மக்கள் எல்லாம் அறிகின்ற வகையிலே ஏற்பாடு செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பென்னையன்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு சட்ட உதவி மற்றும் ஆலோசனைக் கழகம் 1977-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் முதல் வாரத்திலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சார்ந்திருக்கின்ற கருர் தொகுதியிலிருந்தும் பல வழக்கறிஞர்கள் இதிலே சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அங்கேயும் ஒரு கிளை இருக்கின்றது. இந்த அமைப்பிலே மொத்தம் 105 கிளைகள் இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டம் பற்றி நன்கு விளம்பரப்படுத்துவதன் மூலம் அதிகமாக மக்களுக்கு அதன் பலன் கிடைக்கவேண்டும் என்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கருத்தை ஏற்கிறேன். அந்த அடிப்படையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கருத்துப்படி வானொலி மூலமும், பத்திரிகைகள் மூலமும் இதுபற்றி அதிகமான அளவிலே பரப்பவேண்டும் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் ஆஃபிஸர் மற்றும் ஆங்காங்குள்ள செய்தி துறையின் மூலமாகவும் இதைப் பரப்ப வேண்டும் என்று அரசு கோரியுள்ளது.

[1982 பிப்ரவரி 15]

திரு. எஸ். சீவராமன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இலவசச் சட்ட ஆலோசனைக் குழுவிலே யார் யார் இருக்கிறார்கள்? மாவட்ட அளவிலும் தாலுக்காவிலும் ஆலோசனைக்கு இருக்கின்றதா? அவ்வாறு இருந்தால் யாரிடம் இதுகுறித்து அணுக வேண்டும் என்பதை விளக்குவார்களா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவரவர்களே, இலவசச் சட்ட ஆலோசனைக் குழுவினைப் பொறுத்தவரை ஆளுநர் அவர்களும், உயர்நீதி மன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி அவர்களும், சட்டப் பொறுப்பிலே இருப்பதால் நானும் அதிலே இறுப்பினர்களாக இருக்கிறோம். ஆனால் அன்றாட நிர்வாகப் பணியை மேற்கொள்வதற்காக இரண்டு ஓய்வுபெற்ற நீதிபதிகளான மாண்புமிகு ராமகிருஷ்ணன், மாண்புமிகு கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் ஆகியோர் இந்த குழுவுனைக் கண்காணித்து வருகிறார்கள். ஏ பிரிவு, பி பிரிவு என்ற வகையிலே அதாவது சீனியர் அட்வகேட்ஸ் ஜூனியர் அட்வகேட்ஸ் என்ற வகையிலே இரண்டு பிரிவினர் மாவட்ட அளவிலும் வட்ட அளவிலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவின் இந்தப் பணிகளை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள்.

திரு. கு. பா. பழனியப்பன்: தலைவரவர்களே, இலவசச் சட்ட உதவி என்பது நல்ல பலனைத் தரக்கூடிய ஒரு திட்டம். தமிழ்நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டங்களின்படி தூசில்தார் கோர்ட்டிலே ஏழை எளியவர்களுக்காக இந்த இலவசச் சட்ட உதவியின் மூலமாக வழக்கறிஞர்கள் ஆஜர் ஆகலாம் என்ற அனுமதியை வழங்கிட அரசு தயாராக இருக்கின்றதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவரவர்களே, அனுமதி வழங்காவிட்டாலும் கூட விதியின்படி they can have their own representatives, though not an Advtocated ஆனால் அட்வகேட் வேண்டாம் என்று சொன்னதற்குக் காரணம் பல கட்டங்களில் ஏழைகளுக்கு அது ஒரு பளுவாகக் கூட ஆகிவிட்டது. என்பது அரசுக்கு வந்த காரணத்தால் இதுபோன்று ஏழைகளுக்கு வழக்கறிஞர்கள் வேண்டாம் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல் இலவசச் சட்ட ஆலோசனைக் குழுவின் மூலமாக அவர்களுக்கும் பரிகாரம் வேண்டும் என்றும் இதை அவர்கள் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்றும் அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

1982, பிப்ரவரி 15]

பள்ளப்பட்டிக்கு குடிநீர் வழங்கும்திட்டம்,

வினா எண்: 210 திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா

(அ) நிலாகோட்டத் தொகுதி பள்ளப்பட்டியில் குடி தண்ணீர் பிரச்சினை தீர்க்க எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

(ஆ) அதற்காக செலவு செய்துள்ள பணம் எவ்வளவு?

(இ) இவ்வேலை இன்னும் முடியாமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: (அ) ஆய்வுப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

(ஆ) ரூ. 24,939.88 ஆகும்.

(இ) திட்ட ஆய்வுத் தொகையினைக் கட்டாததால் பணியில் தாமதம் ஏற்பட்டது. தற்போதுள்ள விதிப்படி ஆய்வுத் தொகையையும் தோராய மதிப்பீட்டில் சேர்த்துவிட வழிவகை இருப்பதால் களப்பணியாளர்கள் பணிகளைத் தொடரக் கார்ப்பட்டுள்ளார்கள்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தப் பள்ளப்பட்டி திட்டம் 1979 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் இதுவரையிலும் ஆய்விலே உள்ளது, ஆய்விலே உள்ளது என்று சொல்லிக் கொண்டு வருவதைப் பார்த்துக் கின்றபோது மிகுந்த வேதனைப்படுகிறேன். ஏற்கெனவே மேற்கொள்ளப்பட்ட சிலுக்குவார்பட்டி திட்டத்தோடு இணைத்துப் பக்கத்திலுள்ள 13 கிராமங்களுக்கும் உடனடியாகத் தண்ணீர் கிடைக்க வழிவகை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆய்வுத் தொகையை கொடுக்க முடியாத நிலையிலே இருப்பது மிகுந்த வேதனை தரக்கூடிய விஷயம் தான். ஆனாலும் இப்பொழுது அதை, தோராய மதிப்பீட்டிலே சேர்த்து விடுவது என்ற முடிவு எடுக்கப்பட்டு விட்ட காரணத்தால் பணிகள் தொடங்கி நடைபெற்று வருகிறது என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பணிகள் தொடங்கி விட்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார். அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி பணிகள் தொடங்கி நடைபெறும் போது அதைச்சுற்றி 1½ மைல், 1 மைல் சுற்றுவட்டாரத்திலுள்ள கிராமங்களையும் இணைத்து அந்தக் வேலைகளை முடிக்கும் வகையில் செய்யப்படுமா? தேவையானால் அந்த கிராமங்களின் லிஸ்ட் வைத்திருக்கிறேன், தருகிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 15]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆய்வு எப்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ, அதைப்போலத்தான் பணிகள் நடக்கும். எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை சந்தித்து எந்தெந்தக் கிராமங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, ஏதாவது கிராமங்கள் விடுபட்டிருக்குமே யானால், அவைகளைச் சேர்க்க வேண்டும் என்பதைச் சொன்னால், கூடுமானவரையில் அவைகளை சேர்ப்பதற்கு அரசு முயற்சி எடுக்கலாம்.

நரிக்குடி ஒன்றியப் பகுதிகளுக்கான கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம்.

* வினா எண். 211 திரு. க. பாரமலை : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம் நரிக்குடி ஒன்றியம் வாகைக்குளம், புளியங்குளம், பட்டனத்தல் ஆகிய கிராமங்களுக்கு பொதுவாக ஒரு கூட்டுக்குடிநீர் திட்டம் அமைக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் அத்திட்டம் எப்பொழுது நிறைவேற்றப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) ஆம்.

(ஆ) இத் திட்டம் நடப்பு நிதியாண்டில் (1981-82) இரண்டாம் கட்ட தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. க. பாரமலை : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று அறிவித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே தன்னிறைவுத் திட்டம் இந்த வட்டாரங்களில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள்ளாக இதனை முடிப்பதற்கு அரசு உரிய நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலிலே 69 ஒன்றியங்கள் எடுத்துச் செய்தோம். இப்பொழுது 150 ஒன்றியங்களை எடுத்திருக்கிறோம். அதிலேயே இதுவும் வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 15]

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுக்குடிநீர் திட்டம் என்பது மக்களுக்கு குடிநீர் வழங்குவதற்காக, அந்தக் கஷ்டத்திலிருந்து அவர்களை நிவர்த்தி செய்வதற்காகப் போடப்படுகிற திட்டம். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், இந்தத் திட்டங்களில் எல்லாம், எலக்ட்ரிக் பம்புதான் வைத்திருக்கிறார்கள். பவர்கட் வருகிற நேரத்தில், அல்லது மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் அவைகள் இயங்குவது இல்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்ட இடங்களில் ஆயில் என்ஜின்கள் வைத்து தண்ணீர் இறைபதற்கான முறையில் ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

குழய்க் கிணறுகள் அமைக்கும் பணியை தனிப்பிரிவின்கீழ் கொண்டுவரும் திட்டம்

* வினா எண் 212 திரு. கு. மரி அனந்தன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

குழய்க்கிணறு அமைப்புப் பணியை தனியமைப்பாகப் பிரிக்கும் யோசனை உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விடை “இல்லை”.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கப்பட்ட இடங்களில் சில சீராக இயங்காத காரணத்தினாலும், செப்பினிடப்படாத நிலையில் செம்மையாக நீர் இறைக்க முடியாத காரணத்தினாலும், அரசும் அமைச்சரும் எதிர்பார்க்கிற பலன்கள் விவசாயிகளுக்கும், பொது மக்களுக்கும் கிடைக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால் தான் இதில் தனிப்பட்ட அக்கறை செலுத்துவதற்கு ஒரு தனி அமைப்பு வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டது. ஆகவே, அதற்கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுக்குமா மீண்டும் அதை பரிசீலிக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பராமரிப்பைப் பற்றி ஒரு பரிசீலனை செய்து கீழ்க்கண்ட முடிவை எடுத்திருக்கிறோம்.

[1982 பிப்ரவரி 15]

ஊரக குடிநீர் திட்டத்தின் கீழ் குழாய்க் கிணறுகள் அமைப்பது தேவையின் அடிப்படையில் விசை இறைப்பான்கள் அல்லது கை இறைப்பான்கள் பொருத்தி, அதன்பின் அவற்றைப் பராமரித்தல் ஆகிய பணிகளை தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம் ஏற்றுச் செய்து வந்தது. நடப்பு ஆண்டில் கையிறைப்பான் சம்பந்தப்பட்ட பராமரிப்பு பணிகளை அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களே எடுத்து செய்ய வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த மாற்றத்தைச் செய்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விரும்புவது போல் குழாய்க் கிணறுகள் அமைப்புப் பணியை தனியாகப் பிரித்துச் செய்வதாக இல்லை. தற்போது செய்யப்பட்டிருக்கிற மாற்றத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, எப்படி நடைபெறுகிறது என்றுப் பலன்களைப் பார்த்து அதன்பின் சிந்தித்துப் பார்க்கலாம்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குழாய்க் கிணறுகளை பராமரிக்கிற பணியை ஊராட்சி ஒன்றியங்களே ஏற்றிருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் பவர் பம்பை பராமரிப்பதைவிட குழாய்க் கிணறுகளைப் பராமரிப்பது தான் சிரமமாக உள்ளது. ஆகவே பவர் பம்பு பராமரிப்பை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் குழாய்க் கிணறுகளின் பராமரிப்பை, குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திற்கும் மாற்றுவதற்கு அரசு ஆணையிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலிலே இப்படித்தான் குழாய்க் கிணறுகளை பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கொடுத்து விட்டோம். இப்பொழுது மீண்டும் குடிநீர் வடிகால் வாரியம் அதனை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கிறார்களே.

If we go on dancing to their tunes- என்றால் அது எங்கே போய் முடியும் என்று தெரியவில்லை. இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கக் கூடிய கருத்தை பரிசீலனை செய்து பார்க்கலாம்.

(முற்பகல் 9. 50)

திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம் : ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள குடிநீர் குழாய்க் கிணறுகள் குடிநீர் வடிகால் வாரியம் மூலம் பராமரிக்கப்படுகிற நேரத்தில் அவை சரியாக பராமரிக்கப்படவில்லையென்று அரசுக்கு பல புசார்கள் வந்திருக்கும். அப்படி சரியாகப் பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கும் குழாய்க் கிணறுகள் அல்லது மேல்நிலை நீர்த் தேக்கத் தொட்டிகளை

1982 பிப்ரவரி 15]

ஊராட்சி ஒன்றியங்களே பராமரிக்க வேண்டும் என்று ஆணையிடுவதோடு கூட அதற்காக ஒன்றிய அளவில் தனியாக அதிகாரிகளை நியமித்து தாமதமில்லாமல் உடனடியாக அந்தக் குழாய்க் கிணறுகளையெல்லாம் பராமரிக்க அரசு ஆவண செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : ஊராட்சி ஒன்றிய அளவில் தனியாக பராமரிப்பு வேலைகளுக்கு ஆட்களை அமைப்பது பற்றிய விஷயங்களைப் பரிசீலனை செய்தது உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஆவார்கள். இந்த அமைச்சகம் அல்ல, இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது பரிசீலனைக்குரிய விஷயங்கள் தான். பல்வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாட்டில் வைத்து முதல்வர் அவர்கள் எடுத்த முடிவிற்கேற்ப இப்படிப்பட்ட மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. எதிலும் மாற்றங்கள் கூடாது என்று சொல்லக் கூடாது எதிலும் மாறுவது உலகத்தில் இயற்கை. எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து அவ்வப்போது தேவையான மாற்றங்கள் செய்வோம். அதுதான் எவல்யூஷன் என்பது.

குசஸ்தலி ஆற்றின் குறுக்கே அணை கட்டும் திட்டம்.

*வினா எண் 213— திரு. பூ. மு. நரசிம்மன் : மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பள்ளிப்பட்டு அருகாமையில் ஓடும் குசஸ்தலி ஆற்றில் நீர்த்தேக்க அணை கட்டும் திட்டம் அரசுக்குண்டா?

(ஆ) ஆம் எனில், எவ்வளவு மதிப்பீட்டில் திட்டம் வகுக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது : (அ) மற்றும் (ஆ) பள்ளிப்பட்டு அருகாமையில் ஓடும் குசஸ்தலி ஆற்றில் புதிதாக நீர்த்தேக்கம் கட்டும் திட்டம் எதுவும் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை. ஆனால் ஏற்கெனவே குசஸ்தலி ஆற்றில் ஆந்திர மாநில எல்லையில் பள்ளிப்பட்டு அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வணைக்கட்டு தமிழகத்தில் 538.98 ஏக்கர் நிலப்பரப்புக்கு பாசனம் அளிக்கிறது. இந்த அணைக்கட்டு மற்றும் அதன் நீர் வழங்கு கால்வாய் சீரமைப்புக்காக ஆந்திர அரசின் ஒப்புதல் பெறப்பட்டு தமிழக அரசின் செலவில் இப்பணிகளை ஆந்திர அரசு மேற்கொள்ள அவ்வரசு இசைவு அளித்துள்ளது. பணிகள் பற்றிய அமைப்புப் படம் மற்றும் மதிப்பீடுகள் ஆந்திர அரசுக்கு அனுப்ப தலைமைப் பொறியாளர் (பாசனம்) அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

[1982 பிப்ரவரி 15]

தமிழ்நாட்டிலுள்ள வேளாண்மை பொறியியல் பணிக்
கூட்டுறவு மையங்கள்

*வினா எண் 214—திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு நீர்பாசனத்
துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் எத்தனை வேளாண் பொறியியல்
பணிக் கூட்டுறவு மையங்கள் (Agro Engineering Service Co-operative
Centres) உள்ளன?

(ஆ) அவற்றை அதிகரிக்கும் எண்ணம் அரசுக்கு உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது (அ) தமிழ்நாட்டில்
வட்டார அளவில் மொத்தம் 217 வேளாண்மைப் பொறியியல்
பணிக் கூட்டுறவு மையங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன.

(ஆ) தற்போது இல்லை.

திரு. செ. செம்மலை: பெரும்பாலான பணிக் கூட்டுறவு
மையங்கள் தொடர்ந்து நடத்தத்தில் இயங்கி வருவதாகத் தெரி
கிறது. அந்த மையங்களின் நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்கத்தக்க
வகையில் ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளதா? இது
போன்ற மையங்கள் தற்போது ஆற்றிவருகிற பணிகளோடு
வியாபார ரீதியான பணிகளையும் இந்த மையங்களிடம்
ஒப்படைக்க அரசிடம் திட்டம் ஏதாவது உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது: பொதுவாக இப்போது
இயங்கி வருகிற 217 மையங்களில் பெரும்பாலான மையங்கள்
நடத்தல்தான் இயங்கி வந்திருக்கின்றன. ஆனால் சமீப
காலத்தில், ஒரு ஆறு மாத காலமாக 120க்கு மேற்பட்ட மையங்கள்
இலாபகரமாக நடப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்
கின்றன. மேலும் சில மையங்களை லாபகரமாக நடத்த
முடியும் என்றும் அரசு நம்புகிறது. சில மையங்கள் என்ன முயற்சி
எடுத்தாலும் இலாபகரமாக நடத்தமுடியாது என்ற சூழ்நிலையில்
அவைகளையெல்லாம் துணை மையங்களாக நடத்த அனுமதித்து
வேறு புதிய இடங்களில் இலாபகரமாக நடத்த சாத்தியக்கூறு
இருக்குமானால் அதை தயார்படுத்தலாமா என்று அரசு ஆலோ
சித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. செ. செம்மலை: தற்போது அது போன்ற மையங்கள்
பிரக்டர்கள் போன்ற வேளாண்மைக் கருவிகளை வாடகைக்கு
விடுவதோடு அந்தப் பணிகளை முடித்துவிடுகிறது. எனவே அது
போன்ற மையங்களை இலாபகரமாக இயக்குவதற்கு பெஸ்டி
ஸைட்ஸ் போன்ற பொருள்களை விற்பனை செய்கிறவகையிலும்
வியாபார ரீதியில் அந்த மையங்களை நடத்த அரசு முன்வருமா?

1982 பிப்ரவரி 15]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: பொதுவாக இந்த மையங்கள் வவசாயத் தொடர்பான விதைகள், உரங்கள், பூச்சி மருந்துகள், டீஸல், ஆயில், விசைதெளிப்பான், விவசாய உபகரணங்கள், விவசாயக் கருவிகளுக்குத் தேவையான உதிரி பாகங்கள், இந்தத் தொழில்களை நடத்தலாம், வியாபாரத்தை நடத்தலாம் என்றுதான் மையங்களுக்கு நாம் அறிவுறுத்தியிருக்கிறோம். சில மையங்கள் நிதி ஆதாரம் இல்லாத சூழ்நிலையில் பெரும்பாலான வியாபாரங்களை மேற்கொள்ள முடியவில்லை. அவைகளுக்கு ஏதாவது உதவி செய்து சிறந்தமுறையில் அவைகளை நடத்துவதற்கு அந்த மையங்களை தயார் படுத்தலாமா என்று அரசு இப்போது யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. செ. இராமலிங்கம்: இந்த 217 மையங்கள் தவிர இன்னும் பல மையங்கள் துவங்குவதற்காக விவசாயிகளுடம் இருந்து பங்குத் தொகை வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால். ஆனால் அந்த மையங்கள் எல்லாம் துவங்கப்படவில்லை. ஆனால் அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட பங்குத் தொகை மட்டும் டெப்பாஸிட் செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே ஒன்று அந்த மையங்கள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும் அல்லது வசூலிக்கப்பட்ட அந்தப் பங்குத் தொகை திருப்பித் தரப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது: தலைவர் அவர்களே, எந்தெந்தப் பகுதிகளிலே அப்படி பங்குத் தொகை வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தகவல் தந்தால், அதுகுறித்துப் பதில் சொல்ல முடியும்.

வேடசந்தூர் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கனிமங்கள் குறித்த ஆய்வுகள்.

* வினா எண்—215. திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பால சுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுரை மாவட்டம், வேடசந்தூர் பகுதியில் பீங்கான் பொருள்களுக்குத் தேவைப்படும் மூலப்பொருள் எடுக்கும் சாத்தியக் கூறுகள் பற்றி ஆய்வு செய்யப்பட்டதா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விவரமென்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: (அ) ஆம்.

(ஆ) மதுரை மாவட்டம் வேடசந்தூர் வட்டம் ரெங்கமலை வரையறுக்கப்பட்ட வனங்களில் வெங்கக்கல் (quartz) மற்றும் கனிமம் (feldspar) முதலிய கனிமங்கள் இருப்பது அறியப்பட்டது. இக்கனிமங்களைப் பற்றிய தரம் மற்றும் இருப்பு அளவினை அறிவதற்கு களப்பணி ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. 1980 ஆம் ஆண்டில் மேற்கூறிய கனிமங்களுக்கு தமிழ்நாடு கனிம நிறுவனத்தினர் சுரங்க குத்தகைக்கு மனுச் செய்துள்ளனர். அது அரசின் ஆய்வில் இருக்கிறது.

[1982 பிப்ரவரி 13]

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய வினா வேடசந்தூரைப் பற்றி இருந்தாலும்கூட, வேடசந்தூர் பகுதியில் ரெங்கமலையிலிருந்து, துண்டுக்கல் பகுதியில் தாடிக்கெம்பு வரையில் மூலப்பொருள்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. எனவே; ஆய்வு நடத்தி அந்தப் பகுதியில், அதாவது வேடசந்தூர் பகுதியில் பீங்கான் தொழிற்சாலை அமைக்க இந்த அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே ஆய்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்தப் பகுதியில் மேற்கண்ட சுமார் 96,700 டன்கள் வெங்கக் கல்லும், 16,750 டன்கள் கனிமமும் உள்ளதாக ஆய்வில் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பகுதிகளில் தொழிற்சாலை வைப்பதற்கான எண்ணமில்லை. அதை ஒட்டியிருக்கிற அந்தப் பகுதிகளில் ஒரு சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசின் ஆய்விலே இருக்கிறது.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பீங்கான் மூலப்பொருளுக்கான வெங்கக்கற்களை தனியார் யார்யாரோ லாரிகளில் எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டம் இந்த அரசின் ஆய்விலே இருந்தாலும்கூட, தமிழக கனிவள நிறுவனம் மூலமாக அந்தக் கற்களை விற்பதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டேன். டாமின் நிறுவனம் விண்ணப்பித்திருக்கிறது. அது ரிசர்வ் பாரஸ்ட் பகுதியாக இருப்பதால், மத்திய அரசின் அனுமதியைப் பெற வேண்டும். அதற்காகக் காத்திருக்கிறது. வெகு விரைவிலே அந்த டாமின் நிறுவனத்திற்கு அந்தப் பகுதிகளைக் கொடுப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். அப்போது அந்தப் பகுதிகளிலே இருக்கும் வெங்கக்கற்களை டாமின் நிறுவனம் வியாபார முறையில் விற்க ஈடுபடும்.

திரு. என். வரதராஜன்: தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டம் வேடசந்தூர் வட்டாரத்தில் கனிமப் பொருள்கள் பற்றி ஆராய்ச்சி இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அங்கே மிக விலை உயர்ந்த நீலக் கற்கள் இருக்கின்றன. அதைத் தனி நபர்கள் எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பகுதியிலே இதற்கான ஆய்வையும் இந்த அரசு மேற்கொண்டு, பொது மக்களுக்கு பயன்படும் வகையில் ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படுமா? அல்லது அதற்கான ஆய்வைச் செய்ய முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

1982 பிப்ரவரி 15]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல், அங்கே 40 கோடி ரூபாய் மதிப்பில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு மத்திய அரசின் அனுமதியைக் கேட்டுள்ளோம். மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைக்காமல், அங்கே தேங்கியிருக்கிறது. நீல நிற கற்கள் அங்கே எவ்வளவு இருக்கின்றன என்ற விவரம் என்னிடத்திலே இல்லை. இதற்கு முன்னால் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படாமல் இருந்தால், அதற்கான ஆய்வு அரசின் சார்பிலே மேற்கொள்ளப்படும்.

தமிழ்நாட்டில் உப்பு உற்பத்தி

*வினா எண் 216—திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டில் உப்பு எங்கெங்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது?

(ஆ) விற்பனை செய்வதற்கு தமிழ்நாடு அரசின் உதவி என்ன?

(இ) நவீன முறையில் உப்பு உற்பத்தியை அதிகரிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: (அ) தமிழ்நாட்டில் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் அதிக அளவிலான உப்பு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது:—

- (1) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தூத்துக்குடி மற்றும் வேப்பலோடை;
- (2) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மனக்குடி மற்றும் கோவளம்.
- (3) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மாரியூர், வாலி நோக்கம்.
- (4) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அதிராமபட்டினம் மற்றும் வேதாரண்யம்.
- (5) தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் மரக்காணம்.
- (6) செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் குணாம்பேடு கோவளம் மற்றும் எண்ணூர்.

[1982 பிப்ரவரி 15]

(ஆ) விற்பனை செய்வதற்கு தமிழ்நாடு அரசின் உதவி ஏதும் இல்லை.

(இ) மாரியூர்—வாலிநோக்கத்திலுள்ள அரசு உப்பு தொழிற்சாலை, கோவளத்திலுள்ள இணை உப்பு நிறுவனமான மாருதி உப்பு நிறுவனம், வேதாரண்யத்திலுள்ள தனிப்பட்ட நிறுவனங்களான விம்கோ மற்றும் மேட்டூர் கெமிகல்ஸ் அண்டு இண்டஸ்டிரியல் கார்ப்பரேசன் ஆகியவை உப்பு தயாரிப்பதற்கான நவீன முறைகளை மேற்கொண்டுள்ளன.

[முற்பகல் 10.00]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் அனுமதியுடன் வினாக்கள்—விடைகள் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்: தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற உப்பு மேற்கு வங்கம், பீகார் போன்ற மாநிலங்களுக்கு அதிகமாக விற்பனை செய்யப்படுகிறது. இந்த உப்பை ரயில் மூலம் கொண்டு சென்றால்தான் அதிகமாக விற்பனை செய்ய முடியும். ஆனால் ரயில் மூலம் உப்பைக் கொண்டு பேரக மததய அரசு தடை செய்திருப்பதால் உப்பை விற்பனை செய்ய சிரமம் இருப்பதால் தமிழ்நாடு அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி உப்பை ரயில் மூலம் எடுத்துச் செல்ல உதவி அளிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: இந்தியாவிலேயே குஜராத் மாநிலத்திற்கு அடுத்தபடியாக தமிழ்நாட்டில்தான் அதிகமாக உப்பு உற்பத்தி ஆகிறது. ஏறக்குறைய 45,889 ஏக்கரில் 16,75,000 டன் உப்பு உற்பத்தியாகிறது. தமிழ்நாடு உப்பு உற்பத்தியில் இந்தியாவிலே இரண்டாவது இடத்தை வகிக்கிறது. மத்திய அரசால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள இந்தச் சிரமங்கள் குறித்து மத்திய அரசுக்குத் தமிழ்நாடு அரசு எழுதி வற்புறுத்தும்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் குணாம்பேட்டிலும் கோவளத்திலும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். செங்கற்பட்டு மாவட்டம், செய்யூர் கிராமத்தில் அரிசன மக்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சார்பில் உப்பு உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வந்தது. 1966, 1978-79ல் வீசிய புயலின் காரணமாக உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் அரசு நிவாரணம் அளிக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: அரசின் சார்பில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் உப்பு உற்பத்தி செய்யப்படுவதில்லை. தனியார் உப்பு உற்பத்தி செய்து அல்லது சொசைடி மூலம் உற்பத்தி செய்து வந்தது நிறுத்தப்பட்டிருக்குமானால் அரசுக்கு உதவி கோரி கோரிக்கை வந்தால் அரசு பரிசீலிக்கும்.

1982 பிப்ரவரி 15]

திரு. மு. அப்பாதுரை: எங்களுடைய நெல்லை மாவட்டத்தில் மட்டுமல்லாமல் தமிழ்நாட்டின் கடற்கரைப் பகுதிகளில் அதிகமாக உப்பு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. தனியார் முதலாளிகள் உப்பை ஏற்றுமதி செய்து அதிகமாக லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். மேற்கு வங்க அரசு இந்த உப்பை இறக்குமதி செய்ய நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. அந்த அடிப்படையில் தமிழக சர்க்காரே நேரடியாக இந்த உப்பை ஏற்றுமதி செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: ஏற்கனவே சொன்னது போல் 16,75,000 டன் உப்பு தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் உப்பு நிறுவனத்தின் சார்பாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிற உப்பு அந்த நிறுவனத்தின் சார்பாக நேரடியாகவும், எஜனடுகள் மூலமாகவும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. தனியாரும் அதேபோன்று விற்பனை செய்து வருகிறார்கள். அரசு அனைத்தையும் ஏற்று வியாபாரம் செய்ய உத்தேசம் இல்லை.

தொழில் வளர்ச்சிக்குழு அமைக்கும் திட்டம்.

* வினா எண். 217—திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) தமிழ்நாடு அரசு தொழில் வளர்ச்சிக்குழு அமைக்க பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறதா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: (அ) மற்றும் (ஆ) தொழில் ஆலோசனைக்குழு ஒன்று மாநில அளவில் அமைக்க அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: மாநில தொழில் ஆலோசனைக்குழு அமைக்க குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதனை வினாவாக அமைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா? அப்படி அமைக்கிறபோது அதில் யார் யார் அங்கம் வகிக்கும் நிலைமை ஏற்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசின் சார்பில் சில அதிகாரிகளையும் தனியார் துறையில் — அந்தந்தத் துறைகளுக்கு ஏற்ப, எடுத்துக் காட்டாக சிமின்ட் உற்பத்தி என்று வருகிறபோது சிமின்ட் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட ஒருவர், அதேமாதிரி சர்க்கரை உற்பத்தி என்று வருகிறபோது சர்க்கரை தொழில் சம்பந்தப்பட்ட ஒருவர் — அந்த அந்தப் பிரிவுகளிலே முன்னணியிலே இருக்கின்ற தனியார்கள், தொழிலதிபர்கள் இதைத்தவிர டெக்னோகிராட்ஸ் ஆகியவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை — அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய சிரமங்களை அரசு தெரிந்து கொள்வதற்காகவும் தொழில் அபிவிருத்திக்கு அரசு என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதை அரசு புரிந்து கொள்வதற்காகவும் — வெகு விரைவில் சுமார் 20 பேர்களுக்கு மேற்படாத அளவில் ஒரு குழுவை அமைக்க அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது.

[1982 பிப்ரவரி 15]

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, மாநில அளவிலே தொழில் வளர்ச்சியைக் கண்டறிவதற்காக ஒரு குழுவை அமைக்கப்போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதேபோன்று மாவட்டங்களிலேயும் அத்தகைய குழுக்களை அமைத்து தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவது பற்றி அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில அளவிலே குழுவை அமைக்கிறபோது பல் வேறு மாவட்டங்களில் இருந்தும் பிரதிநிதிகள் அதிலே இடம் பெறுவார்கள். தற்போது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், டிஸ்ட்ரிக்ட் இன்டஸ்ட்ரீஸ் சென்ட்ரல்களின் மாணேஜர்கள் இவர்களுையெல்லாம் அழைத்து, மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில் வளர்ச்சி அமைச்சர் அருமை அண்ணன் திரு. கே. ஏ. கே. அவர்களும் நானும் இதுபோன்ற ஆலோசனைக் கூட்டங்களைக் கூட்டி தொழில் முனைவர்களை ஊக்குவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

படித்து பதிவு செய்து வேலைவாய்ப்பு நிவாரணத்திற்குக் காத்திருக்கும் காலத்தைக் குறைக்கும் திட்டம்.

* வினா எண். 218 திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு ஆதி திராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) படித்து வேலையில்லாமலிருக்கும் பட்டதாரிகளுக்கு உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டத்தில் பதிவு செய்திருக்கும் காலத்தை 5 ஆண்டுகளிலிருந்து 3 ஆண்டுகளாகக் குறைக்கக் கோரி விண்ணப்பம் எதுவும் வந்துள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன்மீது எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாகதி : (அ) ஆம். 1981 ஆம் ஆண்டில் பிப்ரவரி மாதம், இந்திய ஜனநாயக வாலிபர் சங்கம், மதுரை கிளை ஒரு மனு கொடுத்தது. வேலைவாய்ப்பு நிவாரணத் திற்கு காத்திருக்கும் காலத்தினை 5 ஆண்டுகளிலிருந்து 3 ஆண்டுகளாகக் குறைப்பது அதில் உள்ள கோரிக்கைகளில் ஒன்றாகும்.

(ஆ) இத் திட்டம் இப்பொழுதுதான் செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதால் அந்தக் கோரிக்கை மீது மேல் நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லை.

திரு. எம். ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கின்றபோது வாலிபர் சங்கத்தின் மூலமாக கோரிக்கை வரப்பெற்றதாகவும் பரிசீலிப்பதாகவும் சொன்னார்கள். படித்துவிட்டு வேலையில்லாத பட்டதாரிகளுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படும் என்று கடந்த ஆண்டு அரசு அறிவித்ததற்கு இணங்க இதுவரையில் எத்தனை பேர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

1982 பிப்ரவரி 15]

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட வாரியாக தற்போது இல்லாவிட்டாலும்கூட 1980-81 ஆம் ஆண்டில் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 22 லட்சத்து 4 ஆயிரம் ரூபாய். இதனால் பயன் பெற்றோர் எண்ணிக்கை 1-7-80 முதல் 31-3-1981 முடிய 4,538. நடப்பு ஆண்டில் 1981-82 நிதியாண்டில் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 30-11-81 வரை 43,60,972. ரூபாய் 15-1-1982 முடிய உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டவர்கள் 11,815 நபர்கள்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் படித்துவிட்டு வேலையில்லாது இருக்கும் பட்டதாரிகள் லட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அரசின்கணக்கை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வேலையில்லாதவர்கள் தமிழ்நாட்டில் 11 லட்சம் பேர்கள் இருப்பதில் லட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் பட்டதாரிகளாக இருக்கிறபோது இந்தத் திட்டத்தினால் பலன் பெற்றவர்கள் 4 ஆயிரம் என்றும் 11 ஆயிரம் என்றும் அமைச்சர் கணக்கைத் தருகிறார்கள். மற்றவர்கள் மனு செய்யவில்லையா? அல்லது மனுசெய்து அவைகளின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : தலைவர் அவர்களே, 1980 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்தத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டது. இந்தத் திட்டம் அமலாக்கப்பட்டபோது இத் திட்டத்தின்கீழ் உதவித் தொகை பெறுவதற்காக தகுதியுடையோர் பதிவு செய்து 5 ஆண்டுகாலம் காத்திருந்தோர் சுமார் 26 ஆயிரமாக இருந்தது. பலன்பெறும்வண்ணம் தாசில் தாரிடம் மனுச்செய்தவர்களின் எண்ணிக்கையைத்தான் நான் பதிலிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன் : வேலையில்லாத பட்டதாரிகள் நாளுக்குநாள் பெருகிக் கொண்டு வருகிறார்கள். சமுதாய நலக் காரியங்களில் இவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குவதும் ஒன்றாகும். கேரள மாநிலத்திலே இந்த ஆண்டுகூட 10 கோடி ரூபாய் நிவாரணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறோம். ஆகவே, நம்முடைய அரசு இந்த ஐந்தாண்டு என்பதை மூன்றாண்டாகக் குறைத்து இந்த உதவித் தொகையை இன்னும் ஒரு கோடி இரண்டு கோடி என்று உயர்த்துவதற்கு அரசு முயற்சி செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

(முற்பகல் 10.10)

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நடப்பு நிதியாண்டில் இதற்காக 150 இலட்சம் ரூபாய் இந்தத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப்போலத் தற்பொழுது மூன்றாண்டுக் காலமாக இதைக் குறைத்தால் தற்போது வழங்கப்படும் 26,000 பேர்களுக்கு அதிகமாக மூன்று மடங்கிற்கும் சற்று அதிகமாக ஏறத்தாழ 79,000 பேர்களுக்கு

[மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி] [1982 பிப்ரவரி 15]

வழங்க வேண்டியிருக்கும். இதனால் சுமார் நான்கரை கோடி ரூபாய்க்கு ஒதுக்க வேண்டியிருக்கும். இந்தத் தொகை மிகவும் கணிசமான தொகை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். அரசு பல முன்னேற்றகரமான திட்டங்களில் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருப்பதால், பல முன்னேற்றகரமான திட்டங்களுக்கு நிதிப் பற்றாக் குறையாக இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் இந்த அதிகச் செலவை ஏற்படுத்தினால் அரசுக்குப் பெரிய பளுவாக ஏற்பட்டு விடும் என்பதால் இதைத் தற்போது முன்றாண்டுகளாகக் குறைக்கும் எண்ணம் அரசுக்குக் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இரா. சின்னராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, படித்த பட்டதாரிகளுக்கு உதவித் தொகை வழங்கும் இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் தமிழகத்திலே இதுவரையில் கொடுத்திருக்கின்ற எண்ணிக்கையை அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி உதவித் தொகை வாங்குகின்றவர்களுக்கு அரசுப் பணிகளில் முன்னுரிமை தரலாம் என்று கணித்திருக்கிறதா? அப்படி இந்த உதவித் தொகை பெற்றவர்களில் எத்தனை பேர்கள் அரசுப் பணிகளுக்குப் போயிருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அதுபற்றிய விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உதவித் தொகை கொடுப்பதைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அரசாங்கப் பணிக்குச் செல்ல வயது வரம்பு 25 வயது என்று இருக்கிறது; பின் தங்கியவர்களுக்கும், ஷெட்யூல்ட் கர்ஸ்டைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் ஐந்து வருடங்கள் எக்செம்ஷன் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே, உதவித் தொகை கொடுத்துக் கொண்டு வந்து அவர்களுக்கு ஓவர் ஏஜ் ஆகிவிட்டால் அவர்கள் எப்படி அரசாங்கப் பணிகளுக்கு வருவதற்கு முடியும்? ஆகவே அவர்களுக்கு ஏஜ் எக்செம்ப்ஷன் கொடுப்பதற்கு அரசு பரிசீலிக்குமா அல்லது உதவித் தொகை பெற்றவர்களுக்கு இந்த அவல நிலை உருவாகாமல் இருப்பதற்கு என்ன திட்டங்களை அரசு வைத்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அரசின் உதவித் தொகையைப் பெறக்கூடிய பட்டதாரிகள் அவர்கள் விருப்பப்படுகின்ற பணிகளுக்குச் செல்வதற்கும், அவர்கள் பதிவு செய்திருக்கக்கூடிய காலத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுக்குப் பணிகள் ஏற்கனவே ஒதுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கேட்கக்கூடிய அளவில் தற்போது பரிசீலனை செய்வதற்கில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 15]

THIRU L. Elayaperumal : My very important question was not answered உதவித் தொகை வாங்குபவர்களுக்கு ஏஜ் எக்சம்ஷன் கொடுப்பார்களா? அல்லது எவ்வளவு காலத்திற்குக் கொடுக்கப் போகிறார்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தக் கேள்விக்கு ஏற்கனவே அமைச்சர் பதிலளித்து விட்டார்.

ஐ. டி. ஐ. மாணவர்களுக்கான் வினாத்தாள்களைத் தமிழில் வழங்கும் திட்டம்

* வினா எண். 219—திரு. மு. அப்பாதுரை : மாண்புமிகு ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) I. T. I மாணவர்களுக்கு வினாத்தாள்கள் ஆங்கிலத்தில் கொடுக்கப்படுவது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) தமிழ் மொழியில் வினாத்தாள் கொடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : (அ) ஆம்.

(ஆ) வினாத்தாள்கள் டெல்லியிலுள்ள “தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்ட பயிற்சிக்கான தேசிய மன்றத்தால்” ஆங்கிலத்திலும், இந்தியிலும் தயாரிக்கப்பட்டு எல்லா மாநிலங்களுக்கும் விநியோகிக்கப்படுகின்றன. வினாத்தாள்கள் தேர்வு நடக்கும் சமயத்தில்தான் பிரிக்கப்படுகின்றன. எனவே தொழிற் பயிற்சி நிலைய மாணவர்களுக்குத் தமிழில் வினாத்தாள்களை வழங்க இயலவில்லை. எனினும் தேர்வு நடக்கும் சமயம் வினாத்தாள்களை அந்த இடத்திலேயே வாய்மொழியாக தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தேர்வு எழுதும் பயிற்சியாளர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று தொழிற்பயிற்சி முதல்வர்கள் அறிவுறுத்தப் பட்டுள்ளார்கள்.

திரு. மு. அப்பாதுரை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஐ. டி. ஐ. மாணவர்களுக்கு விடை எழுதுவதற்கு மட்டும் தமிழில் அவர்கள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் வினாத்தாள்கள் மட்டும் ஆங்கிலத்தில் தான் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, அந்த மாணவர்கள் சரியாகப் புரிந்து கொண்டு சரியான முறையில் விடை அளிக்க முடியாத காரணத்தால் மீண்டும் அரசு பரிசீலனை செய்து வினாத்தாள்களைத் தமிழில் கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, புதுடெல்லியிலே இருக்கக்கூடிய வேலை வாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறைத் தலைமை இயக்குநரோடு இது குறித்துப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் தமிழில்

[1982 பிப்ரவரி 15]

வினாத்தாள்கள் அனுப்பப்பட்டால் அது ஒரு முன்மாதிரியாக அமைந்து, ஏனைய மற்ற மாநில மொழிகளிலும் அனுப்பப்பட வேண்டுமென்பதற்காகவும், போதுமான மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் பற்றாக்குறையாலும், வினாத்தாள்களுடைய இரகசியத்தைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டும் தமிழில் வழங்க இயலாது என்று தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். ஆகவே, இத்தகைய அடிப்படையின் கீழேதான் தொழிற்பயிற்சி நிலைய முதல்வர்களுக்கு வினாத்தாள்களை விநியோகிக்கின்றபொழுது தேர்வு நடக்கின்ற இடங்களிலேயே மொழி பெயர்க்க வேண்டுமென்ற ஆணையை அரசு பிறப்பித்திருக்கிறது:

திரு. மு. அப்பாதுரை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்ற அந்தக் கொள்கை என்னவாயிற்று ஆகவே, மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, அவர்களை உற்சாகப்படுத்துகின்ற வகையில், டெக்னிக்கல்வார்த்தைகளைப் புரிந்து கொள்ள, ஆட்சிச் சொல் அகராதி அளிக்கப்பட்டிருப்பதைப்போல் அந்த மாணவர்களுக்கு டெக்னிக்கல் சொல்லகராதியைக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் சொல்கின்ற கருத்தின் அடிப்படையிலே, வருங்காலங்களில், இதை நடைமுறைப்படுத்த, மீண்டும் அரசு புது டெல்லியில் இருக்கக்கூடிய தலைமை இயக்குநரோடு கலந்து பேசும்.

திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற பி. சோரணம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சிவில் கோர்ட்டிலே மாத்திரம் அல்ல, மற்ற எல்லா கோர்ட்டுகளிலும் தமிழில் தீர்ப்பு எழுத வேண்டுமென்ற நிலையை அரசு எடுத்திருக்கும்போது, இதற்கு மாத்திரம் காலதாமதம் செய்வது சரியாக இருக்குமா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவதோடு, எவ்வளவு சீக்கிரமாக, சர்க்கார் இதை அமுல்படுத்த முன்வரும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ, அவ்வளவு சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

பள்ளாபாளையம் கிராம அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு ஏற்பட்ட தீ விபத்து.

* வினா எண். 220—திரு. ப. செ. சென்னிமலை என்கிற கந்தசாமி : மாண்புமிகு ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கருர் வட்டம் பள்ளாபாளையம் கிராம அரிசன மக்களின் வீடுகள் தீப்பிடித்து எரிந்தது உண்மையா?

1982 பிப்ரவரி 15]

(ஆ) ஆம் எனில் அரசு அவர்களுக்கு வீடு கட்டித்தரும் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : (அ) ஆம்.

(ஆ) கிராமப்புற வீட்டுவசதி திட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறு திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட ஆட்சியருக்கு பணிப்பட்டுள்ளது.

திரு. ப. செ. சென்னிமலை என்கிற கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பள்ளாபாளையம் கிராமத்தில் தீ பிடித்து ஓராண்டு காலமாகிறது. இப்பொழுதே, கிராமப்புற வீடு கட்டும் சங்கங்களில் ஏராளமான மனுக்கள் தேங்கியிருக்கின்றன. ஆகவே, அதை மாற்றி, தாட்கோ மூலம் அரசு வீடு கட்ட ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அத்தகைய எண்ணம் அரசுக்கு இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உட்குறியிடப் பெற்றிருந்தால் உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரிபார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. தகவல் கோரல்.

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவர் அவர்களே, காவிரி நீர்ப் பிரச்சனையில் கர்நாடக மாநில முதல்வர் குண்டுரால் குறிப்பிட்டது குறித்து.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைப் பற்றி நாளை மறுநாள் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

3. அறிவிப்பு

நிதி நிலை அறிக்கை அளிக்கப் பெறும் தேதி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பிரிவு 202 (1) மற்றும் தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 196 (1) ஆகியவற்றின் கீழ் 1982-83-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையை 26-2-1982 ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை காலை 10.00 மணிக்குச் சட்டமன்றப் பேரவைக்கு அளிக்க வேண்டுமென ஆளுநர் அவர்கள் குறித்துள்ளார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

4. கவன ஈர்ப்புகள்.

(அ) தீப்பெட்டி தொழிற்துறைத் துறையில் ஆய்வுப் பேரவை
இறந்துள்ளது

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து திருவாளர்கள் ப. பொன்னுரங்கம், பாபு ஜனார்த்தனன், ஆர். நவந்த கிருஷ்ணபாண்டியன், இ. முத்திராமலிங்கம், ஜே. ஹெமச்சந்திரன், ரா. கிருஷ்ணன். டி. மணி, சோ. அழகர்சாமி, இரா. கருப்பையா, பொ. உத்திராபதி, எம். ஆறுமுகம், தி. கா. நல்லப்பன், இரா. தாமரைக்கனி ஆகியோர் ஒரே பொருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் திரு. ப. பொன்னுரங்கம் இதை மாண்புமிகு அவை முன்னவரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: தலைவர் அவர்களே, சங்கரன் கோவில் அருகில் உள்ள செல்லப்பட்டியிலுள்ள தீப்பெட்டி தொழிற்சாலையில் ஏற்பட்ட தீ விபத்தினால் ஆறுபேர் இறந்தது குறித்த அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு அவை முன்னவரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவைமுன் கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

அறிக்கை

1-2-82 அன்று திருநெல்வேலி மாவட்டம் சங்கரன் கோயில் அருகே திருவேங்கடம் காவல் நிலைய எல்லைக்குட்பட்ட செல்லப்பட்டி கிராமத்தில் உள்ள ஜெயந்தி ஃபயர் ஓர்க்ஸ் Jayanthi fire works என்னும் தொழிற்சாலையின் கிடங்கு அறையில் பட்டாசுகள் செய்து கொண்டிருக்கும் போது, வெடி விபத்து ஏற்பட்டது. இவ்விபத்தில் கிழக்கு திருவேங்கடத்தைச் சேர்ந்த 15 வயது முத்தையா (த/பெ. இருளப்பன்) உடனே இறந்து விட்டார். வெடி விபத்து ஏற்பட்ட சில நேரம் கழித்து அந்த இடத்திலேயே கிழக்கு திருவேங்கடத்தைச் சேர்ந்த 15 வயது இராமன் (த/பெ. முத்தையா) இறந்து போனார். மேலும், செல்லப்பட்டியைச் சேர்ந்த 13 வயது கங்கம்மாளம் (த/பெ. கங்கையா நாயக்கர்) சங்குப்பட்டியைச் சேர்ந்த 13 வயது காளியம்மாள் த/பெ. ஆச்சியப்பன்) மற்றும் 13 வயது மாரியம்மாள் த/பெ. இராமசாமி) 14 வயது தவமணி த/பெ. ஜகந்நாதன்) ஆகியோரும் சங்கரன் கோயில் அரசு மருத்துவ மனைக்கு சிகிச்சைக்காக எடுத்துச் சென்ற போது வழியிலேயே இறந்து போனார்கள். கோயில் பட்டி காவல்துறை ஆய்வாளர் விபத்து நடந்த இடத்திற்கு விரைந்து சென்று புலன் விசாரணையைத் தொடங்கினார். இறந்தவர்களின் உடல் மீது பிரேத பரிசோதனை நடத்தப்பட்டது. ஜெயந்தி தொழிற்சாலையின் மேலாளர் மகாலிங்கம் (த/பெ. ஆவுடைசங்கு) என்பவர் கைது செய்யப்பட்டு ஜாமினில் உள்ளார்.

1982 பிப்ரவரி 15] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வழக்கமாக இந்தத் தொழிற்சாலையில் 15 நபர்கள் வேலை செய்து வந்தனர். வெடி விபத்து ஏற்பட்டதற்கான காரணங்களை தெரிந்துக் கொள்ள, புலனாய்வு செய்யப்படுகிறது. திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சியர், காவல்துறை கண்காணிப்பாளர், தென்காசி துணை காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் ஆகியோர் விபத்து நடந்த இடத்திற்கு விரைந்து சென்று பார்வையிட்டனர். இது சம்பந்தமாக திருவேங்கடம் காவல்துறையிலிருந்து எண் 15/82-ல் இ.த.ச. 286, 338, 364 (எ) இதனுடன் 5 (3) (பி) இந்திய வெடி மருந்து சட்டம் ஆகியவற்றின் கீழ் வழக்கு பதிவு செய்யப் பட்டு புலன் விசாரணையில் உள்ளது.

[முற்பகல் 10.20]

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த 1.2.82 அன்று இந்த விபத்து நடைபெற்றிருக்கிறது. ஆனால், இந்த விபத்திற்கான காரணம் நம்முடைய அரசாங்கம் துந்திருக்கின்ற அறிக்கையிலே சொல்லப்படவில்லை, 2 வாரம் ஆகியும் கூட, என்ன காரணத்தால் விபத்து ஏற்பட்டது The reason is not known ஒன்று. இரண்டாவது, இந்த விபத்திலே இறந்த கங்கம்மாள், காளியம்மாள், மாரியம்மாள் ஆகியோர் 13 வயதுள்ளவர்கள் என்று அரசு அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. பாக்க்டரி ஆக்ட் பிரகாரம் 14 வயது முதல் 18 வயது வரை From 14th to 18th that too with Medical certificate இருந்தால் தான் வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. 18 வயதுக்கு மேல் இருந்தால் அப்ஜெக்ஷன் இல்லை. ஆனால், 13 வயதுள்ள பிள்ளைகளை இந்தத் தொழிலிலே எப்படிப் பயன்படுத்தினார்கள். அதை அடிக்கடி இன்ஸ்பெக்ட் செய்கின்ற இன்ஸ்பெக்டர் எப்படி வாளாவிருந்தார். இரண்டாவது எனக்குக் கிடைத்த தகவல் இங்கே 3 போர்ஷனாக, இரண்டு இரண்டு பேராகப் பிரித்து விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த இடத்திலே கூட, ஒரு இடத்தில்தான் விபத்து ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அப்படி இருந்தும் மற்றவர்கள் வெளியே வரமுடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. 3 போர்ஷன்களிலே அமைத்து ஒவ்வொரு பக்கமும் 4 இரண்டிரண்டு பேர்களாக அமைக்கப்பட்டிருந்தும், விபத்தில் 4 பேர்கள் தப்பித்துக் கொள்ள முடியும். ஆனால் அவர்களும் தப்பித்துக் கொள்ள இயலாத அளவுக்கு இந்த பாக்க்டரி அமைந்துள்ளது எப்படி, அதற்கான லைசன்சு தொடர்ந்து கொடுக்கப்பட்டது எப்படி என்பதும் புரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கமாகக் கேளுங்கள்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : அதுமட்டுமல்ல ஒரு பத்திரிகைச் செய்தி ஒரு கல்லெறிந்ததாலே அந்தத் தீ விபத்து ஏற்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. வெளியில் இருந்த யாராவது கல் எறிந்தால் உடனே தீப்பிடிக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. ஆக எப்படிப்பட்ட ஆபத்தான நிலையிலே அந்த பாக்க்டரி இருக்கிறது என்பதைப்

[திரு.ப.பொன்னுரங்கம்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

பார்க்க வேண்டும். ஆக இப்படிப்பட்ட பேக்டரிக்கு ஒரு சர்க்கார் இப்படித் தொடர்ந்து லைசன்சு வழங்கி வருவது ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது. அதுவுமில்லாமல் அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய நிவாரணத்தைக் கேட்டால் கோர்ட்டுக்குப் போ என்று சொல்லுகிறார்கள். தகவல் வந்திருக்கின்றது. இது மிகவும் அக்கிரமமான நிலை. எனவே மிகவும் கேள்விக்குரிய, சந்தேகத்திற்குரிய பிரச்சினைகள் எல்லாம் இந்த விவாதத்திலே சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். எனவே அரசு துரிதமாக, ஏன் என்றால் சம்பவம் நடந்து 15 நாட்கள் ஆகியும் முழுவிவரம் கிடைக்கவில்லை, முறையான நடவடிக்கை எடுத்து அனைத்து நிவாரணமும் அளிக்க அரசு முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த விபத்து பற்றி விரிவான புலன் விசாரணை செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சில பல சூழ்நிலைகளை விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். எல்லா சூழ்நிலைகளையும் ஆராய்ந்தறிந்து அதன் மேல் எந்தெந்த வகையிலே யார்யார் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல், இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் கீழ் 286, 338, 364 (எ) வெடிமருந்து சட்டம் 5(3) (பி) யின் கீழ் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு புலன் விசாரணை நடைபெறுகிறது. அவசரப்பட்டு நாம் எந்த முடிவுக்கும் வந்துவிடக் கூடாது. எல்லா சூழ்நிலைகளைப் பற்றியும் கவனிக்கவேண்டும். வயது வரம்பு பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். அதையும் சேர்த்து தான் நாம் கவனித்து, எல்லாவற்றையும் புலன் விசாரணை செய்ததற்குப் பிறகு யார்யார் மேல் தவறிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்து வருகிறது.

திரு. பாபஜினார்த்தனன்: தலைவர் அவர்களே, ஜெயந்தி பயர் ஓர்க்ஸில் மொத்தம் 15 பேர்கள் வேலை செய்து வந்தனர். இந்த வெடிவிபத்தில் 6 பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். இளம் தளிர்கள் 13 வயதுக்கு உட்பட்ட 3 பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். இப்படி திடீரென்று 6 பேர்கள் இறந்து அந்தக் குடும்பங்களை நிர்க்கதியான நிலையில் விட்டிருக்கிறார்கள். எனவே இவர்கள் குடும்பத்திற்கு முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்தாவது நிதி உதவி செய்து உதவ அரசு முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது பற்றி முழு விசாரணை வெளிவந்து உண்மை குறிப்புகள் எல்லாம் தெரிந்ததற்குப் பிறகு அந்த நிறுவனம் எவ்வளவு நட்ட ஈடு தரும் என்று அறிவித்ததற்குப் பிறகு, அவசியப்பட்டால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் இது பற்றி ஆராய்வார்.

1982 பிப்ரவரி 15]

திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. இந்த மாதிரியான வெடி விபத்துக்கள் அடிக்கடி நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன. இத்தகைய விபத்துக்கள் சில நேரங்களில் மின்சாரக் கோளாறு காரணமாகவும், தீ விபத்துத் தடுப்பு வசதிகள் சரிவரச் செய்யப் படாததாலும் என்றும் கொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, தீ விபத்து தடுப்பு வசதிகள் சரியாகச் செய்யப்பட்டுள்ளனவா என்பதை அடிக்கடி சென்று சோதனை இடவும், மற்றும் இத்தகைய விபத்துக்களைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் குறித்து வசதி களும் செய்யப்பட்டுள்ளனவா என்பதை தீவிர ஆய்வுகள் மூலம் கண்டுபிடித்து, நடவடிக்கை எடுக்கவும் அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப் பினர் சொல்வதைப் போன்ற தவறுகள் அங்கே நடைபெற்று உள்ளனவா என்பது புலன் விசாரணை அறிக்கை வந்ததற்குப் பிறகுதான் தெரிய வரும். புலன் விசாரணை மூலம் கண்டறியப் படுகிற நிலைமைகளை ஒட்டி, அரசு நடவடிக்கையை மேற் கொள்ளலாம்.

திரு. டி. மணி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1-2-82 மாலை 4½ மணியளவில் ஜெயந்தி பயர் ஒர்க்சில் ஏற்பட்ட தீ விபத்தில் 6 பேர் மரணம் அடைந்து இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட தொழிற்சாலைகளில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தொடர்ந்து தீ விபத்துகள் நடைபெற்றுள்ளன என்பது குறித்து நமக்குத் தகவல்கள் வந்துள்ளன. அவைகள் நாளுக்கு நாள் கூடுதலாகிக் கொண்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, இத்தகைய விபத்துக் களை தடுப்பதற்கு அதிகாரிகள் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன? மேலும் வெடி மருந்துகளை ஸ்டாக் செய்வதற்கு ஒரு இடமும், தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்ய ஒரு இடமும் என்கிற முறையில் அந்தத் தொழிற்சாலை அமைக்கப்பட வேண்டும் என்கிற விதிமுறையை அந்த லைசென்சு கொடுக்கின்றபோதே கடைபிடிக்கின்ற நடைமுறை பின்பற்றப் படுமா? விபத்தில் பலியாகி இருக்கும் குடும்பங்களுக்கு போதுமான நிதி உதவியைச் செய்ய அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலே கூறியபடி வெடி மருந்துத் தொழிற் சாலைகளில் எந்தவிதமான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்கிற விதிமுறைகள் ஏற்கனவே இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அந்த விதிமுறைகள் பல நேரங்களில் பலரால் கடைபிடிக்கப்படாததன் காரணமாக சில விபத்துகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இந்த விபத்தைப் பொறுத்தவரையில், அவை எந்தக் காரணத்தால் ஏற்பட்டுள்ளது என்பது குறித்து புலன் விசாரணை மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த அறிக்கை வந்த பிறகு அது எதனால் ஏற்பட்டது என்பதை தெரிந்து

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்) [1982 பிப்ரவரி 15]

கொள்ள முடியும். அப்படி அந்தக் காரணங்களை நாம் தெரிந்து கொண்டபிறகு அதை நீக்குவதற்கான முயற்சிகளை அரசு எடுக்கும். புலன் விசாரணை அறிக்கை வந்ததற்குப் பிறகு அந்தத் தொழிற்சாலையின் உரிமையாளர் எந்த அளவிற்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டி வரும் என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து, அதற்கு மேல் தேவைப்பட்டால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நிதியில் இருந்து தரஇயலுமா என்பதைக் குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் ஆராய்ந்து பார்த்து, பரிசீலனை செய்யலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, செல்லப்பட்டி என்ற இடத்தில் உள்ள ஜெயந்தி பயர் ஒர்க்ஸில் 1-2-82 மாலை 4½ மணிக்கு ஏற்பட்ட தீவிபத்தில் 15 வயது முத்தையா, 15 வயது இராமன், 13 வயது கங்கம்மாள், 13 வயது காளியம்மாள், 13 வயது மாரியம்மாள், மற்றும் 14 வயது தவமணி ஆகிய 6 சிறுவர்கள் இறந்துள்ளனர். பள்ளிக்குச் செல்லவேண்டிய வயதில் உள்ள இந்தப் பிள்ளைகள் பாக்டரிக்குச் சென்று தங்களுடைய உயிரை இழந்து இருக்கிறார்கள். இப்படி இவர்கள் சென்றதற்குக் காரணம், அவர்களுடைய தரித்திரம் தான். பிழைப்புக்கு வேறு வழியில்லை என்கிற நிலையில்தான் இந்தச் சின்னப் பிள்ளைகளை, பள்ளிக்குச் செல்லவேண்டிய இந்தப் பிள்ளைகளை அந்தப் பெற்றோர்கள் பாக்டரிக்கு அனுப்பியுள்ளார்கள். அந்த வெடி விபத்தில் அவர்கள் கொல்லப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட கொடுமையான தீ விபத்து நிகழ்ச்சிகள், அதுவும் அதிலே சிறுவர்கள் கொல்லப்படுகின்ற செய்திகள் நமக்குக் கிடைப்பதற்குக் காரணம், அவர்களுடைய தரித்திர நிலைமை தான். ஆகவே, தங்களுடைய தரித்திர நிலைமையின் காரணமாக அந்தச் சிறுவர்களை அனுப்பி, அவர்களையும் இழந்து நிற்கும் அந்தக் குடும்பத்திற்கு, புலன் விசாரணை அறிக்கை வந்த பிறகு, நஷ்ட ஈடு அல்லது உதவி தருகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்காமல், உடனடியாக அவர்களுடைய தரித்திர நிலையைப் போக்குகின்ற வகையில் முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியில் இருந்து உதவி அளிக்க அரசு முன் வருமா? இந்த விபத்து எப்படி நடந்தது என்பதைக் கண்டறிந்து அந்தக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமா? இப்படிப்பட்ட விபத்துகளைத் தடுக்க ஏராளமான விதிமுறைகள் இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த விதிமுறைகளைக் கடைபிடிக்காமல் இருந்த உரிமையாளர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமா? இப்படி விதிமுறைகளுக்கு மாறாக பாக்டரி அமைத்த அந்த பாக்டரி மானேஜர் கைது செய்யப்பட்டு இருந்தாலும் அவர் இன்றைக்கு ஜாமீனில் வந்து விட்டார். ஆகவே, விதிமுறைகளை கடுமையான முறையில் பின்பற்றவும், ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ரூ. 5,000 நிதியுதவி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியில் இருந்து உடனடியாக கொடுக்கவும் அரசு முன்வருமா?

1982 பிப்ரவரி 15]

[முற்பகல் 10.30]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதுபோன்று இந்தக் குடும்பங்களுடைய சூழ்நிலைகள் பற்றி ஆராய்ந்து அறிக்கை அனுப்பும்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். குடும்ப சூழ்நிலைகள் பற்றி அவரிடமிருந்து அறிக்கை வந்ததும், அதுபற்றி முடிவு செய்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் நிவாரண நிதியிலிருந்து வழங்குவது பற்றி பரிசீலனையை தனியாக மேற்கொள்ளலாம். அதே நேரத்தில் விதிமுறைகளைத் திருத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை உள்ளத்திலே கொண்டு, விதிமுறைகளை எந்த வகையிலே திருத்தலாம். எதிர்காலத்திலே இப்படிப்பட்ட நேர்வுகள் நடைபெறாமல் இருக்க எத்தகைய கடுமையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம் என்பது பற்றி அரசு ஆலோசிக்கும். புலன் விசாரணை அறிக்கை வந்தபிறகு மற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, சங்கரனகோவில் அருகே செல்லப்பட்டிருக்கிற கிராமத்திலே நடைபெற்றிருக்கிற இந்த தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை (ஃபயர் ஓர்க்ஸ்) விபத்து மிகவும் துர்பாக்கியமான ஒன்று. அதிலும் 15 வயது குழந்தைகள், சிறார்கள் உயிர்கள் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது தொடர்ச்சியாக நடைபெறுகிற ஒரு சம்பவமாக இருக்கிற காரணத்தால் இம்மாதிரியான விபத்துக்கள் நடைபெறுவதற்கான காரணத்தை ஆராய்வதற்கும், எதிர்காலத்திலே இப்படிப்பட்ட விபத்துக்கள் நடப்பெறாமல் தடுத்து நிறுத்துவதற்கும் உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுமா? அதோடு இந்த விபத்து பற்றி ஆராய்வதற்கும், எதிர்காலத்தில் இத்தகைய விபத்துக்கள் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கும் ஆராய்ந்து அரசுக்கு யோசனை கூறுவதற்கு ஒரு நீதிபதி விசாரணைக் கமிஷனை அரசு நியமிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இதுபற்றி முதலிலே குறிப்பிட்டேன். புலன் விசாரணை நடந்த பிறகு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இத்தகைய நிகழ்ச்சி நடைபெறாமல் இருக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை ஆராய்ந்து செய்யலாம். சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமானால் அதற்கும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆனால் விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்கும் நோக்கம் அரசுக்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 15]

திரு. பொ. உத்திராபதி : துணைத் தலைவரவர்களே, சங்கரன் கோவிலில் செல்லப்பட்டிருக்கிற கிராமத்தில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையில் அறு குழந்தைகள் இறந்திருக்கிறார்கள். இது ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடைபெறுகிற ஒரு காரியமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் தமிழகத்தில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றும் குழந்தைகள் இறந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு சட்டமன்றம் கூடுமபோதும் நாங்கள் இதைப் பற்றி கேட்கிறோம்; கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுக்கிறோம். அமைச்சர் அதற்கு பதில் சொல்கிறார். இது ஒரு தொடர் நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது. இத்தகைய விபத்துக்கள் இனிமேல் நடைபெறாமல் இருக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. இந்த குழந்தைகளை இழந்த குடும்பங்கள் மிகவும் ஏழை எளிய குடும்பங்களாகத்தான் இருக்கும். ஏழ்மையில் இருந்த காரணத்தால்தான் குழந்தைகளை வேலைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் விசாரித்து அறிக்கை அனுப்ப எவ்வளவு நாள் ஆகும் என்பது நமக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே, அவசர உதவியாக, உடனடி செய்யவேண்டிய உதவிக்காகத்தான் முதலமைச்சர் நிவாரண நிதி இருக்கிறது; அந்த நிதியிலிருந்து உடனடியாக அந்தக் குடும்பங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் 10,000 ரூபாய் கொடுக்க அரசு முன்வருமா? முதலாளிகள் எப்போதுமே சட்டத்தில் இருக்கிற ஓட்டையைப் பயன்படுத்தி தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி தப்பித்துக்கொள்வதைத் தடுக்க, தமிழக அரசு அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு துரித நடவடிக்கையை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் முதலிலே குறிப்பிட்டேன். அந்தக் குடும்பச் சூழ்நிலையைப் பற்றி ஆராய்ந்து அறிக்கை அனுப்பும்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கேட்டிருக்கிறோம். அவருடைய அறிக்கை வந்த பிறகு முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து உதவித் தொகை அளிப்பது பற்றி பரிசீலனை செய்யலாம். சட்டத்தில் இருக்கிற ஓட்டையைப் பயன்படுத்தி தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள் என்றால் அதற்குத் தனியாக நடவடிக்கை எடுக்கலாம். எதிர்காலத்தில் இத்தகைய சம்பவங்கள் நடைபெறாமல் இருக்க, எந்த அளவுக்கு சட்டத்தில் திருத்தம் செய்ய வேண்டுமோ அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பது பற்றி அரசு ஆராயும்.

திரு. எம். ஆறுமுகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற விளக்கத்தின் அடிப்படையில் தொழிற்சாலை சட்டத்தின்படி 18 வயதிற்கு குறைவாக இருக்கக் கூடியவர்களை தொழிற்சாலையில் வேலைக்கு அமர்த்தக்கூடாது. அப்படி இருக்கும்போது 15 வயதிற்கு குறைவான இந்த இளம் சிறார்களை அங்கே பணியில் அமர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்றால் அந்தத் தொழிற்சாலை ய பார்வையிடுவதற்காக நியமிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலை ஆய்விாளர் அங்கே சென்று பார்வையிடவில்லையா என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. எம். ஆறுமுகம்]

அதோடு இந்நிய வெடி மருந்துச் சட்டத்தின்படி அங்கே இருக்கக்கூடிய லைபரர் ஓர்க்ஸ் வைத்திருக்கக்கூடிய வெடி மருந்துகளைப் பார்வையிடுவதற்கு ஆய்வாளர்கள் சென்று நடவடிக்கை எடுத்திருப்பார்களேயானால் இப்படிப்பட்ட விபத்துக்களத் தடுத்து இருக்க முடியும். ஆகவே தொழிற் சாலை ஆய்வாளர்களுக்கு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சுருக்கமாக, கேள்வியாகக் கேட்க வேண்டும். நீண்ட விளக்கம் வேண்டாம்.

திரு. எம். ஆறுமுகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, தொழிற் சாலை ஆய்வாளர்கள் முறையாக பார்வையிட்டார்களா? இந்திய வெடி மருந்துச் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, புலன் விசாரணையின் முழு அறிக்கையும் வந்ததற்குப் பிறகுதான் இந்த விபத்து எந்த காரணத்தால் ஏற்பட்டது என்பதெல்லாம் தெரிய வரும். அப்போதுதான் அங்கு வேலை பார்த்தவர்கள் சிறுவராக இருந்த காரணத்தினால் தான் விபத்து ஏற்பட்டதா என்கின்ற எந்த நிலைமைகளை எல்லாம் உள்ளத்திலே கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். பொதுவாக தீப்பெட்டி தொழிற் சாலை, வெடி மருந்து தொழிற்சாலைகளில், 15 வயதுக்குக் கீழே உள்ளவர்கள் வேலை செய்யக் கூடாது என்று சொல்லி விட்டால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி ஏழ்மை நிலைமையிலே உள்ள பல குடும்பங்கள் கஷ்டத்திற்கு ஆளாகும். ஆனால் இந்த விபத்து எதனால் ஏற்பட்டது என்பதைப் பொறுத்தவரையில் புலன் விசாரணை அறிக்கை வந்ததற்குப் பிறகுதான் நடவடிக்கை எடுக்கவும் கடுமையான தண்டனை கொடுக்கவும் முடியும். அதற்காக சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்ற அவசியம் ஏற்படுமே யானால் அப்போது அதுபற்றியும் அரசு ஆலோசிக்கு என்று நான் முன்பே சுறிப்பிட்டேன். ஆகவே அதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1-2-1982 அன்று நடைபெற்ற இந்த தீ விபத்தில் 6 குழந்தைகள் இறந்திருக்கின்றன. ஆனால் லைபரர் கம்பெனியினுடைய மேலாளர் திரு. மகாலிங்கம் என்பவர் மாட்டுமே கதை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அதனுடைய உரிமை யாளர் என்று ஆனால்? இந்தப் புலன் விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கும்போது அவர் ஏன் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்பதை அரசு அறிவிக்குமா?

[1982 பிப்ரவரி 15]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்களும் குறிப்பிட்ட சட்டப்படி கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். ஆனால் வழக்கு மன்றத்திலே ஜாமீனிலே அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. புலன் விசாரணை அறிக்கை வந்ததற்குப் பிறகு தான் உரிமையாளராக இருந்தாலும் மற்றும் யாராக இருந்தாலும் இந்தக் குற்றங்களுக்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் மீது சட்டப்படி நடவடிக்கை அரசு எடுக்க இயலும்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டிலே தீப்பெட்டித் தொழில் ஒரு குடிசைத் தொழிலாக இருக்கின்றது. இதனால் ஏகப்பட்டபேருக்கு வேலைவாய்ப்பும் கிடைக்கின்றது. வெளி மாநிலங்களுக்கெல்லாம் தீப்பெட்டியை அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளில் அடிக்கடி விபத்து ஏற்படுகின்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சுருக்கமாகக் கேள்வி கேளுங்கள்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : சிவகாசி செல்லம்பட்டி போன்ற இடங்களில் இப்படித் தீ விபத்துக்கள் நடப்பதைத் தடுக்க அரசிடம் திட்டம் ஏதாவது இருக்கின்றதா அல்லது அப்படிப்பட்ட இடங்களில் தீயணைப்பு நிலையங்களை அதிகப்படுத்தும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஜெயந்தி ஃபையர் ஓர்க்ஸ் என்பது வெடி மருந்துத் தயார் செய்யும் தொழிற்சாலைதான். அது தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை அல்ல. ஆனாலும் கூட தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை, வெடி மருந்துத் தொழிற்சாலை போன்றவை இருக்கின்ற பகுதிகளில் தேவையான அளவுக்கு தீயணைப்புப் படைகள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் அவை தேவை என்று கருதுகின்ற இடத்திலே அரசு அதை அமைக்கவும் முயலும்.

(ஆ) சிமெண்ட் கிடைக்காமல் பலர் அல்லற்படுவது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் சு. பாலன், ப. நெடுமாறன், க. பாரமலை, ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற பி. சொரணம், ரா. உமாநாத், எம். சின்னசாமி ஆகியோர் ஒரே பொருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதை மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்.

1982 பிப்ரவரி 15]

திரு. ச. பாலன் : துணைத் தலைவரவர்களே, “சிமெண்ட் கிடைக்காததால் வீடு கட்டலோ பழுதுபார்க்கலோ முடியாமல் பொதுமக்களும், வீடுகட்ட கடன் ாங்கிய அரசு ஊழியர்களும், வேலையின்றி கட்டிடத் தொழிலாளர்களும் இன்னல் படுவது குறித்த” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவைமுன் கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

அறிக்கை.

பொதுவாக தமிழ்நாட்டில் சிமெண்ட் தேவை காலாண்டிற்கு 6 லட்சம் மெட்ரிக் டன்களாகும். 1981 மற்றும் 1982-ல் மைய அரசு நமக்களித்த ஒதுக்கீடு ஸ்பரம் பின்வருமாறு :

துறை.	டன்கள்.
1981	
முதல் காலாண்டு	4,32,400
இரண்டாம் காலாண்டு	4,30,400
மூன்றாம் காலாண்டு	4,59,400
நான்காம் காலாண்டு	3,71,400
1982	
முதல் காலாண்டு	3,71,400

2. இம்மாநிலத்தில் மொத்த சிமெண்ட் தேவையில் பற்றாதாழ் பாதி அளவிற்குத்தான் சிமெண்ட் ஒதுக்கீடு செய்யப் படுகிறது. ஆனால் வெவ்வேறு துறைகளின் தேவைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்தே வருகிறது. இதில் தன்னிறைவு திட்டங்களுக்கு சிமெண்ட் தேவை அதிகமாக உள்ளது. சிமெண்ட் பற்றாக்குறை இருப்பதனால், கிடைக்கும் சிமெண்டை தேவைக்கேற்ப பகிர்ந்தளிக்கும் பொருட்டு தொழில்துறை செயலாளர் ஒவ்வொரு காலாண்டின் ஆரம்ப கட்டத்தில் பல்வேறு துறைகளின் அதிகாரிகளை வரவழைத்து கூட்டம் நடத்தி முடிவு எடுக்கிறார். நாம் ஒவ்வொரு காலாண்டும் நமது தேவையை பூர்த்தி செய்ய கூடுதல் ஒதுக்கீட்டிற்காகவும் மைய அரசை வற்புறுத்திக் கொண்டே வருகிறோம். மைய அரசும் பொதுவாக உற்பத்தியையும் தேவைகளையும் சருத்தில் கொண்டு சிற்சில சமயங்களில் சிறிதளவு கூடுதல் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது.

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1982 பிப்ரவரி 15]

3. நமது மாநிலத்திலுள்ள அரசு துறையில் இரண்டும் தனியார் துறையில் ஆறும் ஆக எட்டு சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளின் மொத்த உற்பத்தி ஆண்டுக்கு சுமார் 38.72 லட்சம் மெட்ரிக் டன்களாகும். இந்த உற்பத்தித் திறன் குறைவதற்கான காரணங்கள் அப்போதைக்கப்போது ஏற்படும் மின்சார வெட்டு, நிலக்கரிப் பற்றாக்குறை, இயந்திர கேளாறுகள் போன்றவை. பொதுவாக உற்பத்தியில் மிகவும் பற்றாக்குறையாக உள்ள நமது இந்திய நாட்டில் நமது மாநிலத்தில் இற்பத்தியாகும் சிமெண்ட் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பியாக வேண்டும். பொது மக்கள் தங்கள் வீடுகளை புதுப்பிக்கவும், பழுது பார்க்கவும், அரசு அலுவலர்கள் வீடுகளை புதிதாக கட்டவும் சிமெண்ட் பொது விநியோகம் மூலம் வழங்கப்படுகிறது.

4. நடப்பு காலாண்டிற்கு மைய அரசு மாநில அரசுக்கு 3,71,400 டன்கள் சிமெண்ட் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. இதை கீழே கண்டவாறு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது:—

இனம்.	ஒதுக்கப்பட்ட அளவு (டன்களில்).
மின்ாரம் மற்றும் தீர்பாசனத்துறை	80,900
சிறுதொழில்கள் மற்ற ஒதுக்கப்பட்ட	
இனங்கள்.	32,340
ஒதுக்கப்பட்ட இனம் (அரசுத்துறைகள் நிறுவனங்கள், நகராட்சிகள் போன்றவை).	1,08,160
பொது விநியோகம்	1,50,000
பொது விநியோகத்தையும் மற்ற ஒதுக்கப்பட்ட இனங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் 1,82,340 டன்கள் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. இது மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் மொத்த சிமெண்டின் அளவில் பாதிக்கு மேலேயே வரும்.	

5. மைய அரசிடமிருந்து கிடைக்கப்படும் சிமெண்டைக் கொண்டு எல்லா இனங்களின் தேவையை முடிந்த அளவில் நிறைவு செய்து வருகிறோம். மைய அரசு கூடுதல் ஒதுக்கீடு செய்தாலன்றி, மேலும் பல இனங்களுக்கு ஒதுக்கீட்டை அதிகரிக்க இயலாது.

6. நாட்டில் சிமெண்ட் தட்டுப்பாடு இருப்பதால் மைய அரசின் அறிவுரைக்கேற்ப 1979-ம் ஆண்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டில் சிமெண்ட் விநியோகம் கட்டுப்பாடு ஆணையின் கீழ் சிமெண்ட் விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. தேவைக்கு அதிகமாக சிமெண்ட் ஒதுக்கப்பட்டாலன்றி சிமெண்டின் அனுமதிச் சீட்டு வழங்கும் முறையை ரத்து செய்ய முடியாது.

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

7. கலப்படத்தை தடுக்கவும் மேலும் கள்ள சந்தையில் சிமெண்ட் விற்பதை தடை செய்யும் பொருட்டும், தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும்படி கூடுதல் பொது காவல்துறை குற்ற புலனாய்வு ஆய்வாளர் (உணவு வழங்குதுறை) அவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

8. எல்லா மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கும், சிமெண்ட் விநியோக முறையில் சீர்கேடுகள் எழாவண்ணம் தடுக்க கீழ்க்கண்ட சில அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளது :—

1. சிமெண்ட் கோரி வரும் விண்ணப்பங்களை மாத கணக்கில் நடவடிக்கை எடுக்காமல் வைத்திருக்கக் கூடாது.

2. பர்மிட்கள் கண்டிப்பாக முதுநிலைப்படிதான் வழங்கப் படவேண்டும்.

3. பர்மிட் வழங்கும் அதிகாரியினால் பர்மிட்டில் கையெழுத்திடப்பட்டுவிட்டால், இது உடனே சம்பந்தப் பட்டவருக்கு அனுப்பப்படவேண்டும்.

4. பர்மிட்டுகள் தயாரிக்கப்பட்ட பின் கையெழுத்திடு வதில் காலதாமதம் செய்வது தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

5. பர்மிட் வழங்கும் அதிகாரிகள் பர்மிட்டின் அசல் மற்றும் நகல் இரண்டிலும் ஒரே சமயத்தில் கையெழுத்திட வேண்டும்.

6. பர்மிட் வழங்கும் அதிகாரிகள் பர்மிட்களை வரிசை கிரமப்படிதான் அனுப்பவேண்டும்.

7. பர்மிட் வழங்கும் அதிகாரி பர்மிட்டுகளில் திருத்தங்கள் மேலெழுத்தல் ஆகியவற்றை தவிர்க்கவேண்டும்.

8. பர்மிட் வழங்கும் அதிகாரி, பர்மிட்டில் ஏதேனும் திருத்தங்கள் செய்தால் அதனை பர்மிட் தேவை பதிவேட்டிலும் அதே சமயத்தில் திருத்தம் செய்யவேண்டும்.

9. சிமெண்ட் பெற அனுமதிச்சீட்டு கோரி ஒவ்வொரு நாளும் பெறப்படும் விண்ணப்பங்களின் விவரத்தையும் ஒவ்வொரு விண்ணப்பத்திற்கும் எவ்வளவு சிமெண்ட்டுக்கு அனுமதிச்சீட்டுக்கள் வழங்கப்பட்டன என்ற விவரங்களும் அவ்வப்போது அறிவிப்பு பலகையில் நாள்தோறும் வெளியிட்டால் முயற்கேடுகள் பற்றிய புகார்கள் குறையும் என்று அரசு கருதி மேற்கண்ட முடிவை நிறைவேற்றுவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை உடனடியாக

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1982 பிப்ரவரி 15]

எடுக்குமாறு மாவட்ட 56 ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. சிமெண்ட் கோரி விண்ணப்பம் கிடைத்த பிறகு அதற்கு அத்தாட்சியாக ஒரு சான்றிணை (token) அனுமதி சீட்டு வழங்கும் அலுவலர்கள் கொடுக்க வேண்டும். அனுமதி சீட்டுக்களுக்கான விண்ணப்பங்கள் அவைகளுக்கு சிமெண்ட் அனுமதிக்கப்பட்ட அளவு போன்ற ஸ்வரங்களை நாள்தோறும் தவறாமல் அறிவிப்பு பலகையில் அனுமதி சீட்டு வழங்கும் அலுவலர்கள் வெளியிட வேண்டும் என்றும் ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

10. சிமெண்ட் விநியோகத்தை ஒரு சீரான முறையில் விநியோகம் செய்வதற்காக, மாநில அளவிலும், மாவட்ட அளவிலும் ஒரு ஆலோசனைக்குழு அமைப்பது அரசின் கவனத்தில் இருந்து வருகிறது.

(முற்பகல் 10-40)

திரு. சு. பாலன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே விவர அறிக்கையிலே இருப்பதைப்போல நமக்கு மைய அரசு கால் ஆண்டுக்கு ஏறக்குறைய 40 லட்சம் மெட்ரிக் டன் கொடுப்பதாக அரசு அறிவித்திருக்கிறது. ஆனால் சிமெண்ட் பெர்மிட் வழங்கக்கூடிய அதிகாரிகள் அதனை அளவு கோலாக கொள்ளாமல், அதற்கும் மேலாக பெர்மிட்டுகள் கொடுத்து, அதை உள்ள மார்க்கெட்டிலே விற்க உந்ததையாக இருந்து வருவதன் காரணமாக, ஏராளமான சிமெண்ட் உள்ள மார்க்கெட்டிலே பதுக்கப்பட்டு, 80 ரூ. 100 ரூ. என்ற அளவில் விற்கப்படுகிறது. இப்படி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் நடவடிக்கையைப் பற்றி அரசுக்குத் தெரியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்?

அதுமட்டுமல்லாமல், உண்மையான பெர்மிட் வைத்திருப்பவர்களுக்கு கடந்த 11½, 2 ஆண்டுகாலமாக சிமெண்ட் கொடுக்காமல் நிறுத்தப்பட்டிருப்பதைத் தவிர்க்க, அவர்களுக்கு மீண்டும் சிமெண்ட் பெர்மிட் கொடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புவதோடு, வீடு கட்டிய சொந்தக்காரர்கள் அதனை பழுது பார்க்கக்கூட முடியாமல் கடந்த 1½, 2 ஆண்டுகால காலமாக தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு முன் உரிமை கொடுத்து சிமெண்ட் வழங்க அரசு முன் வருமா? இவைகளுக்கெல்லாம் முறையாக வழங்க அரசு ஏற்பாடு செய்யும் முறையில்.... (மணியடிக்கப் பெற்றது) கேள்விதான் கேட்கிறேன். முடித்துவிடுகிறேன். தயவு செய்து அனுமதியுங்கள். சிமெண்ட் விநியோகத்தை சீரான முறையில் செய்வதற்காக மாவட்ட அளவில் ஒரு குழு அமைக்கவிரும்பதாக அந்த அறிக்கையில் அரசு கூறியிருக்கிறது. அதனை உடனடியாக அமைக்க அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே அவைமுன் வைக்கப் பட்டுள்ள அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல சுமார் 20 மூட்டை சிமெண்ட்டுகளுக்கும் பெர்மிட் வழங்குவதற்கு இப்பொழுது பி.டி.ஓ., தாசில்தார் மட்டத்திலேயிருந்து கொடுப்பதற்கு உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறது. கீழ் மட்டத்திலே தவறுகள் நடப்பதாக அரசின் கவனத்திற்கு அடிக்கடி கொண்டு வரப்படுகிற சாரணத்தினால்தான் அதனை மேல் மட்டத்திற்கு மாற்றியிருக்கிறோம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், மற்றும் காவல் துறை அதிகாரியும், அடிக்கடி பிரியாடிகல் செக் அப் செய்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதன் ரிப்போர்ட்டை அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு பி.டி.ஓ. அலுவலகத்திலும், அறிக்கையில் சொல்லப் பட்டிருப்பதைப்போல, எவ்வளவு ஒதுக்கீடு தரப்படுகிறது, ஒவ்வொரு நாளும் எவ்வளவு மனுக்கள் தரப்படுகின்றன அந்த ஒவ்வொரு விண்ணப்பத்திற்கும் எவ்வளவு சிமெண்டுக்கு அனுமதிச் சீட்டுகள் வழங் ப்பட்டது என்ற விவரங்களை வெளியிலே உள்ள நோட்டீஸ் போர்டில் போடவேண்டும் என்றும், அந்த விவரங்களை உயர் மட்ட அதிகாரிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்றும் உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி நடவடிக்கைகள் மூலம் முறைகேடுகள் நடப்பது ஓரளவு தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதுபோன்று உறுப் பினர் நேரடியாக அமைச்சருடன் பேசக்கூடாது. ஏதாவது விவரங்கள் விட்டிருந்தால், திரும்பவும் பதில் அளிக்கும்போது சேர்த்துச் சொல்வார். அமருங்கள். திரு. க. பாரமலை.

திரு. க. பாரமலை: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிமெண்ட் பற்றாக்குறை காரணமாக அரசாங்க அலுவலர்கள் வீடுகட்டிக் கொள்ள முடியாமல் சிரமப்படுகிறார்கள். இதன் காரணமாகவே வீடுகட்டும் தொழிலாளர்களும் வேலை இழந்து சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு தாராளமாக சிமெண்ட் கிடைப்பதற்கு ஒரு குழ்நிலையை ஏற்படுத்தி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்காகவே நாங்கள் கொடுத்த கவன ஈர்ப்பில், அரசாங்கத்தின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கையில் உள்ளதுபோல், ஏறத்தாழ 39 லட்சம் டன் சிமெண்ட்டை உற்பத்தி செய்கிற தமிழ்நாட்டிற்கு தேவை 24 லட்சம் டன் தான், ஆகையினால் உற்பத்தியில் 60 சதவீதம் ஒதுக்கீடு கிடைத் தால் நம் தேவை பூர்த்தியாகிவிடும். ஆகவே, அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிற தமிழ்நாட்டிற்கு அதனைக் கருத்தில் கொண்டாவது, உற்பத்தியில் 65 சதவீத ஒதுக்கீட்டைத்தர வேண்டும் என்று நமது அரசு மத்திய அரசைவற்புறுத்தி பெறுவதற்கு நமது அரசு நடவடிக்கை எடுக்கமுன் வருமா என்பதோடு, சிமெண்ட் வழங்குவதிலே பல முறைகளை அரசாங்கம் வகுத்திருக்கிறது. அதிலே பெர்மிட் வழங்குகிற அதிகாரிகள்

[திரு. சு. பாலன்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

பெர்மிட்டுகளை கிரமப்படிதான் அனுப்ப வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் பெர்மிட்டுகளை அதிகமாக வழங்கி விடுவதன் காரணமாக உண்மையாக தேவை இருப்பவர்களுக்கு சிமென்ட் ஒதுக்கீடு கிடைக்காமல் போவதை தடுப்பதற்காக, எந்த அளவுக்கு சிமென்ட் ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்குத்தான் பெர்மிட்டுகள் வழங்கப்படவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் செய்தால் பலபேருக்கு சிமென்ட் வழங்க முடியும் என்ற காரணத்தால், அதைச் செய்வதற்கு அரசு முன் வருமா என்று கேட்பதோடு.... (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: திரு. சு. பாலன் அவர்கள் கேட்ட கேள்வியின் கடைசிப்பகுதிக்குச் சொல்கிறேன். மாநில அளவில் ஒரு ஆலோசனைக் குழு சிமென்ட் தொழிற்சாலைகள் சார்பில் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் அல்லது உரிமையாளர்கள், அதேபோல் விநியோகஸ்தர்கள், அதேபோல் வாங்கி உபயோகிப்பவர்கள், அரசாங்கச் சார்பில் உயர்மட்ட அதிகாரிகள் இப்படிப்பட்டவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு விரைவில் அமைக்க அரசு பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியதுபோல் நம்முடைய உற்பத்தி ஏறக்குறைய கால் ஆண்டுக்கு சுமார் ஒன்பது இலட்சம் டன்களாகும். நமக்குக் கிடைக்கிற ஒதுக்கீடு சுமார் 3.75 இலட்சம் டன்களாகும். நம் தேவை ஏறக்குறைய ஏழு இலட்சம் டன்களாகும், எனவே இதையெல்லாம் மைய அரசின் கவனத்திற்கு, மைய அமைச்சர்களை நேரடியாகச் சந்திக்கிற-போதும் நாங்களும் அதேபோன்று மாண்மிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் நேரடியாகவும் கடிதங்கள் மூலமாகவும் மைய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு எழுதிக்கொண்டிருக்கிறோம், வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே அவ்வப்போது ஒரு பத்தாயிரம் டன், இருபதாயிரம் டன் என்றளவிற்கு ஒதுக்குகிறார்கள். தர்மம் போடுவது போல் அல்லாமல் ஓரளவு கணிசமான அளவிற்கு உயர்த்தித்தர வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்; மைய அரசு கவனிக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

திரு. பி. ஸ்ரீவரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது மைய அரசிடம் நாம் கேட்டிருக்கிறோம், தர்மம் போடுவதுபோல் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை தர்மம் என்று கௌரவமாகச் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பிச்சை கொடுக்கிற மாதிரி கொடுக்கிறார்கள். கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும் என்பது அங்கே நடக்காது. ஆனால் அதேசமயத்தில் சிமென்ட் இல்லாமல் இல்லை. கேளுங்கள் இரவு 12 மணிக்கு மேல் வீட்டைத் தட்டி வருகிறது ரூ 80, ரூ 85 கொடுத்தால். ஆக, சிமென்ட் இருக்கிறது. அதை முறையாக

1582 பிப்ரவரி 15] [திரு. பி. ஈஸ்வர மூர்த்தி என்கிற சொரணம்[
வினியோகிக்கிற முறையில், வினியோக முறையில் விசேஷ
ஏற்பாடுகளைச் செய்ய அரசு முன்வருமா? அதோடு, பெர்மிட்
வழங்குகிற முறையில் சில முறைகேடுகள் ஏற்பட்டு அப்படிப்பட்ட
முயற்சிகளில் கையும் களவுமாக பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றனா.
அந்த அரசாங்க அதிகாரிகள் மீது தக்க நடவடிக்கைகள்
எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? விண்ணப்பித்தவர்களுக்கு அனுமதித்த
இவ்வளவு வாரங்களுக்குள் அல்லது இவ்வளவு மாதங்களுக்குள்
அதைக் கொடுக்க உத்தரவு போட அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: இப்பிரச்சனையை நாம்
இரண்டு விதமாகப் பார்க்க வேண்டும். ஒன்று நம்முடைய தேவை,
இன்னொன்று நமக்குக் கிடைக்கிற ஒதுக்கீடு. நமக்குக் கிடைக்கிற
ஒதுக்கீடு உறுப்பினர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல், குறை
வாக இருக்கிறது. பின்னால், ஒதுக்கப்படுகிறதை தவறு இல்லாமல்
வினியோகம் செய்வது. தேவையைக் கருதுவதற்கொண்டு
பாத்தால் நமக்கு தேவை அதிகமாக இருக்கிறது, அதை
தொடர்ந்து மத்திய அரசுக்கு வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்
கிறோம். ஏற்கெனவே நான் சட்டமன்ற மேலவையில் சுட்டிக்
காட்டியதைப்போல் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இப்படி பொது
ஒதுக்கீடு செய்கிறபோது அந்த முறையில் தமிழ்நாட்டுக்கும்
ஒதுக்குகிறார்கள். தமிழ்நாட்டில்தான் கிராமப்புறங்களில் அதிக
நன்மைகளைச் செய்வதற்கு தனியானதொரு திட்டத்தை, ஒரு
முக்கியமான திட்டத்தை தமிழ்நாடு அரசு புரட்சித் தலைவர்
அவர்கள் த.லமையில் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.
அதுதான் தன்னிறைவுத் திட்டம் என்ற திட்டமாகும்.

இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் சிறிய சிறிய
கல்வெர்ட்டீஸ், பாலங்கள், பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாம் கட்ட
திட்டமிடப்பட்டு ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ரூ. 40
இலட்சத்திலிருந்து ரூ. 60 இலட்சம் வரை ஒதுக்கீடு செய்து
அதற்கு சிமென்ட்டும் ஒதுக்கப்படுகிறது. நமக்கு வருகிற அல்லது
கிடைக்கிற ஒதுக்கீடு 3.75 இலட்சம் டன்களாகும். அதில்
சுமார் 50,000 டன்கள் நாம் தன்னிறைவுத் திட்டத்திற்காக
ஒதுக்குகிறோம். அப்படி ஒதுக்கப்படுவதால் மொது வினியோகத்
திற்கு வடிகிற அளவு குறைகிறது. இதையும் மத்திய அரசின்
கவனத்திற்குக் கொண்டு போய் தமிழ்நாடு பட்டும்தான்
இந்தியாவில் இப்படிப்பட்ட தன்னிறைவுத் திட்டத்தை,
கிராமப்புறங்களுக்கு நன்மை செய்ய நாம் செய்துகொண்டிருக்
கிறோம், ஆகவே கிராமப்புறங்களுக்கு நன்மை செய்யும் இந்தத்
தன்னிறைவுத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்படுகிற 50,000 டன்
களை தனியாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று மைய அரசை
வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். புரட்சித் தலைவர் அவர்களும்
வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் நமக்குக்
கிடைத்தால் பிரச்சினை எளிதாக இருக்கும்.

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1982 பிப்ரவரி 15]

அடுத்து, கொடுக்கப்படுகிற சிமென்ட்டை பிரித்துக் கொடுக்கிற முறையில் பி.டி.ஓ., தாசில்தார் மட்ட அதிகார வரம்பை ஆர்.டி.ஓ. மட்டத்தில் மாற்றவும் மேலும் தவறுகள் நடக்காமல் இருக்க ஆட்சித் தலைவர்கள், காவல் துறையினர் அடிக்கடி கண்காணிக்கவும் இதற்கு மேல் ஏற்படுகிற பிரச்னைக்கு மாநில அளவில் குழு அமைத்து பிரச்னையைத் தெரிந்து கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவும் பல்வேறுவிதமான முயற்சிகளையும் அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-50)

திரு.ரா. உமாநாத்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமீபத்தில் சில ஹைகோர்ட் முடிவுகளைப் பார்க்கிறபோது, சில மாநிலங்களிலே பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் ரிப்போர்டைப் பார்க்கிறபோது அந்த மாநிலங்களில் முதலமைச்சருக்கும், அமைச்சருக்கும் விசேஷ டிஸ்க்ரீஷனரி பவர்ஸ் சிமென்ட் அலாட்மென்ட் செய்வதிலே இருப்பதாகவும், அதன் விளைவாக சாதாரண ஜனங்களுக்கு கிடைக்காமல் போகக்கூடிய நிலைமையிலே பல ஊழல்கள் வெளிவந்ததும் உங்களுக்குத் தெரியும். அப்படி டிஸ்க்ரீஷனரி கோட்டா ஒதுக்கும் பவர் நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கிறதா? அதேபோல், மத்திய அரசு ஒதுக்குகின்ற கோட்டாவானது மற்ற மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்குவதற்கும், தமிழ் த்திற்கு ஒதுக்குவதற்கும் குறைவா, அதிகமா அல்லது சமமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு காலாண்டிற்கும் சிமென்ட் மத்திய அரசு ஒதுக்குகிறபோது, இந்த மாநிலத்திலே இருக்கிற தொழிற் துறை செயலாளர், தொழிற் துறை இயக்குநர், அதிலே சம்பந்தப்பட்ட ஏனைய இணை இயக்குநர்கள், மற்றும் பல அதிகாரிகள் எதெந்தந்தத் துறைகளுக்கு சிமென்ட் ஒதுக்கப் படுகிறதோ, பொதுப்பணித்துறை, மின் வாரியம் போன்றதில் உள்ள உயர்மட்ட அதிகாரிகள் கொண்ட குழுதான் அந்தந்த இலாக்காக்களுக்குத் தேவையான சிமென்ட்டைப் பற்றி பரிசீலித்து, அதை ஒதுக்குகிறார்கள். ஏறக்குறைய பாதியை பொதுவினியோகத் திற்கு ஒதுக்குகிறார்கள். அப்படி ஒதுக்கும்போது, அதிலே ஏறக்குறைய பாதி தனிப்பட்ட ஏஜெண்டுகள் மூலமாகவும், மற்றும் சிலில் சப்ளைஸ், அதேபோல் கூட்டுறவு சொசைடி இவைகள் மூலமாகவும் வழங்கப்படுகிறது. இதுதான் நடைமுறை. அரசுக்கென்று தனியாக, பிரத்தியேகமாக முதலமைச்சருக்கோ அல்லது தொழிற் துறை அமைச்சரான நானோ தனியாக வைத்துக்கொண்டு பிரத்தியேகமாக தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் அலாட்மென்ட் செய்வதில்லை. அப்படிப்பட்ட நடைமுறையை நாங்கள் வைத்துக்கொள்ளவில்லை. எனவே, இதிலே எந்தவிதமான பிரச்னை வருவதற்கும் இடமில்லை. மற்ற மாநிலங்களைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது.

1982 பிப்ரவரி 15]

திரு. ரா. பெரியசாமி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதிலே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கிடையாது, அமைச்சர் பதில் சொன்ன பிறகு நீங்கள் பதில் சொல்ல முடியாது. இது கவன ஈர்ப்பு. நாம் விதியைப் பின்பற்ற வேண்டும். எனவே உட்காருங்கள். இதே பிரச்சனை குறித்து உறுப்பினர் திரு. சின்னசாமி அவர்கள் கொடுத்துள்ளார்கள். திரு. சின்னசாமி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் எந்தக் குற்றச்சாட்டையும் சொல்லவில்லை. அதைப்போலவே நானும் எந்தக் குற்றச்சாட்டையும் சொல்லவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், அப்படிப்பட்ட நடைமுறை இல்லை என்று சொன்னேன். மற்ற மாநிலங்களிலே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி இருப்பதைச் சொன்னார்கள். அதிலே ஒன்றும் தவறில்லை.

திரு. எம். சின்னசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தன்னிறைவுத் திட்டத்திற்கு அதிகமான அளவு சிமென்ட் தேவை என்று அறிக்கையிலே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. எனவே இந்தத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்படுகிற சிமென்ட்டை இந்தக் காலாண்டு ஒதுக்கீட்டில் உட்படுத்தாமல் இதற்கென்று தனியாக சிமென்ட் ஒதுக்கவேண்டுமென்று மானில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே தனியாக தன்னிறைவுத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அதேபோல் டவுன் பஞ்சாயத்துக்களிலும் முனிசிபாலிட்டிகளிலும் தன்னிறைவுத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. எனவே, இதற்கெல்லாம் சில திட்டங்கள் போடப்பட்டு அதற்காக பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. கிராமப்புறங்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக 20 அம்சக் திட்டம் போடப்பட்டு, அதற்காக பல சலுகைகள் வழங்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எனவே இந்தப் பணிகள் நடைமுறைப்படுத்துகிற போது, மத்திய அரசு இதற்காக என்று பிரத்தியேகமான ஒதுக்கீடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும். மத்திய அரசு அப்படி ஒதுக்குவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 15]

(5) அரசினர் தீர்மானம்.

“முருகேசன் கமிஷன்” பரிந்துரைகள் மீதும் அரசு எடுத்த நடவடிக்கை குறித்தும் விவாதம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“30-4-1981 ஆம் தேதியன்று அவ்வுமன் வைக்கப்பெற்ற, திருச்சிராப்பள்ளி மத்திய சிறையில் கருப்பன் என்ற கைதி 23-8-1979 ஆம் தேதியன்றும், மாரியப்ப தேவர் என்ற கைதி 28-8-1979 ஆம் தேதியன்றும் மறைவு குறித்த காரணங்களைக் கண்டறிய நியமிக்கப்பெற்ற மதுரை கூடுதல் மாவட்ட நீதிபதி, திரு. எம். ஏ. முருகேசன் அவர்களது தனி நபர் விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கையில் அடங்கிய பரிந்துரைகளும், 27-3-1981 ஆம் தேதியிட்ட உள் துறையின் 683 ஆம் எண் அரசாணயின் இணைப்பில் குறிப்பிடப்பெற்றவாறு அரசு அவ்வுமன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை குறித்தும் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்”

திரு. அ. ரகுமாங்கன்: மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவைக்கு கூட்டுப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஒரு முக்கியமான விசாரணைக் கமிஷன் பற்றிய விவாதம் நடைபெற இருக்கும் போது அதற்குரிய சட்ட அமைச்சர் அதனை அவையில் மொழிவதற்கு இல்லை.

திரு. துரைமுருகன்: இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. இந்த அவையை விட முக்கியமான வேலை என்ன இருக்கிறது. இது இந்த அவையை அவமதிக்கிற செயலாகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இரண்டு அவையும் ஒரேநேரத்தில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதால் சட்ட அமைச்சர் இங்கே இல்லை. எந்தப் பிரச்சினை குறித்தும் விவாதிக்க வேண்டுமென்கிற தீர்மானத்தை எந்த அமைச்சரும் மொழியலாம்.

திரு. ரா. உமாநாத்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் உள்விவரங்களுக்குச் செல்லுவதற்கு முன்னால் ஒரு விஷயத்தை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த விவாதத்தின் மூலம், இது பற்றிய விளக்கங்கள் மூலம் ராங்களுக்கு சற்று நியாயம் கிடைக்காதா என்று பல்லாயிரக்கணக்கான கைதிகள் தமிழ்நாட்டு சிறைகளில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் பதிலையும் அரசாங்கத்தின் முடிவுகளையும் சட்டாபாயமாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்களும் இந்த அவையும் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு.ரா.உமாநாத்]

முருகேசன் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் சிறை நிர்வாகத்தின் உண்மைகளைப் பார்ப்பதற்கு உதவக் கூடிய சான்றாக அமைந்துள்ளது. அந்த அதிகாரிகளுக்கு ஒரு கடிவாளம் இட முருகேசன் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் ஒரு அருமையான நல்ல வாய்ப்பாக அரசாங்கத்திற்கு அமைந்துள்ளது. ஆனால் அந்த வாய்ப்பை முறையாகப் பயன்டுத்த அரசாங்கம் தவறிவிட்டது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதன் பிறகு நம்முடைய மாநிலத்தில் அனேக சிறைகள் 'கொதிகனலாக' இருக்கின்றன என்பதை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

திருச்சி சம்பவத்திற்குப் பிறகு, கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்ட சம்பவங்களுக்குப் பிறகு, சமீபத்தில் மதுரைச் சிறையில் ஒரு கைதி அடித்துக் கொல்லப்பட்டார் என்று கிளர்ச்சி நடந்தது. 12-1-82 ஆம் தேதியில் சிறை விதிகளைத் தளர்த்தக் கோரி கைதிகள் திருச்சி சிறையில் உண்ணாவிரதம் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இந்த மாதம் 1ஆம் தேதி சொந்த ஊர்ப்பக்கம் மாறுதல் தேவை என்று வேலூர் சிறையில் மால் உண்ணாவிரதம் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. சிறை நிர்வாகத்தில் ஒவ்வொரு சிறையிலும் கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்ற தகவல்கள் வந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன. திருச்சி மத்திய சிறையில் 1979ல் நடந்தது என்ன? 23-8-79 அன்று இரவு கருப்பன் என்ற ஜன்ம தண்டனைக் கைதி மரணம் அடைந்தான். தற்கொலை என்று சிறை அதிகாரிகள் கூறிவிட்டார்கள். அது தற்கொலை அல்ல—அடித்துக் கொல்லப்பட்டான் என்று மறு நாள் இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட திருச்சி சிறைக் கைதிகள் சாப்பிடாமல் கூடினார்கள். பிணத்தைப் பார்க்க அனுமதி கேட்டனர். சிறை அதிகாரிகள் மறுத்து போலீசை வரவழைத்து வந்தி ராஜ் செய்து, கண்ணீர்ப்புகை விட்டு அவர்களைக் கலைத்து விட்டனர். சிறையில் தடியடி நடந்தது.

எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட கோளாறுகள் நடக்கக்கூடாது என்பதற்காக, அதை ஒடுக்குவதற்காக, முக்கியமான கைதிகளை, தனிக் கொட்டகையில் அடைப்பது, தனித் தனியாகப் பூட்டி வைத்து பிறகு சும்பலாக அதிகாரிகள் சென்று கைதியை வெளியே கூப்பிட்டு அல்லது உள்ளே நுழைந்து வேட்டை நாயை அடிப்பது போல் கைதியை வத்தியால் அடிப்பது, மீண்டும் கொட்டகையில் போடுவது என்பது பிரிட்டிஷ் காலத்தில் கையாண்ட முறை என்பதை நினைவுபடுத்துகிறேன்.

(முற்பகல் 11.00)

அந்த முறையை நாங்கள், நமது தோழர்கள் 1948 ஆம் ஆண்டு ஹர் சிறையில் அனுபவித்தோம். அந்த முறையை சேலம் சிறையில் நாங்கள் அனுபவித்தோம். அந்த முறைதான் திருச்சி சிறையிலே நடந்திருக்கின்ற சம்பவம் என்று நான் நினைக்கிறேன். நீதிபதி முருகேசன் முதல் மரணம் தற்கொலை

[திரு.ரா.உமாநாத்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

என்று தீர்ப்பளித்தார். எனால் இரண்டாவது மரணம் அதாவது திரு மாரியப்பத் தேவர் மரணம் தற்கொலை அல்ல என்று தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார். முதல் மரணம் தற்கொலை என்பது எனக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லை. இருப்பினும் இரண்டாவது மரணம் கொலை என்ற முருகேசன் கமிஷனின் தீர்ப்பு எல்லோருக்கும் எதிர்காலத்திலே விமோசனம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக நான் அந்த விஷயத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொள்கிறேன். இரண்டாவது மரணம் பற்றி கமிஷன் தன்னுடைய அறிக்கையிலே 73 ஆம் டாராவிலே தமிழிலே கொடுத்திருப்பதை நான் படிக்கிறேன்.

“போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்த டாக்டரின் மருத்துவ அறிக்கைப்படி மாரியப்பத் தேவரின் நாக்கின் நிறம் மாறவில்லை; வாயிலிருந்து எச்சில் துளிதுளியா வெளியில் வந்ததில்லை, வாயிலிருந்தும் மூக்கிலிருந்தும் துறை வரவில்லை; முஷ்டி இறுகப் பிடித்திருக்கவில்லை... போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்கிற நேரத்தில் மாரியப்பத் தேவர் தூக்குப்போட உபயோகித்ததாகக் கூறப்படும் துண்டு டாக்டரிடம் காட்டப்படவில்லை.”

மேலும் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் பாரா 75 இல் சொல்லப் பட்டிருப்பதைப் படிக்கிறேன்;

“மாரியப்பத் தேவர் தூக்குப் போட்டதாகக் கூறும் நேரத்தில், அதற்காக அவர் உபயோகப்படுத்தியதாகக் கூறப்பட்ட துண்டு, அவரிடம் இருந்திருக்கவே முடியாது, ஆகவே மாரியப்பத் தேவர் தூக்குப் போட்டுச் செத்திருக்க முடியாது” என்று நீதிபதி கூறியுள்ளார்.

அப்படியானால் அவர் எப்படி செத்திருக்க முடியும்? கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலே பாரா 74 இல் சொல்லப்படுகிறது, படிக்கிறேன்.

“மாரியப்பத் தேவர் முதுகில் ஒரு வீக்கம் இருந்ததாக ஒத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. . . . பலவகை காயங்களுக்காக (multiple injuries) மாரியப்பத் தேவர் சிகிச்சை செய்யப்பட்டதாக சிறை மருத்துவ மனைப் பதிவேட்டில் இருக்கிறது என சிறை டாக்டர் ஒத்துக் கொள்கிறார். இரண்டு கால் முட்டிகளும் (னீ கேப்ஸ்) வீங்கியிருந்ததாக சாட்சியங்கள் இருக்கின்றன.”

மேலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, “... மாரியப்பத் தேவரின் உடலில் பல காயங்கள் இருந்தன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.” “ஆகவே இந்த சாட்சியங்கள் அனைத்தும் மாரியப்பத் தேவர் அடிக்கப்பட்டுள்ளார் என்ற யூகத்திற்கு நம்மை கொண்டு செல்லப் போதுமானது.” இப்படிப் பல்வேறு இடங்களிலே இந்த ரிப்போர்ட்டிலே சொல்லப்பட்டு இருப்பதைப் பார்த்துப்போது சிறை அதிகாரிகளால் நாய்மாதிரி அடித்தே கொல்லப்பட்டார் என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன சான்று வேண்டும்.

1982 பிப்ரவரி 15] [திரு. ரா. உமாநாத்]

24-8-79 ஆம் தேதி நடந்த தடியடி கண்ணீர் புகைக்குப் பின் இனிமேல் கிளர்ச்சி ஏற்படாமல் ஒடுக்க வெள்ளையன் காலத்திய பழக்கப்படி தனிக்கொட்டடைக் கொடுமையின் விளைவாக ஏற்பட்ட கொல்ல என்பதற்குச் சிறை அதிகாரிகள் சமர்ப்பித்த அறிக்கையே சான்று.

சிறை அதிகாரி சமர்ப்பித்த அறிக்கையிலிருந்து பாரா 10 ஐ நான் படிக்கிறேன். “24-8-79 ஆம் தேதி நடந்த இந்த கிளர்ச்சிக்குப் பின், சிறையில் சகஜ நிலை ஏற்பட்டது. சிறைக்குள் இனிமேல் எதிர்காலத்தில் இத்தகைய கிளர்ச்சிகள் நிகழாமலிருக்க, அந்தக் கிளர்ச்சியில் பங்கெடுத்தவர்களை உள் சிறையில் 2-வது, 3-வது நம்பர் பிளாக்கில் தனித்தனியாகப் பிரித்து பூட்டி வைத்தோம்.” என்று அதுவே சிறை அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். அதற்குப் பின் என்ன நடந்தது. மாரியப்பத் தேவரின் உடல் காயங்கள் பேசின. மாரியப்பத் தேவரின் கடைசி மூச்சு—எந்த மூச்சு நமமால் கேட்கமுடியவில்லையோ—நமது காதுக்குட்பட்டாத மூச்சு பேசியது, அவருடைய பிணம் பேசியது என்ன நடந்தது என்பதற்கு அவருடைய பிணம்தான் சாட்சி. இந்த மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் சிறை நிர்வாகம் இப்படித்தான் நடக்கும் என்று மறைந்த திரு. சிட்டிபரப்புவின்டயர் பேசுகிறது. வெள்ளையன் காலத்திய இந்த முறையை ஒழிக்க நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்?

இஸ்மாயில் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலேயே இது வெளியான பிறகு “இந்த முறைகளைக் கையாண்டால் சிறை குப்பிரண்டென் டெண்டும் ஜெயிலரும் தண்டிக்கப்படுவார்கள்” என்று வாரன் பண்ணி பரம் சர்க்குலர், சுற்றறிக்கை விட்டார்களா? இல்லை. விளைவு என்ன? மாரியப்பத் தேவர் கொலை செய்யப்பட்டார். சரி. மாரியப்பத் தேவர் கொலைக்குப் பின்னராவது ஜெயில் குப்பிரண்டெண்டும், ஜெயிலரும் பரம் ஆக் டீல் பண்ண படுவார்கள் என்ற சர்க்குலரை அதற்குப் பிறகாவது அனுப்பி னார்களா? இல்லை. அதன் விளைவு மதுரையில் மீண்டும் இன்னொரு அடித்துக் கொலை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக மிசா கைதிகளைக் கொடுமைப்படுத்தியதற்கு பொறுப்புடைய வித்யாசாகருக்கு சிறை டி.ஐ.ஜி.யாகப் ப்ரமோஷன் சொடுத்துள்ளதாக அறிகிறேன். ஆகவே, சிறைக் கொடும் ப்ரமோஷனுக்கான ஒரு குவா லிப்பிகேஷனாகத்தான் சிறை அதிகாரிகள் இந்த நடவடிக்கைகளில் ருந்து புரிந்து கொள்வார்கள். இப்படி அவர்கள் புரிந்து கொள்கிறதொழுது இந்த முறையை நீங்கள் எப்படி ஒழிக்க முடியும்? இன்னும் ஆபத்து வராதா சிறைக்குள்ளே என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திருச்சி கொலையில் அடிப்பதிலும், துன்புறுத்துவதிலும் கொலைக்குக் காரணமானவர்களும் அசிஸ்டென்ட் ஜெயிலர் சில்வர்ஸ்டர், வார்டர் திருநாவுசேகரசு, ஜே. டபிள்யூ- 23 என்று போட்டிருக்கிறது என்று அதுவே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களை ஏன் டிபார்ட்மென்டல் விசாரணை முடியும்வரை

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

சஸ்பெண்ட் செய்யவில்லை? அப்படி சஸ்பெண்ட் செய்ததாக என்னக்குத் தெரியவில்லை. செய்திருந்தால் அமைச்சரவர்கள் பிறகு சொல்லட்டும். ஒருக்கால் அமைச்சர் கூறுவார், ஜூடிஷியல் என்கொயரி அடிப்படையில் சஸ்பெண்ட் செய்யக் கூடாது என்று கோர்ட் தீர்ப்பு இருக்கிறது என்று. நான் கேட்கிறேன், ஜூடிஷியல் என்கொயரி அடிப்படையில் என்று நீங்கள் ஏன் கூற வேண்டும்? அந்த என்கொயரியில் பல சாட்சியங்கள் வந்துருக்கின்றன அல்லவா? அந்த சாட்சியங்களின் அடிப்படையில் ஜூடிஷியல் என்கொயரியோடு நீங்கள் இணைக்காமல், அதைப் பற்றி சார்ஜ் ஷீட்டிலே குறிப்பிட்டாமல், அந்த பிரைமரி சாட்சியங்களை வைத்துக்காண்டே அவர்களை ஸ்பெண்ட் செய்திருக்கக் கூடாதா? ஏன் செய்யவில்லை?

மேலும், போலீஸ் புலனாய்வு நடக்கிறபொழுதே ஏன் இவர்களை கொல்லக் குற்றத்திற்கு கைது செய்யவில்லை? இப்பொழுது செய்வதில்லையா? இன்வெஸ்டிகேஷன் கம்பனிக்கு அனுப்பிறகுதான் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே அக்யூஸ்டை அரெஸ்ட் பண்ணுகிறீர்களா? இல்லையே. பிரிம்மினரி சிலது கிடைத்தவுடனேயே அரெஸ்ட் செய்கிறார்கள்; பிறகு இன்வெஸ்டிகேஷன் தெர்டர்ந்து நடத்துக் கொண்டுதானே இருக்கிறீர்கள். ஆகவே, கமிஷனுடைய ரிப்போர்ட் இப்படி வந்த பிறகு கொலைக்குற்றத்திற்காக ஏன் கைது செய்து இன்வெஸ்டிகேஷனைத் தொடரவில்லை?

இவ்வளவு உண்மைகளாகக் கண்டுபிடித்த கமிஷன் இந்தச் சம்பவங்களில் ஜெயிலர் விஜயநாராயணனுக்கு பங்கே இல்லை என எப்படி எழுதினார் என்பது எனக்கு ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. அதையும் நான் கூற வேண்டுமல்லவா? “ஜெயிலர் அவருடைய சொந்த அல்டிமட்டில் கூறுகிறார். நாங்கள் 37 ஆம் நம்பர் கொட்டிக்குப் போனோம். அங்கு ஒரு தண்டால் கொட்டிக்கதவில் ஒரு கைதி தூக்குப் போட்டதை பார்த்தேன். பிறகு கைது திறந்தோம். அந்த கைதி ய கீழே இறக்கினோம். துண்டை எடுத்தோம்” என்பது ஜெயிலர் தன்னுடைய சொந்த அல்டிமட்டில் கூறியிருப்பது.

நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், தூக்குப் போட்டது என்பது உண்மையல்ல என்றும், அடித்ததால் செத்தார் என்றும், துண்டு இருந்திருக்கவே முடியாது என்றும் கமிஷன் முடிவாகக் கூறியிருக்கும்பொழுது தூக்குப் போட்டதை ஜெயிலர் எப்படிப் பார்த்திருக்க முடியும்? இல்லாத துண்டை எப்படிப் பார்த்திருக்க முடியும்? ஆகவே, அது உண்மை அல்ல என்று கமிஷன் கூறுகிறது. நான் பார்த்தேன் என்று ஜெயிலர் கூறுகிறார். அது எப்படி உண்மையாக இருக்க முடியும்? இல்லாத துண்டை எப்படி ஜெயிலர் பார்த்திருக்க முடியும்? ஆகவேதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கொலையை மறைக்க முயற்சித்ததற்காக, அதற்கான தடயங்களை மறைக்க முயற்சித்ததற்காக, தற்கொலையென பொய்யாக நிரூபிக்க

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

கழுத்தில் வேண்டுமென்றே ஒரு கயிற்றுக் குறி அடையாளம் உண்டாக்கியதற்காக, பொய்ச் சாட்சியம் உண்டாக்க ஒரு துண்டு கொண்டு வந்ததற்காக ஏன் அந்த ஜெயிலரை சஸ்பெண்ட் செய்யவில்லை? ஏன் அந்த ஜெயிலரைக் கைது செய்து கிரிமினல்ப் ரொசீடங்கல் இந்தக் குற்றத்திற்காக எடுக்கவில்லை?

நான் சட்டப்பேரவையில் பேசியதற்காகவே ஆத்திரப்பட்டு இவருக்கு குண்டு போதும் என்று ஆத்திரத்தோடு பேசிய இந்த ஜெயிலர்—ஜுவர்தான் இந்த ஜெயிலர், அந்தச் சம்பவத்திலே இருந்தவர், இங்கே பேசியதற்காக ஆத்திரம் வரக் கூடியவருக்கு ஒரு கைதியைப் பொறுத்தவரைக்கும் என்ன ஆத்திரம் ஏற்பட்டிருக்கும்? எப்படி நடந்திருப்பார் என்பதைக் கமிஷன் ஃபைண்டிங்கல் போக இதிலேயிருந்து நாம் புரிந்துகொள்ள முடியுமா?

மாரியப்பத் தேவர் மரணம் சம்பந்தமாக போலீஸ் இன்வெஸ்டிகேஷனுக்கு உத்தரவிட்டதாக அரசு உத்தரவில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆனால் அந்த போலீஸ் விசாரணை நடத்தும் பொழுது போலீஸ் அதிகாரிகள் சிறைக் கைதிகளை அச்சுறுத்திய செய்தியை நான் இதே அவையில் ஒரு செஷனில் ரொல்லியிருக்கிறேன். அது என்னவென்று எனக்குத்தெரியாது என்று நான் சொன்னதற்கு அமைச்சர் என்னிடம் சொன்னார். அந்த இன்வெஸ்டிகேஷன் நடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த இன்வெஸ்டிகேஷனில் எந்தக் கைதிகள் ஜெயிலர் பெயரைச் சொன்னார்களோ அந்தக் கைதிகளை அச்சுறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று ரிப்போர்ட் எனக்கு வந்து நான் இந்த அவையிலே ரொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கக்கூடிய அந்த போலீஸ் இன்வெஸ்டிகேஷனிலே அந்த போலீஸ் அதிகாரி கைதிகளை அச்சுறுத்தியிருக்கிறார் என்றால் இன்வெஸ்டிகேஷனுடைய ரிசல்ட் என்னவாகத்தான் இருக்கும்? அமைச்சர் சொன்னதற்குப் பிறகுதான் இன்வெஸ்டிகேஷன் சர்க்கலா இல்லையா என்பது நமக்குத்தெரியும், சர்க்கஸ்புல் என்றால் நல்லது. சர்க்கஸ்புல் இல்லை என்றால் இந்த அச்சுறுத்தலினுடைய விளைவு என்றுதான் நான் எடுத்துக்கொள்வேன்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் மீண்டும் நிகழாமல் இருப்பதற்கு முதலில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை ஜயிலர், உதவி ஜெயிலரிடமிருந்து அதில் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரையும், எந்தெந்த வார்ட்டுகளோ அவர்களையும் கொலைக் குற்றத்திற்கும், குற்றத்தை மறைக்க முயற்சித்ததற்கும், காண்குறை மறைக்க முயற்சித்ததற்கும் உடனே சஸ்பென்ட் செய்ய வேண்டும். செய்யவில்லையென்றால், உடனே கைது செய்ய வேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன்.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

அடுத்தபடியாக, கைதிகளின் அதிருப்திக்கு அஸ்திவாரமான காரணங்களை நீக்க இஸ்மாயில் கமிஷன் சிபாரிசுகளையும், நரசிம்மன் கமிஷன் சிபாரிசுகளையும் அமுல்படுத்த வேண்டுமென முருகேசன் கமிஷன் வலியுறுத்தியுள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து நான் சில யோசனைகளை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11.10)

உடனடியாக ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளை அவரவர்கள் ஊர்பக்கம் இருக்கக் கூடிய சென்ட்ரல் ஜெயில்களுக்கு மாற்ற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். டென்ஷனுக்கு இது ஒரு முக்கிய காரணம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரியும். அவர் அங்கே வந்தது, ஒரு நல்ல இனிஷியேடிவ் என்று நான் சொல்கிறேன். குறைகளைக் கண்டறிய நீங்களும் வாருங்கள் என்று அழைத்தார். அங்கே போய், அங்கே இருக்கக்கூடிய கைதிகளிடம் உறுதி சொன்னார். நீங்கள் நிச்சயம் பகிரங்கமாக, பயப்படாமல் சொல்லுங்கள்; சூப்பரின்டென்டென்ட் இருக்க மாட்டார், ஜெயிலர் இருக்க மாட்டார், உங்கள் பேரில் எந்த வித நடவடிக்கையும் எடுக்க மாட்டார்கள் என்று அளித்த அந்த வாக்குறுதியை நம்பி பலபேர்கள் அமைச்சரிடம் சாட்சியம் சொன்னார்கள். அமைச்சர் திரும்பி வந்த சில நாட்களுக்குள், ஏதோ ஒரு சம்பவத்தைப் பயன்படுத்தி, சாட்சி சொல்லியிருக்கக் கூடிய பல கைதிகளை, வேலூர் சிறைக்கு மாற்றினார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது, அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறுவதற்கு இன்றைக்கு இவ்வளவு தெம்பு அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால், who is running the Government? Is it the Minister or the officials? நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுப்படுத்தான் எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும் நடக்க வேண்டுமென்று விரும்பக் கூடியவன் நான். ஆனால், அமைச்சர் கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறி கைதிகளை டிரான்ஸ்பர் செய்துள்ளார்கள். ஆகவே, அமைச்சர் வாக்குறுதி கொடுத்தாலும், கைதிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்ற நிலைமையிலே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் நான் கூறுகிறேன், உடனடியாக எல்லாக் கைதிகளையும் அவர்கள் ஊர்களுக்குப் பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய சிறைச்சாலைகளுக்கு மாற்றவேண்டும்.

இரண்டாவதாக, சுப்ரீம் கோர்ட் உத்தரவின்படி விடுதலை செய்யப்பட வேண்டிய ஆயுள் கைதிகளை விடுதலை செய்வதில் சற்று தாமதம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் பெரிய அதிருப்தி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தாமதம் இல்லாமல், டோலீஸிடம் கேட்காமல், அதற்கான பரிசீலனை போர்டின் உத்தரவுப்படி, உடனடியாக அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். உத்தரவு போட்டால் மட்டும் போதாது, அதை அமுல்படுத்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே நேரில் பொறுப்பெடுத்து, செய்து வைக்க உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

முன்றாவதாக, கைதிகளுக்கு முழு அளவு உணவு நல்லரசு மாகக் கிடைக்க தடையாக உள்ள ஊழலையும், திருட்டையும் ஒழிக்க வேண்டும். ஆகவே கைதிகளின் உணவைப் பாதுகாக்க, உடனடியாகச் செய்யக்கூடியது, ரேஷன் டெப்டி ஜெயிலர் ஸ்டோரா ரூமிலிருந்து-ரேஷன் இஷ்யூ பண்ணுகிற இடத்தில்தான் முதல் கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும். ஸ்டோரிலிருந்து இஷ்யூயிங் பாய்ன்ட் அதுதான். ஏனென்றால், பல வருஷங்கள் நாங்கள் ஜெயிலில் இருந்ததால், அது எங்கே நடக்கிறது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ரேஷன் டெப்டி ஜெயிலர், ரேஷன் இஷ்யூ பண்ணுகிற அளவிலே கரெக்டாக இஷ்யூ செய்கிறாரா என்று கண்காணிக்க வேண்டும். அடுத்தது, ரேஷன் கொடுத்த பிறகு, சமையலறைக்குச் சென்றபின், கொடுத்த அளவு முழுவதும் சமையல் செய்யப்படுவதற்குச் சென்றிருக்கிறதா என்று பார்க்க சமையலறையில் கண்காணிப்பு இருக்கவேண்டும். இந்தக் கண்காணிப்பை அதிகாரிகளே செய்ய முடியாது. ஏனென்றால், வேலிக்கு ஒணான் சாட்சி மாதிரியாகும். ஆகவே, நரசிம்மன் கமிஷன் ஒரு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. பல சிபாரிசுகளை அமுல் நடத்த சர்க்கார் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. ஆனால், முக்கியமான ஒரு பரிந்துரையை அமுல் செய்ய சர்க்கார் உத்தரவு போடவில்லை. நரசிம்மன் கமிஷன் அறிக்கையில் என்ன இருக்கிறது? கேரள சிறைகளில் வெற்றிகரமாகச் செயல்படும் கைதிகளின் தேர்தெடுக்கப்பட்ட கண்காணிப்பு கமிட்டிகள் அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்தக் கமிட்டியினரும் அதிகாரிகளும் கூட்டு சேர்ந்தால், 'கொலூட்' செய்தால், அதைத் தவிர்க்க 6 மாதமொரு முறை கமிட்டிகளை புதுப்பிக்கவேண்டும். இது நரசிம்மன் கமிஷனுடைய சிபாரிசு. இதை அரசாங்கம் இன்னும் அமுல்படுத்தவில்லை. இதை அமுல்படுத்தினாலும், ஊழலின் ஊற்றை அடைக்காமல், அதாவது, பெரிய அதிகாரிகளின் மத்தியில் நிலவும் ஊழலை ஒழிக்காமல் கைதிகளுக்கு நிச்சயமாக நல்ல உணவு கிடைக்காது. நீங்கள் ஏந்தத் திட்டத்தை அமுல்படுத்தினாலும், முதலில் அங்கே கையை வைக்கவில்லையென்றால் எதுவும் முடியாது. ஆகவே, நரசிம்மன் கமிஷனே சோர்வுற்று எழுதியதை நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

பெரிய அதிகாரிகளின் மேல் நடக்கக் கூடிய அந்த ஊழலைப் பற்றி Tamil Nadu Prison Reforms Commission "சிறை இலாகாவின் உயர்மட்ட அதிகாரிகள் மத்தியில் உலவும் லஞ்ச ஊழல்" நரசிம்மன் கூறுவது நான் ஏற்கனவே கூரியதைப் போல, கான்ட்ராக்டர்களிடம் கமிஷன் வசூல் செய்வதும், சிறைக்கு உணவுப் பொருள்கள், சிறைத் தொழிற்சாலைக்கு தேவையான பொருள்களும், மூலப்பொருள்களும் பெருமளவில் சப்ளை பண்ணும் மற்ற ஸ்தாபனங்களிடமும் கமிஷன் வசூல் செய்வது போன்ற வழியில்தான் சிறைகளின் பெரிய அதிகாரிகள் லஞ்சம் வசூல் செய்வது, டெண்டர் விடுவதன் மூலமும், கூட்டுறவு சூப்பர் மார்க்கட் போன்ற மற்ற ஸ்தாபனங்கள் மூலம்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

பொருள்கள் கொள்முதல் செய்வதன் மூலமும் இந்த ஊழலைத் தடுக்க சில முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு உள்ளது. இருந்தாலும், மட்டரகப் பொருள்களை நல்லரகப் பொருளென தள்ளிவிடுவதற்கும் அல்லது பில்லில் குறிப்பிட்ட அளவைவிட குறைந்த அளவு சப்ளை பண்ணவும், அதை வாங்கும் அதிகாரிகளுக்குக் கமிஷன் கொடுப்பது ஒரு வியாபார தந்திரமாக சப்ளையர்கள் கருதுகிற வரையிலும், அந்தக் கமிஷனுக்கு பணியும் அதிகாரிகள் இருக்கும் வரையிலும் இப்படிப்பட்ட ஊழலை ஒழிக்க முடியாது என்று பிரஸ்டிரேஷனோடு, சோர்வடைந்து எழுதி இருக்கிறார். அவர் மட்டுமல்ல, திரு. டயன், திரு. வெங்கோபராவ் மற்றும் திரு. நரசிம்மன் அவர்களும் தான்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு உயர்மட்டக் கமிஷன் ஒரு லாங் டெர்ம் லாங் பீரியட் எடுத்து இன்வெஸ்டிகேட் பண்ணியும், ஃபிரண்டலாக ஃபிராங்குக டாப்மோஸ்ட்டில் இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் செய்கிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், டெப்டி ஜெயிலரை நாம் கண்காணித்தால் கூட, வெளியே இருந்து கமிஷன் வாங்கி மட்டரக பொருள்களை சப்ளை பண்ணுகின்றவர்களை நாம் என்ன பண்ண முடியும். ஆகவே ஈரசிம்மன் கமிஷன் சோர்வடைந்தாலும் பெரும் அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்கி மட்டரகப் பொருள்களையும், அளவையும் குறைத்து சப்ளை செய்வதைத் தடுக்க நம்முடைய சர்க்கார் என்ன செய்து என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார். சமீபத்தில் ஒரு சூப்பிரன்டென்டை சஸ்பென்டு செய்தது அதற்காகத்தான் என்று கூறுவார். அது உதாரணமாக இருக்க முடியாது. அதற்குக் காரணங்கள் பல இருக்கின்றன. அந்த சூப்பிரன்டென்டை டி. ஐ. ஜி. ஆக்கவேண்டும் என்று அரசு நிர்ப்பந்திக்க ஒரு மஞ்சள் பத்திரிகை அமைச்சர் மீது அபாண்டமாக எழுதியுள்ளது. டி.ஐ.ஜி. யாராக இருக்க வேண்டும் என்பதிலே There are so many reasons for that ஆகவே இந்த நடவடிக்கை எடுத்திருப்பது இதிலே வராது. ஆகவே அந்த உதாரணம் பயன்படாது.

பெரிய அதிகாரிகளையும், அவர்களின் பர்ச்சேஸ்களையும் கண்காணிக்கச் சிறையுடன் சம்பந்தமில்லாத விசேஷ விஜிலன்ஸ் செல் ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

சமீபத்திலே வெளியிடப்பட்டுள்ள விடுப்பு முறை உத்தரவு ரத்து செய்யப்படவேண்டும். இது சம்பந்தமாக திருச்சி சிறையிலே உண்ணாவிரதம் கூட நடந்தது. 15 நாட்களை, 5 நாட்களாகக் கொண்ட மூன்று முறை விடுப்பாக மாற்றவேண்டும்; 3 ஆண்டுகள் பூர்த்தியானவர்களுக்குத்தான் விடுப்பு என்ற நிபந்தனை நீக்கப்படவேண்டும். போலீஸ் சிபாரிசு செய்யவேண்டும் என்ற நிபந்தனை இருக்கக் கூடாது. Probation Officers இடமிருந்து சான்றிதழ் பெற்று வரவேண்டும் என்று இப்போது சேர்க்கப்

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

பட்டிருக்கிறது. அந்த நிபந்தனை கூடாது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சிறைக்கொடுமைகளை ஒழிப்பதற்கு விசேஷ நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறேன். அதற்கு முதலிலே செய்யவேண்டியது கான்விக்ட் வார்டர் சிஸ்டத்தை, கைதிகளைக் காவலராக்குகின்ற சிஸ்டத்தை அபாலிஷ் செய்ய வேண்டும். இதை முருகேசன் கமிஷன் சிபாரிசு செய்துள்ளது. நரசிம்மன் கமிஷன் சிபாரிசு செய்துள்ளது; இஸ்மாயில் கமிஷன் சிபாரிசு செய்துள்ளது. ஏன் டி.ஐ.ஜி. தேவாரம் கூட, தன்னுடைய அபிடிவிட்டிலே நரசிம்மன் கமிஷன் விசாரணையின் போது கொடுத்த அபிடவிட்டிலே சொல்லி உள்ளார். உடனடியாக இவர்கள் எடுக்கப்பட வேண்டும். இவர்களை எடுப்பதன் மூலமாக அரசுக்குப் பைனான்சியல் செலவு அதிகமானாலும் இவர்களை எடுக்கவேண்டும். எவ்வளவு செலவானாலும் இந்த கான்விக்ட் வார்டர்களை ஒழிப்பதில் ஏற்படும் நஷ்டம் அவர்களால் ஏற்படும் மனக்கஷ்டத்தை விட குறைவாகத்தான் இருக்கும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்.

மேலும் இன்று கைதிகள் சிறையில் அடிக்கப்படும்போது, எந்தக் காவலர் அடித்தாரோ அவர் மூலம்தான் புகார் செய்ய வேண்டும். எந்த வார்டர் அவரை அடித்தாரோ அவர் மூலம்தான் குப்பிரன்டென்டுக்கு புகார் செய்யவேண்டும். அது சாத்தியமில்லை. எனவே ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும், சீல் செய்யப்பட்ட மனுபோடும் பெட்டிகள் வைக்கப்படவேண்டும். அந்தப் பெட்டிகள் வாரம் ஒரு முறை நேராக அரசுக்குத்தான் செல்ல வேண்டுமே தவிர, அங்கே இருக்கின்ற குப்பிரன்டென்டு கைக்குப் போகக் கூடாது. அந்த முறையிலே நம்பிக்கை வைக்கக் கூடிய வகையிலே செய்யவேண்டும். நேராக கவர்ன்மென்டுக்குத் தான் போக வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒவ்வொரு மத்திய சிறையினை பார்வையிடும் அதிகாரத்துடன் சிறைக் கைதிகள் அவர்கள் மேல் அக்கறை கொண்டுள்ள எம். பி. எம். எல். ஏ. ஸ்தல கவுன்சிலர்கள் கொண்ட கமிட்டிகளை அமைக்கவேண்டும்.

(முற்பகல் 11.20)

அதேபோல், மாநிலத்தில் எந்தச் சிறையையும் பார்வையிடும் அதிகாரத்துடன் கூட எம். பி., எம். எல். ஏ.க்களைக் கொண்ட 'மாநிலக் கமிட்டி' என்று அமைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

சமீபத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இருந்து ஒரு கட்டளை மாநில அரசுக்கு வந்து இருக்கிறது. அது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். கைதிகளை நடத்துவதற்கான 'கெய்டுலைன்ஸ்' அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த 'கெய்டுலைன்ஸ்' உடனடியாக நிறைவேற்றப்படவேண்டியவைகள், அனால் அதை இங்கே நீங்கள் அமல்படுத்தவில்லை என்பது தான் நான் அறிந்த வரையில் உள்ள நிலைமை. அதிலே தப்பு இருந்தால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபோது சொல்லட்டும். நான் அறிந்த வரையில், 'யு டிட் நாட் இம்பிளிமென்ட்.'

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். ஆபீசர்ஸ் அதையெல்லாம் விரும்பமாட்டார்கள். They will think that they are all shackles on their hands அவர்களுடைய சுதந்தரத்தின் மீது ஏதோ சங்கிலி போடுவது மாதிரி அவர்கள் நினைப்பார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு ஒரு குறுக்குவழி தான் தெரியும். கைது என்றால் அவன் மாற்றப்பட வேண்டியவன் என்பது எல்லாம் புத்தகத்தில்தான் இருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் என்ன நடைபெறுகிறது என்றால், என்னுடைய கையில் துப்பாக்கி இருக்கிறது, நினைத்தால் நான் போன் செய்யவேன், போன் செய்தால் போலீஸ் வரும் ஆகவே குறுக்கு வழியில் சுட்டுக் கொள்வது, பினிஷ் பண்ணுவது என்பதுதான் அவர்களுடைய தியரி. சுட்டால் சாவு, அல்லது அடித்துக் கொலை செய்யப்பட்டால் அது தற்கொலை என்று ரிக்கார்ட் செய்வது என்கிற முறையைத் தான் அவர்கள் கடைபிடித்து வருகிறார்கள்.

மாரியப் பத் தேவர் கொலையைப் பெரறுத்தவரையில் ஆரம்பத்தில் டாக்டர் ரிப்போர்ட் 'டெத் பை ஹேக்கிங்' என்பதாகும். ஆனால் அவரைக் கோர்ட்டிலே ஏற்றிக் குறுக்கு விசாரணை செய்கிறபோது, வாயில் நுரை வரவில்லை. காதிலே அது வரவில்லை, இதிலே இது வரவில்லை என்று சொல்கிறார். ஆகவே சுப்ரீம் கோர்ட்டின் கெய்டுலென்ஸ் அமல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்துகிறேன். அதை இந்த மாநிலத்தில் ஏன் நீங்கள் அமல்படுத்தவில்லை, அப்படி அமல் நடத்த முடியாமல் இருப்பதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பதை நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் அந்த கெய்டுலென்ஸில் எது அமல்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

இங்கேயிருக்கின்ற அரசாங்கத்திற்கும், ஆளும் கட்சிக்கும், நான் ஒரு எச்சரிக்கையை விடவிரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் உள்ள அனைத்து அமைச்சர்களும், அனைத்து உறுப்பினர்களும், இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்களும், நன்றாக கவனிக்க வேண்டும். இதை நீங்கள் இப்போதே உணர்ந்து போர்க்கால அடிப்படையில் திருத்தி நடவடிக்கைகளை எடுப்பது நல்லது. Otherwise it will be too late when you realise.

நீங்கள் காலம் கடந்து உணர்வீர்கள். இப்போது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால், உணரவில்லை என்றால், பின்னாலே உணர்ந்தாலும் பலன் இல்லாமல் போய்விடும். அப்போது வருத்தப்படுவீர்கள். அதைத்தான் நம்முடைய நண்பர் சிட்டிபாபு அவர்கள் தன்னுடைய 'டைரி' மூலம் உலகத்திற்கு படம் பிடித்துக் காட்டியிருக்கிறார். அவர் சிறைக்கொடுமையை அனுபவித்த போது எழுதியதை உங்களுக்காக நான் 'கோட்' செய்ய விரும்புகிறேன். திரு. இஸ்மாயில் அறிக்கை பக்கம் 21-ல் அது சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. 'தி.மு.க. அமைச்சரவையில் சிறை

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

அமைச்சராக இருந்தவர், அப்பொழுதே சிறையைச் சீர்திருத்த எதுவும் செய்யவில்லை” என்று தன்னுடைய டைரியில் சிட்டிபாபு எழுதியுள்ளார் என்று இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது.

இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையில் 22-ம் பக்கத்தில் மேலும் சிட்டிபாபு எழுதியுள்ளதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. “நான் ஏற்கனவே கூறியபடி, சிறைசீர்திருத்தம் செய்ய தி.மு.க. அமைச்சர் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை என அமைச்சரைக் குறை கூறி எழுத சிட்டிபாபு தயங்கவில்லை”. அதைப்போலவே ஜஸ்டிஸ் இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையின் பக்கம் 23-ல் சிட்டிபாபு டைரியில் எழுதியுள்ளது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “நாமும் அதிகாரத்தில் இருந்தபோது செய்யவேண்டியதை செய்யவில்லை” என்று வருத்தத்துடன் எழுதினார், சிட்டிபாபு என்று கூறப்பட்டுள்ளது. திரு. சிட்டிபாபு அவர்கள் சிறைக்குள்ளே இருந்த போது, அகங்காரமாக அந்த சிறை அதிகாரிகள் வருவதைப் பார்த்துவிட்டு, இதைக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். ‘நேற்று வரைக்கும் எங்களுடன் சொந்தக்காரர்கள் போல் காட்சி அளித்தவர்கள் இன்று அதிகாரிகளாக அகங்காரத்துடன் காட்சி அளிக்கிறார்கள்’ என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார் மறைந்த சிட்டிபாபு தன்னுடைய டைரியில் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

உங்களுக்கு இதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எங்களுக்கு இதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. நாங்கள் அவ்வப்போது அதிகாரிகளால் பிடிக்கப்படுகிறோம். சிறையில் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறோம். இன்றைக்கு நான் கைது செய்யப்படலாம். நாளைக்குக் காலையில் ‘தற்கொலை செய்துகொண்டார் உமாநாத்’ என்று கூட சொன்னாலும் ஆச்சர்யப்படுவதற்கு இல்லை. நாங்கள் அதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். அதற்கு நீங்கள் தயாரா இல்லை என்று சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. உங்களுடைய வீரத்தைக் குறைத்து மதிப்பிட விரும்பவில்லை. இருந்தாலும் அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. நண்பர் சிட்டிபாபு அவர்களின் உணர்வை நீங்கள் உணர்ந்து இப்பொழுதே அத்தகைய நிலைமைகளைப் போக்குவதற்கான முறையில் அவசர நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதிலே ‘பரிஸ்டிஜ்’ குவஸ்சன், பார்க்கக்கூடாது. சிட்டிபாபு சொல்லியிருக்கிறாரே என்று பார்க்கக்கூடாது. இது ஒரு சீரியஸ்ஸான மேட்டர். இதிலே நடவடிக்கை எடுக்க தயக்கம் காட்டினீர்கள் என்று சொன்னால், எதிர்காலத்தில் பல சிறைக்கொடுமைகளுக்கு, ஆயிரக்கணக்கான சிறைக்கொடுமைகளுக்கு வழிகோளியதாக ஆகிவிடும் என்று சொல்லி, இத்தகைய முறைகள் தவிர்க்கப்படுகின்ற வகையில் நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்காக உத்தரவாதம் அளிக்கின்ற வகையில் பதில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 15]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவரவர்களே, திருச்சி மத்திய சிறையில் இரண்டு ஆயுள் கைதிகள்—ஒருவர் கருப்பன், இன்னொருவர் பெயர் மாரியப்பதேவர்—இவர்கள் இரண்டு பேர்களும் 23-8-79 அன்றும் 28-8-79 அன்றும் மரணம் அடைந்தார்கள் சிறைக்குள்ளே. இவர்கள் இறந்துபோன காரணம் குறித்து தமிழக அரசு, அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சி நீதிபதி முருகேசன் அவர்களைக் கொண்டு விசாரணைக் கமிஷன் நியமித்தது. அந்த விசாரணைக் கமிஷனுடைய தீர்ப்புகள் அடங்கிய அறிக்கை இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டு இப்போது இங்கே ஸ்வாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. சிறை அதிகாரிகள் இந்த இரண்டு ஆயுள் கைதிகளுடைய மரணத்தைப்பற்றி என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் கருப்பன் என்ற ஆயுள் கைதி இன்னொரு ஆயுள் கைதியின் போர்வையைத் திருடிவிட்டார். விசாரணைக்குப் பயந்து வேப்பமரத்திலே தூக்கிலே தொங்கினார். எனவே கருப்பன் மாண்டது தூக்கிலே தொங்கிதான். தற்கொலைதான் காரணம் என்று சிறை அதிகாரிகள் சார்பாகச் சொல்லப்படுகிறது.

அதைப்போலவே இரண்டாவதாக மாண்டு போனவர் மாரியப்பதேவர் என்ற ஆயுள் கைதி. அவர் எப்படி இறந்தார் என்றால் சிறையில் இருக்கிற அவருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற 'கினோஸ்ட் செல் நம்பர் 37'-ல் துண்டை பயன்படுத்தி தூக்குப் போட்டு இறந்துபோனார் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆக கருப்பனும் அதைப்போல மாரியப்ப தேவரும்—இந்த இரண்டு ஆயுள் கைதிகளும் தற்கொலை செய்துகொண்டார்கள், தூக்குப் போட்டுக்கொண்டு இறந்தார்கள் என்று சிறை அதிகாரிகள் காரணம் சொல்கிறார்கள்.

ஆனால் அந்தச் சிறையிலே இருக்கிற மற்ற கைதிகள் எல்லாம் அதற்கு வேறு ஒரு காரணத்தைச் சொல்கிறார்கள். கருப்பன் என்ற ஆயுள் கைதியும் மாரியப்பதேவர் என்ற ஆயுள் கைதியும் அடித்தே கொல்லப்பட்டார்கள் என்று அவர்கள் வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் கருப்பன் தற்கொலை செய்யவில்லை; அப்படிச் சொல்வது உண்மையல்ல; அவர் அடித்தே கொல்லப்பட்டார் என்று திருச்சி மத்திய சிறையில் இருக்கிற கைதிகள் எல்லாம் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். அவருடைய பிணத்தைக் காட்டவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சிறை அதிகாரிகள் அதை மறுத்துவிட்டார்கள். அதன் காரணமாக அவர்கள் அங்கே உண்ணாவிரதம் இருந்த போது அந்த சிறைக்குள்ளே வெளியிலே இருந்து போலீஸ் அழைக்கப்படுகிறது. அங்கே தடியடிப்பிரயோகம் மத்திய சிறையில் நடைபெறுகிறது; கண்ணீர்ப்புகை பிரயோகம் நடைபெறுகிறது. அந்த நான்கு சுவர்களுக்குள்ளே தடியடிப்பிரயோகம் நடக்கிறது. கண்ணீர்ப்புகை பிரயோகம் நடக்கிறது, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடக்கிறது. அதிலே பலர் காயம் அடைந்தார்கள்; அவர்களுடைய

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். சிலர் கண் பார்வை இழந்தார்கள். சிலர் கேட்கும் ஆற்றலை இழந்தார்கள். அதைப் பற்றி எல்லாம் அவர்கள் அங்கே நீதிபதி முன்னால் வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த நீதிபதி முருகேசன் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையிலே, இந்த அரசாங்கம் என்னை இதுகுறித்து விசாரிக்கச் சொல்லவில்லை, 'டேர்ம்ஸ் ஆஃப் ரெஃபரன்ஸ்' சிலே சொல்லவில்லை; கைதிகள் மீது தாக்குதல் நடைபெற்றது பற்றி நான் விசாரிக்க வரவில்லை; ஆனால் நடைபெற்றது என்று கைதிகள் சொல்கிறார்கள்; நான் என்ன செய்வது என்று சொல்லுகிறார்.

நான் கேட்கிறேன். இந்த சர்க்காரை கேட்கிறேன். நடைபெற்ற தாக்குதல் பற்றி கமிஷனிடம் கைதிகள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் கமிஷன் அதை விசாரிக்க வரவில்லை என்கிறது. இரண்டு ஆயுள் கைதிகள் மரணம்; அதிலே சந்தேகமிருப்பதால் விசாரணைக் கமிஷன் நியமித்தோம் என்று சொல்கிறவர்கள் இந்த கலவரங்களைப்பற்றி விசாரிக்க ஏன் விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்கவில்லை? மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் இதற்குக்கூட விசாரணைக் கமிஷன் தேவை, வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றதற்கு, சடியடிப்பிரயோகம் நடைபெற்றதற்கு, கண்ணீர்ப்புகை பிரயோகம் நடைபெற்றதற்கு நீதிவிசாரணை வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆனால் அதுபற்றி விசாரிக்கவில்லை. அந்தக் கொடுமைகளுக்கு காரணமான அதிகாரிகள் யார், யார்? அந்தக் குற்றங்களைச் செய்தவர் யார்? இந்த சர்க்கார் அவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி எடுத்த ல்தான், அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் சிறையிலே இத்தகைய சம்பவங்கள் நடைபெறாமல் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நீதிபதி இந்த இரண்டு ஆயுள் கைதிகள் பற்றி விசாரித்து, மரணமா அல்லது தற்கொலையா என்று விசாரிக்கத் தொடங்கி. அவர் ஒரு முடிவுக்கு வருகிறார். ஆயுள் கைதிகள் தற்கொலைதான் செய்து கொண்டார்கள், என்று சொல்கிறார். போர்வையைத் திருடிய கருப்பன் அவமானம் தாங்காமல் தற்கொலை செய்து கொண்டார். அதுமட்டுமல்ல. 1975-லே கருப்பன் தற்கொலை செய்து கொள்கிற மனோபாவத்தில் முயற்சி செய்தார்.

[முற்பகல் 11.30]

பினாயிலைச் சாப்பிட்டுச் சாவதற்கு முயற்சி செய்தார். ஆகவே அவருடைய மனோநிலை ஒரு தற்கொலை மனோநிலை, அப்படிப்பட்ட மனோநிலை ஏற்கெனவே அவருக்கு இருந்திருக்கின்றது. எனவே கருப்பன் தற்கொலைதான் செய்துகொண்டார், வேப்பமரத்திலே தொங்கினார் என்பதை ஒப்புக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று சொல்லி கைதிகளுடைய சாட்சியங்கள் முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கின்றன என்று சொல்பவருடைய சாவு, அந்த ஆயுள் கைதியினுடைய சாவு தாக்குவினு

[திரு. அ. ரகுமன்கான்] [1982 பிப்ரவரி 15]

போட்ட சாவுதான், தற்கொலைதான் என்று நீதிபதி முருகேசன் முடிவுக்கு வருகிறார். ஆனால் ஆயுள் கைது மாரியப்ப தேவரைப் பற்றி சொல்கிறபோது நீதிபதி முருகேசன் சொல்கிறார், இது தற்கொலை அல்ல. தூக்கு என்று சொல்வது தவறு, மருத்துவரின் சான்றிதழ் இது தூக்குதான் என்பதை நிரூபிக்காமல் அடித்துக் கொல்லப்பட்டதற்கான காயங்கள் மற்றும் ஏராளமான சான்றுகள் இருக்கின்றன.

அதுமட்டுமல்லாமல், 37-வது செல்லில் க்ளோஸ்ட் பிரிசனில் அந்த ஆயுள் கைதி மாரியப்ப தேவர் துண்டைப் பயன்படுத்தி தூக்குப் போட்டார் என்ற வாதமே தப்பானது. காரணம் அவர் சொல்கிறார். மெட்ராஸ் பிரிசன் அன்ட் ரீஃபர்மேட்டரி மேனுவல் விதியின் 301-ன்படி துண்டு அணிவது சிறைச்சாலைக்குள்ளே சட்டவிரோதமானது அரைஞாண் கமிறு கூட செல்லின் உள்ளே கட்டுவதற்கு அனுமதிக்கமாட்டார்கள். எனவே இந்த விதிகளுக்குப் புறம்பாக உள்ளே ஒரு கைதி துண்டை அணிந்திருக்க முடியாது. அதுமட்டுமல்ல. இந்த சிறைச்சாலையை ஒரு விசாரணைக்குழு பார்வையிடுகிறது. அந்த விசாரணைக்குழு அரசியல் வாதிகளைக் கொண்ட குழுவல்ல, ஒரு பொதுவான குழு. அந்த குழு சொல்கிறது, மாரியப்ப தேவர் துண்டு அணிந்திருந்தார் என்று கூற்று உண்மை அல்ல. காரணம் அதே ப்ளாக்கிலே அதே க்ளோஸ்ட் பிரிசனில் இருக்கக்கூடிய செல்களில் உள்ள மற்ற கைதிகளை நாங்கள் பார்வையிட்டோம். அங்கே அவர்கள் துண்டு அணிந்திருக்கவில்லை, ஆகவே துண்டு அணிந்திருந்தார் என்று சொல்கிற வாதம் தப்பானது என்ற தெளிவான முடிவுக்கு வந்து இந்த மாரியப்ப தேவருடைய மரணம் சந்தேகத்திற்குரியது, வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வது என்று சொன்னால் இது தற்கொலை அல்ல, அடித்து காயப்படுத்தப்பட்டு மரணம் சம்பவித்திருக்கிறது என்ற அர்த்தத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றது என்ற விதித்திலே நீதிபதி முருகேசன் அவர்கள் தெளிவான தீர்ப்பை வழங்கி இருக்கிறார்கள். இதிலே என்ன வேடிக்கை என்று கேட்டால் இந்தத் தீர்ப்பை இந்த அறிக்கையை இந்தச் சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்கிறது. இதிலே சாட்சியங்கள் தவறாக இருக்கின்றது என்றோ அல்லது டாக்டருடைய எவிடென்ஸ் ஒரு மாதிரியாக இருக்கின்றது என்றோ இந்த சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை. பால் கமிஷன் அறிக்கையின்போது டாக்டர் கோபாலகிருஷ்ணனின் சாட்சியம் எக்ஸ்பர்ட் எவிடென்ஸ் அல்ல என்று வாதிட்ட இந்த சர்க்கார் இங்கே இருக்கக்கூடிய டாக்டர் கொடுத்த எவிடென்ஸை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிறது. பால் கமிஷன் அறிக்கையில் சுப்பிரமணியபிள்ளை ஒத்துப் போனதற்குக் காரணம் அடித்துக் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்பதற்கு ஆதாரமாக எந்த டாக்டர் கோபாலகிருஷ்ணன் எவிடென்ஸ் கொடுத்தாரோ அவர் சரியான டாக்டர் அல்ல, கைகள் நடுங்குகின்ற டாக்டர், அவரை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்று மற்ற மாநிலத் தீர்ப்புகளை எல்லாம் காட்டிப் பேசிய இந்த சர்க்கார், அறிக்கைக்கு மேல் அறிக்கை வைத்த இந்த சர்க்கார் இந்தத் தீர்ப்பையும், டாக்டர் சாட்சியத்தையும் அப்படியே ஒப்புக்கொள்கிறது.

1982 பிப்ரவரி 15] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அப்படி ஒப்புக்கொண்டதற்குப் பிறகு நான் ஒன்று கேட்கிறேன், என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள்? மாரியப்ப தேவருடைய மாணத்திற்குக் காரணமான அந்தச் சிற்ற அதிகாரியின் மீது இந்தச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? புலன் விசாரணை உண்டா? கைதுகள் உண்டா? வழக்கு உண்டா? டிப்பார்ட்மென்ட் ஆக்ஷன் உண்டா? இருந்தால் அமைச்சர் இந்த அவையிலே தெரிவிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்திலே வருத்தத்தோடு ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்கிறேன். குற்றவாளிகள் யாராக இருந்தாலும் தப்பக் கூடாது. இந்தப் பிரச்சனையில் இந்த சர்க்கார் தயக்கம் காட்டக் கூடாது. இஸ்மாயில் கமிஷன் பற்றி நண்பர் உமாநாத் அவர்கள் கூட சுருக்கமாகச் சொன்னார்கள். அமைச்சரின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன், மிசா இருந்த காலம் அது. அவசரப் பிரகடனம் அத்திலே இருந்த நேரம் அது. சென்னை மத்திய சிறைச் சாலையிலே பல கொடுமைகள் இழைக்கப்பட்டன. முரசொலி மாறன், ஸ்டாலின், ஆற்காடு வீராசாமி, சீத்தாபதி போன்றவர்களும், கழகத் தோழர்களும், கர் பூனிஸ்ட் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், அரசியல் இயக்கத்திலே இல்லாதவர்களும், திராவிட சமூகத்தைச் சேர்ந்த சம்பந்தம் போன்றவர்களெல்லாம் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். சிறுத்தைபாசு சிறைக்குச் சென்ற சிட்டிப்பாபு அவர்கள் செய்த பிணமாக வருவதற்கான சூழ்நிலைகள் எல்லாம் அங்கே நடைபெற்றது. ஆனால் அந்த நீதிபதி இஸ்மாயில் தன்னுடைய தீர்ப்பிலே தன்னுடைய அறிக்கையிலே என்ன சொல்கிறார் என்று சொன்னால்—நான் சுருக்கமாக உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். 1976 ஆம் ஆண்டு சிறைச் சாலையில் காவல் கைதிகள் அடிக்கப்பட்டது, துன்புறுத்தப்பட்டது, இழிவாக நடத்தப்பட்டது ஆகியவற்றுக்கு மத்திய சிறைச்சாலை கண்காணிப்பாளர் திரு. வித்தியாசாகரன் தான் பொறுப்பு என்பது முந்திய அத்தியாயங்களில் நான் குறிப்பிட்டுள்ள முடிவுக்குத் தெளிவாகத் தெரியவருகின்றது.

1976 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 1 ஆம் நாள் மாலை சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையில் திரு. வித்தியாசாகர் இருந்தார், அப்போதிருந்த ஜெயிலர் திரு. கையூமின் உதவியோடு மேற்றொன்ன காரியங்கள் அனைத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்தார். 1976 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 2 ஆம் நாள் இரவு காவல் கைதிகள் அடிக்கப்பட்டபோது அவர் அங்கு இருந்தார். அவர் அதை மேற்பார்வையிட்டார் என்று என்னால் பதிவு செய்யப்பட்டு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையில் அப்போதிருந்த கண்காணிப்பாளர் வித்தியாசாகருக்குத் தெரியாமல், அவருடைய இசைவு இல்லாமல் அவைகள் நடைபெற்றிருக்கலாம் என்று கூறுவது ஏலாததாகும் என்று வித்தியாசாகர் என்று துறை கண்காணிப்பாளர்தான் அவ்வளவு கொடுமைகளுக்கும் காரணமான குற்றவாளி என்று இஸ்மாயில் கமிஷன் தீர்ப்பில் 181வது பக்கம் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. க. ரகுமான்கான்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

அதைப்போலவே சிறைச்சாலையில் அன்றைக்கிருந்த ஐ.ஜி. அவர்களைப் பற்றி. அதே இஸ்மாயில் கமிஷன் சொல்கிறார். 1976 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 1 ஆம் தேதியன்று, மத்திய சிறைக்கு கொண்டுவரப்பட்ட காவல் கைதிகளுக்கு ஒழுங்காக இடம் அளிக்கப்படாத .. (குறுக்கீடு)

திரு. த. வீராசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. அவையிலே இஸ்மாயில் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் மீது விவாதம் நடைபெறுகிறதா? முருகேசன் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டின் மீது விவாதம் நடப்பெறுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்ற உங்கள் நல்ல எண்ணத்தை காட்டுவதான கமிஷன்களின் ரிப்போர்ட்டுகள் எப்படி இருக்கிறது என்பதை கோடிட்டுக் காட்டுவதற்காகத் தான் இவைகளைச் சொன்னேன். அவர்கள் மீது எல்லாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்? அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுத்திருக்கிறீர்கள் அந்த வித்யாசாகரன் அவர்களை டி.ஐ.ஜி. ஆக்கியிருக்கிறீர்கள். அவர் அவ்வாறு டி.ஐ.ஜியாக ஆக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு, பலபேர் மீது பழி வாங்குகிற முறையில் சஸ்பெண்ட் போன்ற வேலைகளை செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

அதைப்போலவே இன்னொருவருக்கும் பதவி உயர்வு கொடுக்கக் கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதற்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. இந்த முருகேசன் கமிஷனுடைய அறிக்கையின் அடிப்படையில் நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கின்ற முயற்சியில் ஈடுபடுவீர்களா என்பதை சந்தேகத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் நான் அதை கோடிட்டுக் காட்டினேன். உங்களுக்கு வேண்டிய அதிகாரி என்பதற்காக காப்பாற்றாதீர்கள் காரணம் தவறு செய்பவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும்.

பால் கமிஷன் அறிக்கை சம்பந்தமாக சதாசிவம் கைது செய்யப் பட்டார். கோர்ட்டிலே வழக்கு இருக்கிறது. அதற்குள்ளே நான் போக விரும்பவில்லை. ஆனால் தவறு செய்கிற அதிகாரிகள் தண்டிக்கப்படுகிறார்களா என்றுதான் கேட்கிறேன். முருகேசன் கமிட்டி அறிக்கையிலே தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்று கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கிற அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆனால் உங்களுடைய கடந்த காலச் செயல்கள் அப்படி இல்லை என்று கோடிட்டுக் காட்டுவதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

மருத்துவக் கல்லூரி தேர்வுப் பட்டியல் வேண்டுமென்றே புத்தகம் செய்யப்பட்டு. மாற்றம் செய்யப்பட்டு, பொய்த் தகவல்கள் பொய் சாட்சிகள், ஃபால்ஸ் எண்டன்ஸ்கள் கோர்ட்டிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேதி மாற்றத்தை தகவலுடனும் ஒன்றே செய்திருக்கிறார்கள். தப்பாக கொடுத்திருக்

1962 பிப்ரவரி 15] (திரு. அ. ரகுமான்கான்)

கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டி மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட் கண்டனம் அளித்தபோது அட்வகேட் ஜெனரல் அவர்கள் நீதிமன்றத்திலேயே எழுந்து, அந்தத் தவற்றுக்கு காரணமானவர்கள் யாராக இருந்தாலும், எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று அன்றைக்கு உங்கள் சார்பாகச் சொன்னார். முதலமைச்சரும் சொன்னார். அந்தத் திருத்திய பட்டியலைக் கொடுத்த தப்பான தகவல்களை கொடுத்த அந்த அதிகாரிகள் மீது இதுவரைக்கும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்?

நான் இன்னொன்றையும் கேட்க விரும்புகிறேன். எஸ்.ஜி. செலக்ஷனில் ஊழல் நடைபெற்றிருக்கிறது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே சொன்னார். அந்த ஊழலைச் செய்தது யார்? அந்த அதிகாரியின் பெயரைச் சொல்ல முடியுமா அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்று கேட்பதோடு, முருகேசன் கமிட்டி பரிந்துரை செய்த குற்றவாளிகள் மீது நீங்கள் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதுவரையில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் உங்களுக்குச் சாதகமான கமிஷனாக இருந்தால் எவ்வளவு சீக்கிரமாக, கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கிறீர்கள். நாயுடு கமிஷனை எடுத்துக் கொண்டால் காடம்பாரையில் வேலை பார்த்த தொழிலாளர்கள். சி.ஜி.டி.யூ.வைச் சேர்ந்தவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாம் சீனியாரிட்டியை ஓவர் லுக் செய்து வேலை போடப் பட்டது என்ற குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்பட்ட போது அதை போர்டுக்கு பெயர் செய்யுங்கள் என்று நாயுடு கமிஷன் சொல்லியதற்கு உடனடியாக ஆக்ஷன் எடுத்தீர்கள். ஆனால் ஏதாவது விசாரித்தீர்களா கிடையாது. மாறாக உடனேயே எந்தவிதமரன விசாரிப்பும் இல்லாமல் அவர்கள் அத்தனை பேரையும் ரிவர்ட் செய்தீர்கள் அது மட்டும் அல்ல. புதிதாக 80-க்கும் மேற்பட்டவர்களை அந்த இடங்களிலே போட்டிருக்கிறீர்கள். அதையாவது சட்ட ரீதியாக செய்தீர்களா என்றால் இல்லை. எந்த சீனியாரிட்டி ஓவர் லுக் செய்யப்பட்டது என்று சொன்னார்களோ. அந்த சீனியாரிட்டியை ஓவர் லுக் செய்து இதை செய்திருக்கிறீர்கள். அதற்கான வழக்கும் நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறது. அதனால் நான் அதற்குள் போக விரும்பவில்லை. ஆகவே நான் சொல்ல விரும்புவது இதற்காவது நீங்கள் முறையாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். அடுத்து நான் ஒன்றை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நீங்கள் நியாயமாக நடந்து கொள்கிறீர்களா என்று கேட்டால் இல்லை.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

[முற்பகல் 11.40]

நான் கேட்கிறேன். திண்டுக்கல்லில் ஒரு டி.எம்.ஓ. அப்ஸல்கான், அந்த மருத்துவ அதிகாரி ரூ. 100 லஞ்சம் வாங்கியதாக குற்றச்சாட்டு. அந்த அதிகாரி தவறு செய்திருக்கிறாரா இல்லையா என்று விசாரிப்பதற்காக ஒரு கமிஷன் போட்டிருக்கிறீர். ரூ. பகம் இருக்கிறதா? திரவியம் கமிஷன் போட்டிருக்கிறீர். இந்த சர்க்கார்-ஸீஸரின் மனைவி சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். குற்றம் செய்தவர்களை தப்பவிட மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். திரவியம் கமிஷன் அறிக்கை வைக்கப்படாததன் மர்மம் என்ன என்று நான் கேட்கிறேன். அதில் அப்ஸல்கான் நிரபராதி என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன், அப்ஸல்கான் அவர்கள் மீது அநியாயமாக குற்றச்சாட்டு சுமத்திய போலீஸ் அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும் என்று அந்தக் கமிஷன் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். எந்த மருத்துவ அதிகாரி மீது ரூ. 100 லஞ்சம் வாங்கியதாக குற்றம் சாட்டினார்களோ அந்த அப்ஸல்கான் இன்றைக்கு இல்லை. அந்த அப்ஸல்கான் அவமானத்தின் காரணமாக இந்த உலகை விட்டே போய் விட்டார். இன்று அவரது குடும்பம் நடுத்தெருவில் நின்று கொண்டிருக்கிறது. ஒன்றரை ஆண்டுகளாகின்றன. அந்தக் கமிஷன் இன்றைக்கு நம் சர்க்காரின் தலைமைச் செயலாளராக இருக்கிற திரு திரவியம் அவர்கள் தலைமையில் போடப்பட்ட கமிஷன் கமிஷன் அறிக்கை கொடுத்து ஒன்றரை ஆண்டுகளாகின்றன. திரவியம் கமிஷன் அறிக்கையை ஏன் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் வைக்கவில்லை என்று கேட்கிறேன். பயப்படுகிறீர்களா, அஞ்சுகிறீர்களா, அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தரவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். இதைச் சொல்வதின் நோக்கம் முருகேசன் கமிஷன் அறிக்கைக்கு அந்த நிலைமை வந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான். (மணியடிக்கப்பட்டது)

அதேபோல் நான் இன்னொன்றையும் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிங் மீது சரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். இந்தச் சர்க்கார் பல்வேறு கமிஷன்களைப் போட்டிருக்கிறது. அப்பு மறைவுக்காக கமிஷன் போட்டிருக்கிறீர். அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? வெங்கட்ராமன் கமிஷன் போட்டிருக்கிறீர். தூத்துக்குடியில் ரூரில் டாக்டரில் பல பிணங்கள் விழுந்தன. தீ விபத்து காரணமாக, இது குறித்து என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறீர்? வள்ளியூரில் விவசாயக் கிளர்ச்சியின் போது தாய்மார்கள் பலர் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள். பல தாய்மார்கள் போலீஸ் லாக்கப்பில் வைக்கப்பட்டார்கள். ஒரு படித்த பெண்மணியைப் பார்த்து இங்கிலீஸ் படித்த விபசாரியா என்று போலீஸார் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக சதாசிவம் கமிஷன் போட்டிருக்கிறீர்.

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? ஹால்டாவில் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்ற சம்பவம் உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும். அதற்கு சோமசுந்தரம் கமிஷன் போட்டார்கள். திராவிடக் கழக பொதுச் செயலாளராக இருந்த தந்தை பெரியார் அவர்களின் ஐயாவின் பாசத்திற்குரிய மணியம்மையார் அவர்களிடம் அன்றைக்கு ஒரு போலீஸ் அதிகாரி காலித்தனமாக தவறாக நடந்தது தப்பு என்ற குற்றச்சாட்டின் பேரில் அவர் மீது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று சோமசுந்தரம் சொல்லியிருக்கிறார். அது குறித்து என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள்?

இன்னொன்றையும் நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நீங்கள் நினைத்துப்பார்க்க வேண்டும். நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். முருகேசன் கமிஷன் அறிக்கையை வைத்திருக்கிறீர்கள், நடவடிக்கைகள் எடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

திரு. ஆர். மணிமாறன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய நிகழ்ச்சிநிரல்படி முருகேசன் கமிஷன் அறிக்கை மீதுதான் விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறதாக நாங்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இது அந்தக் கமிஷன் விவகாரமா அல்லது ஒட்டு மொத்தக் கமிஷன்கள் விவகாரமா என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் பதிலுரை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: முருகேசன் கமிஷன் அறிக்கை பின்பற்றிப் பேசுவார்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே. முருகேசன் கமிஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அறிக்கை மீது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஒப்புக் கொள்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. எனக்கு சர்க்கார் இதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்காது என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஏன் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் இந்தச் சர்க்காரால் பல்வேறு கமிஷன்கள் போடப்பட்டுள்ளன. அவைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். ஏன் திரவியம் கமிஷன் அறிக்கையை சபையில் வைக்கவில்லை என்று உங்கள் மீது குற்றச்சாட்டு சுமத்தி விளக்கம் பெறுவதற்காக இந்த ஒப்புவமையை சொன்னேனே தவிர இது சம்பந்தப்படாத பிரச்சனை என்றால் நிச்சயமாக நான் பேச மாட்டேன் என்பதை துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, அதேபோல் சட்டமன்ற மேலவையில்கூட நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் காஞ்சிபுரத்தில் பெரியவர் சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் கொடுத்த தங்கவேல். அன்றைக்கு பெரியவர் அவர்கள் காஞ்சிபுரத்தில் கொடுத்த அந்த வேல்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1982 பிப்ரவரி 15]

திருத்தணி கோவிலுக்குத் தரப்பட்டது. அது திடீரென்று மாயமாக மறைந்துவிட்டால் அந்தக் குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடிக்க கமிஷன் போடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். நடராஜ கமிஷன்; அந்த அறிக்கை விரைவில் வைக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள், திரு. வீரப்பன் அவர் மேலவையில் குறிப்பிட்டார்கள். நான் கேட்கிறேன். அந்தக் கமிஷன் அறிக்கையை இங்கே வையுங்கள். விவாதத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள். ஏனென்றால் அதிலே பல்வேறு பிரச்சனைகள் மக்களுக்கு சென்றடைய வேண்டும். அந்தக் கமிஷன் அறிக்கையை நீங்கள் இங்கே வைப்பீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் இந்த முருகேசன் கமிஷன் அறிக்கையில் சிறைச் சாலைகள் சம்பந்தமாக— திரு. மணிமாறன் அவர்களுக்காகச் சொல்கிறேன், சில ரிபர்மேஷன்ஸ், சிறைச்சாலைகள் சிறப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கக் கூடிய சிறைகளில் 3,000-க்கு மேற்பட்ட கைதிகள் விசாரணையின்றி, விசாரணைக் கைதிகளாக இருக்கிறார்கள். சந்தேகத்தின் பேரால் கைது செய்யப்பட்டு உள்ளே இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், அவர்களை சிறையிலே 15 நாட்களுக்கு மேல் ரிமாண்டிலே வைக்கக்கூடாது. வைக்க முடியாது. அதேபோல், சாதாரண குற்றமாக இருந்தால் 2 மாதங்களுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது. அதற்குமேல் இருக்க வேண்டுமானால், கொலைக் குற்றம் செய்தவர்களாக இருந்தால், 3 மாதங்கள் ரிமாண்டிலே வைக்கலாம். ஆனால், இன்றைக்கு ஆண்டுக்கணக்கில் சிறையிலே விசாரணைக் கைதிகளாக 5,000-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் சந்தேகத்தின் பேராலே உள்ளே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாளை அவர்களில் ஒருவர் ஹைகோர்டில் ஹேபியஸ் கார்பஸ் சட்டத்தின்கீழ் மனு போட்டால், உடனே 24 மணி நேரத்திற்குள்ளாக ஜெயில் சூபரின்டென்ட் அல்லது அங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரி அந்தக் கைதியை ஹைகோர்டிலே புரட்டியூஸ் செய்ய வேண்டும். இத்தகைய குற்றத்திற்கு அவர்கள் பலியாக வேண்டியிருக்கிறது.

சிறை அதிகாரிகளுக்கு போதிய வசதிகள் இல்லை. அதற்கு என்ன காரணம்? உங்களுடைய சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஜீப் வாகனம் கொடுக்கவில்லை. உங்களுடைய சர்க்கார் அவர்களுக்கு எஸ்கார்ட் என்று சொல்லக்கூடிய போலீஸ் கொடுக்கவில்லை. உங்களுடைய சர்க்கார் கோர்டுகளில் முறையாக பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர், அதைப்போலவே அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர்களை நியமிக்கவில்லை. இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால், நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 36 நீதிமன்றங்களில் மாஜிஸ்திரேட்டுகள் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது; 6 முன்சீப் கோர்டுகளிலே நீதிபதி இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த லட்சணத்தில் எப்படி

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

மக்களுக்கு நீதி கிடைக்கும்; எப்படி நியாயம் கிடைக்கும்? எனவே, நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், இந்தச் சிறைச்சாலைகளைப் பற்றி இந்த முருகேசன் கமிஷனைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில், விசாரணைக் கைதிகளையெல்லாம் உடனே விடுதலை செய்ய வேண்டும். அல்லது கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோய் அவர்களுக்குத் தீர்ப்பு வழங்குவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். இதை இந்த சர்க்கார் சிறை அதிகாரிகள் மூலம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முருகேசன் கமிஷன் மேலும் பல்வேறு சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிறது. இன்றைக்கு வார்டர்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் உள்ளே இருக்கிறார்கள், அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் நீக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அங்கே உள்ளே இருக்கும் இந்த கான்விக்ட் வார்டர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்பதற்காக, இந்த முறையே கூடாது என்று சொல்வது முறையல்ல. அவர்கள் அவசரத்தின் காரணமாக அல்லது உணர்ச்சிவசப்பட்டு கொலை செய்திருக்கலாம். ஆனால், உள்ளே இருக்கும்போது அவர்கள் மனிதாபிமானத்தோடு இருக்கிறார்கள். அதை மறந்துவிடமுடியாது. இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சனையில், எங்களைப் போன்றவர்கள் சிறைக்குள்ளே இருந்தோம். அன்றைக்கு அந்த கான்விக்ட் வார்டர்கள் எவ்வளவு மனிதாபிமானத்தோடு இருந்தார்கள் என்பதை எங்களால் காண முடிந்தது. சில இடங்களில் தவறுகள் இருக்கலாம். அதற்காக அந்த முறையை நீக்குவது என்பது முறையல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சிறையிலே போதுமான அலுவலர்கள் இல்லை எனவே அதை அதிகமாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல. பல்வேறு வசதிகள் அங்கில்லை. அங்கே வேலை பார்க்கிற அதிகாரிகள், வார்டர்கள் ரௌண்ட் தி கிளர்க் என்று சொல்வார்களே, அதைப்போல் 24 மணி நேரமும் வேலைசெய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு 8 மணி நேரம் வேலை என்றிருக்க வேண்டும். சம்பள உயர்வு போன்றவைகளையெல்லாம் இந்த சர்க்கார் வழங்கவேண்டும். இப்போது ஹேலிகாப்டர் வாங்கி, மக்கள் குறைகளையெல்லாம் கேட்பதற்கு முயற்சி எடுக்கின்ற அதே நேரத்தில், இதுபோன்ற காரியங்களையும் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பாரதி விழாவை நீங்கள் கொண்டாடுகிறீர்கள். ரொம்பவும் மகிழ்ச்சி. ஆனால், அதே நேரத்திலே, அந்த பாரதி விழாவோடு, சிறையிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் பற்றி முருகேசன் கமிஷன் சிபார்சுபடி அவர்களிடம் நீங்கள் மனிதாபிமானத்தோடு நடந்துகொள்ள வேண்டும். சிறையிலே உள்ளவர்களிடம், சிறை அதிகாரிகள் மனிதாபிமானத்தோடு

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

நடந்துகொள்ள வேண்டும். இந்தச் சர்க்காரும், சிறை அதிகாரிகளிடத்திலும், சிறை கைதிகளிடத்திலும் மனிதாபிமானத்தோடு நடக்க வேண்டும். ஆகவே, 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சிறையிலே இருக்கும் ஆயுட் கைதிகளை உள்ளே வைக்கக் கூடாது. செக்ஷன் 433(ஏ) படி, குறைந்தபட்சம் அவர்கள் 14 ஆண்டுகள் சிறையிலே இருக்கவேண்டும், அதிலே சட்டச் சிக்கல் இருக்கிறதென்று சொன்னால், சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசு அமைச்சர் திரு. சாத்தே அவர்கள் வந்தால், விருந்து கொடுக்கிறீர்கள்; அதேபோல் திரு. மகவானாவந்தால் விருந்து கொடுக்கிறீர்கள். வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், திரு. மகவானாவைச் சந்திக்கின்ற போது, திரு. சாத்தேயைச் சந்திக்கின்றபோது, அதுபோல் மத்திய சர்க்கார் அதிகாரிகளைச் சந்திக்கின்றபோது, நீங்கள் இந்த மாதிரி உள்ளேயிருக்கும் கைதிகள் சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்கவேண்டும். உங்களுக்கு இந்த அதிகாரம் இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11:50)

அடுத்து, நான் கேட்க விரும்புவது. இன்றைக்கு மொத்தம் 119 ஜெயில்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் 109 ஜெயில்கள் ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்டில் இருக்கின்றன. பிரிசன்ஸ் டிப்பார்ட்மெண்டில் இல்லை. பிரிசன்ஸ் டிப்பார்ட்மெண்டில் அவற்றை எடுத்து முறையாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உங்கள் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்தச் சர்க்கார் உண்மையாகத் தவறு செய்பவர்கள் மீது, கொலையாளிகள் மீது, அதிகார துஷ்பிரயோகம் செய்பவர்கள் மீது முறையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் சில காரியங்கள் செய்யப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை யார் சொன்னாலும் அவர்கள் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் பல்வேறு நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. கன்விக்ட் பீரியடுக்கு ரெமிஷன் கொடுத்தது. அந்தக் கால கட்டத்தைக் குறைத்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ரா. உமாநாத் : திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தின் போது சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படவில்லை என்பதைப் பற்றி நான் குறிப்பிட்டது—நம்முடைய நண்பர் சிட்டிபாபு அவர்கள் மனதார உணர்ந்து திரும்பத் திரும்ப எழுதியதைத்தான் கூட்டிக் காட்டினேன். ஆகவே எனக்கு பதில் சொல்லுவதற்குப் பதில் சிட்டிபாபு அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லவேண்டும்.

1982 பிப்ரவரி 15]

திரு. அ. ரகுமங்கன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் எல்லா ஆட்சிக் காலத்திலும் நடைபெற்ற சில காரியங்களைக் கோட்டிட்டுக் காட்டுவது வரவேற்கத்தக்கதுதான். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது சிறை சம்பந்தமாக எந்தக் காரியமும் செய்யப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு வந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் அதற்கான பட்டியலை, சிறை சீர்திருத்தம் கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் எவ்வாறு நடைபெற்றது என்பதற்கான புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். அன்றைக்கு கேழ்வரகு கொடுக்கப்பட்டதை மாற்றினார்கள்; கட்டம் போட்ட சட்டையைக் காலர் வைத்த சட்டையாக மாற்றினார்கள்; நவீன கழிப்பிடங்களை சிறையில் அமைத்துக் கொடுத்தார்கள். சிறையில் கைதிகளை சங்கிலியால் கட்டிப்போட்டதை நிறுத்தினார்கள். அதைத் தொடர்ந்து நீங்களும் அது போன்ற காரியங்களைத் தொடர்ந்து செய்யவேண்டுமென்றுதான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

முருகேசன் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சிறைச்சாலையில் பல்வேறு கொடுமைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. யாரையும் சுட்டுப் பொசுக்கினாலும் கேட்பார் கிடையாது. நான் எல்லா சிறை அதிகாரிகளையும் குற்றம் சொல்லவில்லை. அவர்களிலே நல்லவர்களும் இருக்கிறார்கள்; மனிதாபிமானத்துடன் நடந்து கொள்பவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

அமைச்சர் அவர்களுக்கு இன்னொரு வேண்டுகோள் நச்சல்பாரிகள் மேற்கொள்ளும் கொள்கைகளை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. துப்பாக்கி முனையில்தான் சமுதாய மறுமலர்ச்சியைக் காண முடியும் என்ற மாவோவின் கொள்கையை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ,கத்தியைத் தீட்டாதே; புத்தியைத் தீட்டு' என்ற அண்ணாவின் கொள்கைதான் சமுதாய மாற்றத்திற்கு உகந்தது என்று கருதுகிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் அந்த நச்சல்பாரிகளும் ஒரு சமுதாய மாற்றத்திற்காகப் பாடுபடுகிறார்கள் என்ற அடிப்படையில் அவர்களை முறையாக நடத்தவேண்டும். இன்றைக்கு சிறைச்சாலைகளில் அவர்கள் மிகவும் கேவலமாகக் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். மனித உரிமையின் அடிப்படையில் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறையில் எந்தக் கைதியையும் அடிக்க எந்தச் சிறை அதிகாரிக்கும் உரிமை கிடையாது. ஒரு நாயைக்கூட கொல்ல யாருக்கும் உரிமை கிடையாது. சட்டத்தை அவர்கள் கையில் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. நீதிமன்றத்தான் தீர்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும். பகல்பூரில் 15 கைதிகளின் கண்களைப் பறித்தது பற்றி நீதிமன்றம் கடுமையாகக் கண்டனம் தெரிவித்திருக்கிறது.

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

ஆகவே இவ்வகளை யெல்லாம் கவனத்தில்கொண்டு குறிப்பாக முருகேசன் கமிஷன் அறிக்கை சம்பந்தமாக நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மாரியப்பத் தேவர் மரணம் அடைந்திருக்கிறாரே, அந்த மரணத்திற்குக் காரணம் அடித்துக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார், தூக்கல்ல, என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே, இது குறித்து என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்? என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறீர்கள் என்று உங்கள் பதிலுரையில் சொன்னால் நாடு உங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும். கடந்த கால அனுபவத்தைப் பார்க்கிறபோது நீதிக்குத் தலைவணங்காமல் அநியாயத்திற்குத் தலைவணங்குகிறீர்கள், என்பதுதான். சட்டம் என்கையில் இருக்கிறது என்று சொல்கிறீர்கள், சட்டத்தை உங்களுடைய சார்பாக படைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். மறைந்த தலைவர் அடிக்கடி கேட்பார், 'மங்கை சூதகமானால் கங்கையில் நீராடலாம். ஆனால் கங்கையே சூதகமானால் எங்கே நீராடுவது என்று'. அதைப்போலத்தான் நான் இன்றைக்கு உங்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன், மங்கை சூதகமானால் கங்கையிலே நீராடலாம், ஆனால் கங்கையே சூதகமானால் எங்கே நீராடுவது? நீங்கள் கங்கையாக இல்லை, பரவாயில்லை, வேறு ஏதோ மாதிரி இருக்கிறீர்கள், ஆகவே நான் குற்றவாளிகளுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க முயற்சிக்கிறீர்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமன்கான் அவர்கள் பேசுகின்றபோது நடராஜன் கமிஷன் அறிக்கையை இங்கே வைக்கவேண்டுமென்றும் விவாதிக்கவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். இதுவரையில் தி.மு.க. ஆட்சியின்போது ஏதாவது அறிக்கையை சட்டசபையிலே வைத்து விவாதித்து இருக்கிறார்களா? 'ஊருக்குத்தானடி உபதேசம், உளக்கில்லையடி கண்ணே' என்ற முறையிலே கேட்கிறாரா? அதிலே நியாயம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமன்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது எதிர்பார்க்கப்பட்ட கேள்விதான். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உதயகுமார் பிரச்சினையாக இருந்தாலும், பாளையங்கோட்டை ஓரர்துநாதன் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் கிளைவ் ஹாஸ்டல் சம்பவமாக இருந்தாலும் நாங்கள் இந்தப் பிரச்சினைகளை யெல்லாம் பற்றி சட்டமன்றத்திலே விவாதம் தேவையில்லாத அளவுக்கு—விவாதம் என்ற பெயர் இல்லையே தவிர, அதற்கான விளக்கத்தையெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமருங்கள் அந்தப் பிரச்சினையெல்லாம் இப்போது வேண்டாம். அடுத்து திரு இரா. கருப்பையா.

1982 பிப்ரவரி 15]

திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடு) திருச்சிராப்பள்ளி மத்திய சிறையில் 23-8-1979 ஆம் நாளன்று கருப்பன் என்ற கைதியும், 28-8-1979 ஆம் நாளன்று மாரியப்பத் தேவர் என்ற கைதியும் மரணம் அடைந்தது பற்றி விசாரிப்பதற்காக நியமிக்கப் பட்ட மாவட்ட நீதிபதி முருகேசன் அவர்களுடைய விசாரணை அறிக்கை சம்பந்தமாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக கருத்துக் களை கூற நான் விரும்புகிறேன். விசாரணைக் குழு 7-9-1979 அன்று நியமிக்கப்பட்டது. விசாரணைக் குழு தன்னுடைய விசாரணையை முடித்து 19-2-1980 அன்று தன்னுடைய அறிக்கையை அரசுக்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அரசு 1981 மார்ச் 27 ஆம் தேதியன்று அந்த விசாரணை அறிக்கையின் மீது அரசு தன்னுடைய முடிவுகளை அறிவித்திருக்கிறது. இன்றைய தினம் அரசு இந்த முடிவுகள் ஏற்று அறிவித்ததற்குப் பிறகு கிட்டத்தட்ட ஒரு ஆண்டுக்காலத்தை நாம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த விசாரணைக் குழுவின் அறிக்கையில் நீதிபதி முருகேசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருப்பது முதலாவதாக, கருப்பன் என்பவர் தற்கொலை செய்துகொண்டார் என்பது உண்மை என்றும் அவர் அடித்துக்கொல்லப்பட்டார் என்பது உண்மையில்லை என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இது சம்பந்தமாக அவர் தற்கொலை செய்து கொண்டதுதான் உண்மை என்று அவர்

(நண்பகல் 12.00)

குறிப்பிட்டிருந்தாலும், இதிலே சந்தர்ப்பவசத்தால் ஏற்பட்டிருக்கின்ற சில நிலைமைகளை நான் அரசின் கவனத்திற்கும், அமைச்சரின் கவனத்திற்கும் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கருப்பன் தற்கொலை செய்து கொண்டார், அவருடைய பிணம் சிறையிலிருந்து அரசு மருத்துவமனையில் வக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிணத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்று தங்கையுள்ள திருச்சி மத்திய சிறையிலுள்ள கைதிகள் சிறை அதிகாரிக்கு வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்க அனுமதி தர மறுத்தது மட்டுமல்ல; கடுமையான முறையில் கண்ணீர்ப்புகை விட்டு, தடியடிப் பிரயோகம் நடத்தி அங்கு மேலே துப்பாக்கி பிரயோகமும் நடைபெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. சாதாரணமாகத் தற்கொலை செய்து கொண்ட ஒருவரின் பிணத்தைப் பார்க்க அங்கே உள்ள கைதிகள் அனுமதிக்கப் பட்டிருந்தால் இந்தப் பிரச்சன்களை இடமில்லாத எளவிற்கு நிலைமைகள் முடிந்திருக்கும். நம் தமிழகத்தின் மாபு சாதாரணமாக ஒருவர் இறந்துவிட்டான் என்றால் அந்தக் கிராமத்திலுள்ளவர்கள் இறந்தவனக் கடைசியாக வந்து முகத்தைப் பார்த்து விட்டு வர வேண்டுமென்று நினைப்பது தமிழர்களின் பரப்பு, நியதி; அது இன்றைக்கும் இருக்கிறது. அந்த முறையிலே பல ஆண்டுகளாக அந்தச் சிறையிலுள்ள கைதிகள் தங்களோடு நெருங்கிப் பழகியவன் இறந்துவிட்டான் என்று கூறுகிறார்கள், தற்கொலை என்று கூறுகிறார்கள், அதில் சந்தேகம் இருக்கிறது என்று அந்தக்

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 பிப்ரவரி 15]

கைதிகள் நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் கருப்பனுடைய பிணத்தைப் பார்க்க அனுமதித்திருந்தால் இந்தத் தடியடிப் பிரயோகம் நடந்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அதன் தொடர்பாக மாரியப்பத் தேவரும்—அவர் அடித்துக் கொல்லப்பட்டார் என்பது நீதிபதியின் முடிவு அவரும் இறந்திருக்க வேண்டியதில்லை. எனவே, அந்த அளவிற்குத் துர்ப்பாக்கியமான நிலைம ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த நிலையில், இந்தச் சந்தேகத்தை இன்றையதினம் நீதிபதி முருகேசன் கருப்பன் தற்கொலை செய்து கொண்டார் என்று அவர்கள் தன்னுடைய முடிவாக அறிவித்திருந்தாலும் இன்றைக்கும் எங்களைப் போன்றவர்களால் இது சம்பந்தமாக ஒரு தெளிவான முடிவிற்கு வர முடியவில்லை, தற்கொலைதான் என்று திட்டவாட்டமாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 28—8—79 ஆம் நாளன்று அதிகாலையில் இரண்டு மணி அளவில் மாரியப்பத் தேவர் சி.பி. இரண்டாம் பிளாக்கில் 37 ஆம் அறையில் தூக்குப் போட்டுக் கொண்டார் என்று சிறை அதிகாரிகள் தெரிவிக்கிறார்கள். நீதிபதி முருகேசன் அவர்கள் அவர் தூக்குப் போட்டுக்கொண்டார் என்று கூறுவது ஐயப்படா கத்தான் இருக்கிறது; அந்தக் கூற்றை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்ற முறையிலேதான் தன்னுடைய முடிவை அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் நான் ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட்டதைப்போல, ஒரு சிறு சம்பவத்தைப் தவிர்த்திருந்தால் மாரியப்பத் தேவர் இறந்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. 24 ஆம் தேதியன்று அந்தக் கைதிகள் அந்தப் பிணத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்று கூறிய கட்டத்திலே, அவர்கள் சிறைக்குள்ளே நான்கு சுவர்களுக்குள்ளே கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டார்கள். பல நூற்றுக் கணக்கான பேர்கள் காயமடைந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் பலர் தங்களுடைய அங்கங்களை இழந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்குக் கடுமையாகத் தாக்கப் பட்டது மட்டுமல்லாமல், யார் யாரை வஞ்சம் தீர்க்க வேண்டுமென்று சிறையதிகாரிகள் நினைத்தார்களோ அவர்கள் அனைவரையும் தனித்தனியாகப் பிடித்துச் சென்று தனி அறைகளில் அடைத்துத் தனியாகக் கொடுமைப்படுத்தித் தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அம்மாதிரி தாக்கப்பட்ட மாரியப்பத் தேவர் என்பவருடைய உயிரும் பறிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, இது சம்பந்தமாகத் தற்கொலை அல்ல, மாரியப்பத் தேவரின் மரணம் தற்கொலை அல்ல, அவர் கொலை செய்யப் பட்டிருக்கலாம் என்ற எண்ணத்தோடு நீதிபதி அவர்கள் தீர்ப்பு கொடுத்த பிறகு இது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதற்குப் பொறுப்பான சிறை அதிகாரிகள் J.W.S 12, 13, 14 ஆகியவர்கள், அதிலே முதல் நிலைக் காவலர் திருநாவுக்கரசு

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

என்பவரும், இரண்டாம் நிலைக் காவலர் பாப்புவும், துணை ஜெயிலர் சில்வர்ஸ்டரும் தங்களுடைய கடமையைச் சரியாகச் செய்யவில்லை என்கின்ற காரணத்தைக் கூறி அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவர்கள் தங்களது அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்துகின்றார்கள் என்பதைக் கூறி அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கூறி இருக்கிறார்கள். என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதுபற்றி மற்றவர்கள் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய நிலைமையிலே, — இந்த சிபாரிசுகள் வெளிவந்து ஓராண்டாகின்றது. இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில், இன்ன, இன்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு, இன்னின்னார் மீது நாங்கள் வழக்கு பதிந்திருக்கிறோம், அல்லது இவர்களை வேலை நீக்கம் செய்திருக்கிறோம், அல்லது தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்திருக்கிறோம், என்கின்ற முறையிலே—அந்த நடவடிக்கைகளையும் சேர்த்து அமைச்சர் அவர்கள் அளித்திருந்தால் பயனுள்ளதாக இருந்திருக்கும்.

பால் கமிஷன் அறிக்கை விவாதத்தின்பொழுது, அரசு தனியாக ஒரு அறிக்கையை அரசினுடைய உத்தரவாக, அது சம்பந்தமாக, அரசினுடைய எண்ணம் என்ன என்பதை வெளியிடக்கூடிய முறையிலே, அந்த அறிக்கையோடு சேர்த்து வைத்திருந்தது. அந்த முறையிலே, இது சம்பந்தமாகவும் என்ன, என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விளக்கம் பற்றி அறிக்கையாக தந்திருந்தால், அது பயனுள்ளதாக இருந்திருக்கும் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அரசு இன்னொன்றையும் கூறியிருக்கிறது. மாரியப்ப தேவர் மரணத்திற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது இ.பி.கோ. 302, 304-ன்கீழ் நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்பதைக் கண்டறிய காவல் துறை குற்றம் பிரிவு துணை இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரலுக்கு அரசு ஆணையிட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இன்றைக்கு ஓராண்டு காலமாகியிருக்கிறது. காவல்துறை புலனாய்வுத் துறை என்ன செய்திருக்கிறது வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா, யார், யார் மீது வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கின்ற விவரமும் விளக்கமும் இன்றைய தினம் வைக்கப்பட்டிருக்குமானால், கமிஷனுடைய அறிக்கைய அரசு ஏற்றுக்கொண்டதற்கு அடையாளமாக, முழுமையாக, இந்தத் துறையிலே நீதியை நியாயத்தை வழங்கும் முறையிலே அரசு தன்னுடைய கடமையைச் செய்திருக்கிறது என்று அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆனால், அந்த முறையிலே அறிக்கை வந்து ஓராண்டுக்காலத்திற்குப் பிறகு, தெளிவான நிலைமைகள் இன்னும் அறிவிக்கப்படவில்லையென்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 பிப்ரவரி 15]

அடுத்து, சிறையிலே ஏற்படக்கூடிய இம்மாதிரியான நிலைமைகள் சம்பந்தமாக, இதற்கான காரணங்கள் சம்பந்தமாக, பல்வேறு ஆராய்ச்சிகள் இன்றைதினம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கமிஷனுடைய நீதிபதி முருகேசன் அவர்களும் தன்னுடைய அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

சிறையிலே அதிகமான கைதிகள் வைக்கப்படுவதன் காரணமாக, பல்வேறு சூழ்நிலைகள் உருவாகின்றன, குற்றங்கள் ஏற்படுகின்ற நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. கைதிகள் நெருக்கம் அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக, ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளைப் பற்றியும் இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த அடிப்படையில், இன்றையதினம் சிறையிலே இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளைப் பற்றியும் ஓரளவு இந்தக் கமிஷன் பகுத்து ஆராய்ந்திருக்கிறது.

இன்றையதினம் சிறைக்கூடங்கள் எவ்வாறு இருக்கின்றன என்பதை நான் ஆராய்ந்ததன் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிருப்புகிறேன். சிறையிலே கைதிகளாக வரக்கூடியவர்கள் சந்தர்ப்ப வசத்தால், ஏதோ ஒரு காரணத்தால், குற்றங்களை இழைத்துவிட்டு, சிறைக்குள்ளே வருகிறார்கள். அவர்கள் நரந்தரமாக சிறைவாசிகளாக இருக்க வேண்டுமென்று எந்தச் சமயத்திலும் யாரும் விரும்புவதில்லை. அந்த மாதிரியான முறையிலே அரசும் விரும்புவதில்லை. அவர்கள் தாங்கள் செய்த குற்றத்திற்காகத் திருந்து, சமுதாயத்தில் நல்ல மனிதர்களாக, நல்ல பண்புள்ளவர்களாக, மீண்டும் இந்தச் சமுதாயத்தோடு ஒட்டி வாழக் கூடிய முறையிலே, திருந்திய மனிதர்களாக வர வேண்டுமென்ற உணர்வோடுதான் அந்தச் சிறையில் இருக்கின்ற கைதிகளை நடத்த வேண்டுமென்ற நிலைகள் இருக்க வேண்டுமென்பது அவைவரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள நியதி. அப்படியிருக்கும்போது, சிறைக்குள்ளே கைதிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய கொடுமைகளை இன்றையதினம் அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு சிறிய குறையிருக்கிறது. உணவிலே குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அளவு குறைகிறது, அல்லது அரசு நிர்ணயித்திருக்கின்ற தரமான உணவு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. மற்றச் சிறைகளிலே கைதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய வசதிகள் இவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை, அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய லீவு சம்பந்தமாக, அவர்களுக்கு ஏதாவதுஒருகுறை இப்படி, ஏதாவதுஒன்றுசம்பந்தமாக, யாவது ஒரு சிறிய வார்டனிடத்திலே அதாவது காவலரிடத்திலே, கைதி தைரியமாகப் பேசி, அவர் மீண்டும் வருவதற்கான சூழ்நிலை இன்றையதினம் இருக்கிறதா என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். வாய் திறந்து கேட்டுவிட்டால், அந்த இடத்திலேயே அந்தக் கைதியை, ஆடோடுகள் அடிக்கப்படுவதைப் போல், கொடுமைப்படுத்தப்படுகிற நிகழ்ச்சிகள் இன்றைக்கும் நடந்து வருகின்றன.

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

(பிற்பகல் 12-10)

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

இன்றையதினம் சிறைச் சீர்திருத்தக் குழுவும், பல்வேறு குழுக்களும், கைதிகள் அடிமைகள் அல்ல, என்கிற வாசகத்தை எல்லாச் சிறைகளிலும் ஒவ்வொரு கைதியும் இருக்கக்கூடிய அறைக்கு முன்பும் பொறிக்கப்பட வேண்டும், அவர்கள் மனிதர்களாக நடத்தப்படவேண்டும் என்கிற அந்த வாசகத்தை ஒவ்வொரு சிறைக்கைதி இருக்கும் அறைகளின் முன்புகொட்டை எழுத்துகளில் பொறித்து வைக்கப்படவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆனால் எவ்வாறு நடத்தப்படுகிறார்கள்? ஆடுமாடுகளுக்கு இருக்கும் சுதந்திரம் கூட இந்தக் கைதிகளுக்கு இல்லை. ஆடுமாடுகளை விடக் கேவலமான நிலையில் அவர்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள். இதற்குப் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளைக் காட்ட முடியும், பல்வேறு உதாரணங்களைக்கூற முடியும். இருந்தாலும் நான் இவை அனைத்தையும் தொடர்பாகக் கூறி, நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. இன்றையதினம் சிறையில் கைதிகள் நடத்தப்படுகின்ற முறையில், மாற்றம்தேவை. சிறையிலே இருக்கின்ற கைதிகளில் தனிப்பிரிவாக உள்ளார்கள். கான்விக்ட் வார்டர்கள், அதாவது, கைதிகள்ாவலர்கள், உள்ளார்கள் அப்பேற்பட்ட பிரிவினைச் சேர்ந்த அவர்களுக்கு எந்த விதமான பயிற்சிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்பதையும் உணர்ந்து இன்றையதினம் சிறைச் சீர்திருத்தக் கமிஷனும் இஸ்மாயில் கமிஷனும் நீதிபதி முரகேசன் கமிஷனும் அந்தக் கைதிகள் காவலர்கள் அமைப்பு முறை மாற்றப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி அடுத்து கைதிகளுக்கு பல்வேறு குறைகள் இருக்கின்றன. கைதிகளுக்கு அவசர விடுப்புகள் கொடுக்கப்படவேண்டும். வெளியே இருக்கிற அவருடைய குடும்பத்தாருடன் ஒன்றிப் பழகுவதற்கான வாய்ப்பை அறிவிக்க வேண்டும். அவருடைய குடும்பத்திலே ஏற்படுகின்ற நல்லகாரியங்கள், துக்க காரியங்கள் அவருடைய தாயார், தகப்பனார், மனைவி அல்லது குழந்தைகள் இவர்களுக்காக ஏற்படுகிற காரியங்களில் பங்குகொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

தங்களுடைய குடும்பத்திலே இருக்கின்ற நெருங்கிய உறவினர்கள் சகோதரர்கள், சகோதரிகள், இவர்களுக்கான திருமணங்கள், மற்ற நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்வதற்கான வாய்ப்பைக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையிலே நம்முடைய அரசாங்கம் ஏற்கெனவே அவசர கால விடுப்பை அனுமதித்து வந்தது. ஆனால் திடீரென்று சென்ற ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்திலே மதுரை சிறையிலிருந்து விடுப்பிலே சென்ற ஒரு கைதிக்கு ஏற்பட்ட அசம்பாவிதமான நிகழ்ச்சியை சாக்கிட்டு அரசு அந்த உத்தரவை இன்றைய தினம் மாற்றி விட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அவர்கள் அனுபவித்தவந்த சலுகைகள் பறிக்கப்பட்டுள்ளன. திருச்சி மத்திய சிறையிலே சனவரி 12 ஆம் தேதி முதல் 13 ஆம்

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 பிப்ரவரி 15]

தேதி வரையில், அங்கே கைதிகள் அனைவரும் முழுமையான உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டு அவர்களுக்கு ஏற்கனவே எந்த முறையிலே அவசர கால விடுப்புகள் கொடுக்கப்பட்டதோ என்ன என்ன காரியங்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டதோ அந்த முறையிலே அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அவசர காலவிடுப்புக்களை கொடுப்பதற்கான அதிகாரம் முழுமையாக சிறை கண்காணிப்பாளருக்கு இருக்கவேண்டும் என்றும், அது வெளியிலே இருக்கின்ற, போலீஸ் ஆற்றையினரிடமோ அல்லது புரபேஷன் ஆபீசரிடமோ நன்னடத்தை அலுவலர்களிடமோ அல்லது மற்றவர்களிடமோ சான்றிதழ் பெற வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே இல்லாமல் அது வந்ததற்குப்பிறகுதான் விடுப்பிலே செல்ல வேண்டும் என்று நிலையில்லாமல் சிறைக்கண்காணிப்பாளரிடமிருந்து, ஏற்கெனவே இருந்த முறையின்படி அனுமதிபெற்று அந்த விடுப்புகள் கொடுக்கப்பட்ட வேண்டுமென்றும் போராட்டத்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையை உடனடியாகத் தீர்க்கவேண்டியது அவசியம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைய தினம் சிறையிலே அதிகமான கைதிகள் வருவதன் காரணமாக இட நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு சிறையிலே மாநிலம் முழுதும் சிறையிலே அடைக்கப்பட்ட வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கை 15 ஆயிரமாக இருக்கிறது. ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களிலே திருச்சி போன்ற மத்திய சிறைச்சாலைகளில் மட்டும் ஒரே நேரத்தில் அந்த 15 ஆயிரம் பேர்களை அடைக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1970 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற நில மீட்சிப் போராட்டத்தின்போதும், விவசாயிகளின் போராட்டங்களின்போதும், சமீபத்திலே ஜனவரி 19 ஆம் தேதி நடைபெற்ற பொது வேலைநிறுத்த போராட்டத்தின் போதும் பல ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் சிறையிலே அடைக்கப்பட்டார்கள். பொதுவேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தின்போது திருச்சி சிறையில் மட்டும் நாலாயிரத்திற்கும் அதிகமானவர்கள் அடைக்கப்பட்டார்கள்.

உணவு, காலத்தில் வழங்கப்படவில்லை. காலை 6 மணிக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கஞ்சியை மாலை 6 மணிக்குத்தான் கொடுக்கப்படும் நிலை இருக்கிறது. இப்படி சிறைச்சாலைக்குள்ளே இருக்கும் சீர்குலைந்த நிலைமையை, 'மஸ்ஆர்களைஸு' நிலைமையைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று சொன்னால், ஏற்கெனவே சிறை சீர்திருத்தக் குழு வித்துள்ள பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில், உணவுக் கூடங்கள் பரவலாக அமைக்கப்பட்ட வேண்டும். 20 பேர் உல்லது 300 பேர் என்கிற அளவிற்கு சமைப்பதற்கான வகையில் ஆங்காங்கு உணவுக் கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டு, அந்த உணவை எடுத்துச்செல்லத் தேவையான வண்டிகள்—பாத்திரங்களும்—விப்பதற்கும் சேவையான நடவடிக்கைகளையும் அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும். ஏன் இன்னும் இந்த பரிந்துரைகள் அமல் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை.

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

அடுத்து, நவீன கழிப்பிடங்கள் அமைக்கவேண்டியதன் அவசியம் குறித்துச் சொல்லவிரும்புகிறேன். சனவரி மாதம் 18ஆம் தேதி அன்று திருச்சி நகரில் 400 பேர்கள் அடைக்கப்பட்டார்கள். இந்த 4000 பேர்களும் இயற்கை அழைப்பை, மலஜலம் கழிப்பது எப்படி முடிப்பது என்கிற பெரிய கேள்வி எழுந்து, அதை எப்படி சுத்தம் செய்வது என்கிற பிரச்சனையும் எழுந்தது. அதற்குப் போதிய சுகாதாரத் தொழிலாளர்கள் கிடைக்கவில்லை. அதனால் ஒவ்வொரு முனிசிபாலிட்யாக சென்று ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி, பொன்மலை ஆகிய முனிசிபாலிடிகளிடமிருந்து முறையே 25 தொழிலாளர்கள் தர முடியுமா என்று கேட்டு, இந்த ஏற்பாடுகள் முடிவதற்கு இரண்டு தினங்கள் ஆகிவிட்டன. இந்த இரண்டு தினங்களில் அங்கேயுள்ள சுகாதார நிலைமையில் எந்த எவ்வற்கு இருந்து இருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, சிறைகளின் தேவையான அளவிற்கு மலஜலம் கழிக்க வசதிகள் ஏற்படுத்தவேண்டும். நவீன கழிப்பிடங்கள், தண்ணீர் வசதிகளோடு கூடிய கழிப்பிடங்கள் அமைக்க வேண்டும். இவற்றைச் செய்வது அவசியம் என்று சிறை சீர்திருத்தக் குழு பரிந்துரைத்திருந்தும், இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை.

அதைப்போலவே, சுவர்கள், சமுதாய நலன் குறித்தும் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொள்ளும் விதத்தில் மாலை 6 மணிக்கு மேல் சுவர்களுக்கு வாய்ப்புகள் வழங்க வேண்டும் என்றும், இரவு 9 மணிக்கு மேல் தான் கைதிகள் லாக்கப்பிற்ருள்ளே அடைக்கப்படவேண்டும் என்றும், சிறை சீர்திருத்தக் குழு பரிந்துரைத்துள்ளது. அதையும் நம்முடைய மாநிலத்தில் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. அதைப்போலவே, பத்திரிகை சம்பந்தமாக கொடுக்கப்பட்ட பரிந்துரைகளும் சரியாக நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சிறைகளுக்குள் பஞ்சாயத்து முறை அமுல் செய்யப்படவேண்டும் என்று சிறை சீர்திருத்தக்குழு கூறியுள்ளது. பஞ்சாயத்துக்கள், தேர்தல் நடத்தி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள் நிர்வாகத்தில் அவர்கள் பங்கு கேட்கிறார்கள் என்று இதை கருதுகூடாது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கும் சலுகைகளையும் வசதிகளையும் முறையாகப் பெறுவதற்கும் அந்த வசதிகள் குறைவு இல்லாமல் எல்லோருக்கும் கிடைக்கச் செய்வதற்கும், அந்த முறைகளைக் கண்காணிப்பதற்கும் அவர்கள் பஞ்சாயத்து முறைகளைச் சிறையில் அமுல் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதற்காக பஞ்சாயத்துகளைத் தேர்ந்தெடுக்க, 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இது சீர்திருத்தக் குழுவால் சிபார்சு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் குறிப்பாக கேரளம், ஆந்திரம், கருநாடகம், மகாராஷ்டிரா, மேற்கு வங்காளம், புதுடெல்லி, போன்ற சிறைகளில் அமல் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. நம்முடைய தமிழகத்தில் அமல் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. முல்லைமலம் இப்படிப்பட்ட நல்லத் திட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றுவதில் தமிழகம் முன்னணியில் இருந்து, பிற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தது. ஆனால், இப்போது ஏனோ இந்தச் சிபார்சுகள்

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 பிப்ரவரி 15]

அமல் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் சிறைக்குள்ளே இருக்கும் குறைபாடுகளை அவர்களுக்குள்ளே விவாதித்து, அதிகாரிகளிடத்தில் அதை ஒரு முறையான வகையில் எடுத்துச் சொல்வதற்கு வழியேற்படும் என்பதால், அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்து, பஞ்சாயத்துக்களை அமைக்க முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறையில் கைதிகளை அதிகமான எண்ணிக்கை வைப்பதைப் பற்றி ஆரம்பத்திலேயே நான் குறிப்பிட்டேன், இன்றைக்கு அரசியல் போராட்டங்கள் அல்லது இயக்கங்கள் அல்லது வேறு போராட்டங்கள் எதுவாக இருந்தாலும், அந்த நேரத்தில் போலீஸ் அதிகாரிகளோடு சிறை அதிகாரிகள் தொடர்பு கொண்டு, எவ்வளவு நபர்களை அவர்கள் அரெஸ்ட் செய்து இருக்கிறார்கள், எவ்வளவு நபர்கள் சிறைக்குள்ளே எடுத்துவர நேரிடும் என்கிற விவரங்களைக் கேட்டு, அதற்குத் தகுந்த வகையில் உணவு மற்றும் பிற வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும், இந்த வசதிகளை முன்கூட்டியே செய்து வைப்பதன் மூலம், குடிநீர் வசதி இல்லை, சுகாதார வசதி குறைவு போன்ற குறைபாடுகள் தவிர்க்கலாம். ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இத்தகைய நடவடிக்கையை எடுப்பதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்தாலும் ஏனோ இதிலே கேளாக் காதினராக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டவிரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 12.20]

1970 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற நிலமீட்சிப் போராட்டத்தில் திருச்சி சிறையில் 10000 பேர் அடைக்கப்பட்டார்கள். அப்பொழுது நானும் கைது செய்யப்பட்டு சிறையிலிருந்தேன். நான் இந்தக் கஷ்டங்களை அனுபவித்தேன்.

ஆனால், கடந்த 19-ந்தேதி நடைபெற்ற போராட்டத்திலே எனக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன்; அந்த வாய்ப்பு எனக்கு கிடைக்கவில்லை; வாய்ப்பை இழந்துவிட்டேன். இருந்தாலும் கைதிகள் சிறையிலே மதினுக்கு உள்ளே இருந்தாலும் வெளியிலே இருந்து அவர்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது எந்த அளவுக்கு அவர்கள் கொடுமைபான துன்பங்களை அங்கே அனுபவித்தார்கள் என்பதை நான் பார்த்தேன். மல ஜலம் கழிப்பதற்கு இடம் இல்லை. சாப்பாட்டுத் தட்டு கிடையாது, தண்ணீர் கிடையாது. சுகாதார சிப்பந்திகள் கிடையாது தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் மீது லத்தி சார்ஜ் நடத்தி, அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட இரத்தக் காயங்களோடு சிறைக்கு கொண்டுவரப்பட்டார்கள். இங்கே அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்கவில்லை. அதற்கு டாக்டர் இல்லை. ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு மருந்து கொடுக்க வேண்டும்;

1982 பிப்ரவரி 15] [திரு. ஜீரா. கருப்பையா]

சிகிச்சை செய்யவேண்டும். குறைந்தது நான்கு டாக்டர் களையாவது உடனடியாக அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று நான், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கேட்டுக் கொண்டதன் அடிப்படையில் நான்கு பேர்கள் அனுப்பப் பட்டார்கள், இம்மாதிரியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் உடனடியாக கைதிகளுக்கு மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியிருப்ப தால் அதிகமான கைதிகளை சிறையில் கொண்டுவந்து அடைக்கும் போது அவர்களுக்கு தேவையான மருத்துவ வசதிக்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறையிலே ஏற்படக்கூடிய இடநெருக்கடியைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே இந்த மன்றத் தில் பலமுறை பேசப்பட்டு வந்திருக்கிறது. திருச்சி மாவட்டத் திலே இன்றைக்கு எங்களைப்போன்றவர்களுக்கு ஒரு பெரிய சங்கடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள கைதி களையும் திருச்சியிலேதான் கொண்டுவந்து அடைக்கிறார்கள். அதனால் அங்கே இடநெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. சாதாரண மாக தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து நிறைய கைதிகள் வருகிறார் கள். ஆகையால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு மத்திய சிறைச் சாலையை ஏற்படுத்தி விட்டால் இந்தப் பிரச்சனை தீர்க்கப் பட்டுவிடும்.

அது மட்டுமல்ல, தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு நேற்று சென்று வந்தேன். அங்கே உள்ள கைதிகளை சேலம் மாவட்டத்திற்குக் கொண்டுவருகிறார்கள். அதனால் சேலம் சிறையில் இட நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. ஆகவே, தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கும் தனியாக ஒரு மத்திய சிறைச்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள். அந்த மாவட்டத்திற்கு தனி சிறைங்சாலை அமைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாகக் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் மாவட்டத்திற்கு ஒரு மத்திய சிறைச்சாலை என்று இருக்கவேண்டும்; அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சிறைச்சாலை வேண்டு மென்று கேட்கலாமா என்று நீங்கள் கேட்கலாம். இன்றைய தினம் இந்த சமுதாயமே ஒரு சிறைச்சாலையாக இருந்தாலும், இதிலே ஏற்படுகின்ற கொடுமைகளை அதிகமாக அனுபவிக்கிறவர் கள் நாங்கள்தான்; சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கிற மக்கள்தான். அடித்தளத்திலே இருக்கிற மக்களின் கஷ்டங்களை உணர்ந்து, அவரவர்கள் வாழக்கூடிய மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற சிறைகளிலேயே குற்றவாளிகளை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏதோ குற்றம் செய்தார்கள் என்பதற்காக தண்டனை கொடுக்கிறார்கள். அந்த தண்டனையை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தண்டனை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறவர் களுக்கு இன்னொரு தண்டனை மாதிரி அவர்களை மாவட்டம் விட்டு மாவட்டம் மாற்றக்கூடாது. திருச்சியிலே உள்ளவரை வேலூரிலே கொண்டு வைப்பது, வேலூரிலே உள்ளவரை கோவை

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 பிப்ரவரி 15]

யில் கொண்டு வைப்பது, கோவையிற் உள்ளவரை வேறு இடத்தில் கொண்டு வைப்பது என்ற இந்த நிலையை நீக்க வேண்டும். அந்தந்த மாவட்டத்திலேயே அவர்களை சிறையில் வைக்க வேண்டும். செய்த குற்றத்திற்காக தண்டனை அனுபவிப்பவர்களை கொடுமைப்படுத்த வேண்டும், துன்புறுத்த வேண்டுமென்பதல்ல அரசாங்கத்தின் நோக்கம். சிறையிலே இருப்பவரை அவருடைய உறவினர்களோ நண்பர்களோ சென்று பார்க்க வேண்டுமானால், வேறு மாவட்டங்களிலே கைதிகள் வைக்கப்படுவதினால் அவர்களுக்கு நிறைய பண விரையம் ஏற்படுகிறது. அதனால் கஷ்டப்படுகிறவர்கள் அடித்தளத்து மக்கள்தான். அவர்களுடைய உணர்வை அரசு புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சிறைகளுக்குள்ளே எங்கே இருந்தாலும், கோவையிலே இருந்தாலும் திருச்சியிலே இருந்தாலும், ஒன்றுதான். ஆனால் அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு ஏற்படும் கிரமங்களைக் கணக்கில் எடுத்து அவதூறல் மாவட்டத்திலே உள்ள சிறையில் வைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் ஒன்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த கமிஷன் அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டு ஓராண்டு காலத்திற்குமேல் ஆகிவிட்டது. இன்றையதினம் நீதி கேட்கிறோம். கமிஷன் தன்னுடைய முடிவை அறிவித்திருக்கிறது. கொலை செய்யப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு நீதி வழங்கவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. கொலை செய்தவர் யார் என்று கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கு தகுந்த தண்டனை கொடுக்கின்ற பொறுப்பும் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. கமிஷன் அமைத்துவிட்டோம்; அறிக்கை கொடுத்துவிட்டார்கள்; புலன் விசாரணைக்கு அனுப்பிவிட்டோம்; ஆகவே அவர்கள் செய்ய வேண்டிய நேரத்திலே செய்ய வேண்டியதை செய்து முடிப்பார்கள் என்று அரசாங்கம் இருக்காமல் அரசாங்கத்தின் சார்பிலே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். குற்றம் இழைத்தவர்களுக்கு தண்டனைக் கொடுப்பதற்காக அரசு நியாயமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது என்ற முறையிலே உடனடியாக வழக்கு பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

இந்த மாரியப்ப தேவரைக் கொலை செய்தவர்களின் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இந்த கமிஷன் அறிக்கையை இந்த மன்றத்திலே விவாதிப்பதன்மூலமாக மட்டும் நாம் நியாயம் செய்துவிட்டோம் என்று யாரும் கூற முடியாது. நடவடிக்கை எடுத்தால் இம்மாதிரி நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்திருக்கிறோம் என்பதை நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் இந்த மன்றத்திற்கு மட்டுமல்ல—தெரிவிப்பதன்மூலம் நாம் நியாயம் வழங்கியவர்கள் ஆவோம். ஆகவே இதன்மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து நியாயத்தை வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 18]

*திரு. நா. சுந்தரராஜ்: மாற்றுத்தலைவரவர்களே, திருச்சிமத்திய சிறையில் 23-8-1979 அன்றும் 28-8-1978 அன்றும் முறையே கருப்பன் என்பவரும், மாரியப்ப தேவர் என்பவரும் ஆகிய இரண்டு கைதிகளும் மரணம் அடைந்தது குறித்து நம்முடைய அரசாங்கம், நீதிபதி திரு. முருகேசன் அவர்கள் தலைமையிலே கமிஷன் அமைத்து சம்பவம் குறித்து விரிவாக விசாரணை நடத்தி அரசுக்கு ஆலோசனை தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்கப் பட்டது. அதன்படி கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கையின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்திலே என்னுடைய கருத்தையும் நான் சார்ந்திருக்கின்ற இயக்கத்தின் கருத்தையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நீதிபதி முருகேசன் அவர்களின் அறிக்கையில் கைதி கருப்பன் தற்கொலையால்தான் இறந்திருக்கிறார் என்றும் மாரியப்பத் தேவரின் மரணத்திலேதான் சந்தேகம் இருக்கின்றது என்றும் அவர் தற்கொலையால் சாகவில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அவர் அடித்து கொல்லப்பட்டிருக்கிறார் என்ற குற்றச்சாட்டையும் வைத்து அரசாங்கம் உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் நீதிபதி முருகேசன் அவர்கள் கருத்துரை வழங்கி இருக்கிறார். அனால் நமக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகின்றது. ஆயின் கைதி கருப்பன் என்பவர் பரோவிலே வெளியே செல்லவேண்டும் என்று மனு போட்டிருக்கிறார். மனுவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு அவருக்கு ஜாமீன் வழங்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைப்பதற்காக அவருடைய தாயார் ஜாமீன் தயார் செய்து கொண்டிருந்திருக்கிறார். அப்படி இன்னும் இரண்டு மூன்று நாட்களிலே வெளியே செல்லக்கூடியவர் சாதாரண ஒரு போர்வையைத் திருடிவிட்டார் என்பதற்காக அவர் தன்னைத்தானே மாய்த்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது என்பது பற்றி அனைவரும் சிந்திக்கவேண்டும். இரண்டு நாட்களிலே விடுதலை ஆகி தன்னுடைய குடும்பத்தினரைச் சந்திக்கவேண்டிய நிலையிலே இருக்கக்கூடியவர் எப்படி சாதாரண ஒரு போர்வை திருடியதற்காக தன்னைத்தானே மாய்த்துக்கொண்டிருக்க முடியும் என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை.

நீதிபதி முருகேசன் அவர்கள் மாரியப்பத் தேவர் அவர்கள் அடித்துக்கொல்லப்பட்டிருக்கிறார் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லிவிட்டதற்குப் பிறகும் இதுவரையிலே விசாரணை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் அரசு தெரிவித்திருக்கின்றதே தவிர யார் யார் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்றும், யார் யார் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கின்றது, யார் யார் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்றும் அரசு தெரிவிக்கவில்லை. சம்பவம் நடந்தது 1979 ஆம் ஆண்டு, கமிஷன் நியமித்தது 27-3-81 அன்று. இப்போது ஓர் ஆண்டுக்காலம் ஆகிவிட்ட பிறகும் இன்னும் முழுமையான தகவல் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால் நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். அரசாங்கத்தின் மெத்தனமாக போக்கைக் கண்டிப்பதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

மாரியப்பத் தேவரை அடித்த முறை என்பது சாதாரணமாக சிறைச்சாலையிலே தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கின்ற ஒரு முறைதான் என்றால் அது மிகையாகாது. வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து கைதிகளில் யார் ரிங் லீடர் என்ற வகையிலே மொத்தமாக பிரச்சினைக்கு ஆளாகின்றாரோ அவரைக் கொட்டியிலோ அல்லது ஆட்கள் நடமாட்டம் இல்லாத இடத்திற்கோ கொண்டு சென்று செம்மையாக அடித்து நொறுக்கி அதன்மூலமாக அவனை ஒரு புதிய மனிதனாக, அடங்கிய ஒடுங்கிய மனிதனாக, அடிமையாக ஆக்கவேண்டும் என்பது சிறை அதிகாரிகள் எடுத்து வருகின்ற நடவடிக்கைதான். அந்த முறையிலே தான் அவரையும் அடித்து நொறுக்கி இருக்கிறார்கள். அவருக்கு ரத்தக் காயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, பவுமான அடியின் காரணமாக அவர் இறந்திருக்கிறார். ஆகவே இதுபோன்ற நடைமுறைகளை நாம் சிந்தித்துப்பார்த்தால் எவ்வளவு கொடுமையான காரியங்கள் சிறைச்சாலைகளுக்குள்ளே நடக்கின்றது என்பது தெரிகின்றது. சிறைக்குச்சென்ற மனிதனைத் திருத்தவேண்டும் என்ற நிலையில்லாமல் அந்த மனிதனை மிருகமாக்கி வெளியே கொண்டு வருகின்ற மோசமான நிலையில் காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.30)

குறிப்பாக சமுதாயத்திலே ஒருவனைக் குற்றவாளி என்று சொன்னால் அவனைத் திருத்தவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சிறையில் அடைக்கவேண்டும். சாதாரண குற்றவாளியாக இருந்தால் சிறைத்தண்டனை, கடுமையான குற்றவாளியாக இருந்தால், அதிலேயே வேறு விதமான தண்டனைகளை கொடுத்து திருத்துவதுதான் சமுதாயத்திலே உள்ள சமூக அமைப்பு. ஆனால் அதற்குப் பதிலாக சிறைச்சாலைக்கு ஒருவன் ஒரு தடவை சாதாரணமான வழக்கிலே சென்று விட்டால் கூட, அவன் திரும்ப வந்ததற்குப் பின்னால், தொடர்ந்து பல குற்றங்களைச் செய்யத்தான் நினைக்கிறானே தவிர, திருந்துவதற்கான உணர்வு அவனுக்கு வருவதில்லை. காரணம் நாம்தான் சிறைச்சாலைக்கு போய் வந்துவிட்டோமே, தொடர்ந்து அங்கேதான் போகப்போகிறோம். அதைச் செய்தால் என்ன? இதைச் செய்தால் என்ன என்ற எண்ணத்தில் அவன் தொடர்ந்து குற்றங்களையே செய்து வருவதை பார்க்கிறோம்.

என்னுடைய ஊரில் ஒரு சிறு பையனை சிறு தவறு ஒன்றிற்காக கைது செய்து, சிறைச்சாலையில் அடைத்துவிட்டார்கள். தொடர்ந்து அவன் இன்று வரையில் 8, 9 தடவைகள் சிறைச்சாலைக்கு போய் வந்துவிட்டான். திருந்துவதற்கான முயற்சியே இல்லை. நமக்கு என்ன பெண்டாட்டியா, பிள்ளையா சிறைச்சாலைதான் நமக்கு வீடு, ஆகவே எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்று அவன் நினைத்து அதன்படியே நடப்பதை பார்க்கிறோம்.

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

அதைப்போல தமிழகத்தில் கிட்டத்தட்ட 4,000 கைதிகள் சிறைச் சாலையில் அடைக்கப்பட்டு, விசாரணைக்கே அவர்களை கொண்டு வராமல், சிறையிலேயே ஒரு ஆண்டு, இரண்டு ஆண்டுகள் அடைக்கப்படுவதினால் வாடி வதங்குகிறார்கள் என்ற நிலைமையை நான் சில நாட்களுக்கு முன்னால் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இது எவ்வளவு கொடுமை. காரணம் கேட்டால், அவர்களை சிறைச்சாலைகளில் இருந்து விசாரணைக்கு அழைத்து வர போதிய காவலர்கள் இல்லை, விசாரிக்க போதிய மேஜிஸ்ட்ரேடுகள் இல்லை, கோர்ட் விடுமுறை இப்படி பல காரணங்களைச் சொல்கிறார்கள். அங்கேயே அவர்களை 2,3 ஆண்டுகளுக்கு ரிமாண்டில் வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படி 4,000 பேர்கள் சிறையிலே வாடி வதங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அந்தச் செய்தி சற்று வேதனையைத் தருகிறது.

அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து உடனடியாக அவர்களை விடுதலை செய்யும் வகையில், அதற்காக தீர்ப்பு வழங்குகிற முறையிலே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

இதைப்போலவே இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறைச்சாலை என்று சொன்னாலே ஜனங்களுக்கு ஏதோ ஒரு அச்ச உணர்வு ஏற்படுகிறது. குற்றம் செய்தவன் எப்படி அச்சப்படுகிறானோ, அதுபோலவே குற்றம் செய்யாதவனும் அச்சப்படுகிற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. காரணம் எங்களைப் போன்றவர்கள்—அதாவது அரசியல்வாதிகள் ஏதாவது ஒரு காலகட்டத்தில் சிறைச்சாலைக்கு செல்வது என்பதுதான், மக்களிடையே மரியாதை உணர்வை தோற்றுவிக்கும் ஒரு செயலாகும். நான் இப்படி சொல்வதால் திருடு போன்ற குற்றங்களைச் செய்துவிட்டு சிறைச்சாலைக்குப் போவது அல்ல, சமுதாயத்திற்காக, மக்கள் நலனுக்காக போராட்டங்களில், கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டு, சிறைச்சாலைக்கு சென்று வந்தால்தான், அரசியல்கட்சியில் உள்ளவர்களை முழு அரசியல்வாதி என்று இந்தியாவிலும் சரி தமிழகத்திலும் சரி, ஒப்புக் கொண்டுள்ளார்கள். அந்த வகையில் நாம் எல்லோருமே சிறைச்சாலை சென்றவர்கள்தான், ஒரிருவர்களைத் தவிர. அப்படிச் செல்லும்போது அங்கே நடைபெறுகிற காரியங்களைப் பார்க்கிறபோது நமக்கே மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது.

காரணம் பெரிய குற்றங்களைச் செய்தவனோடு, கொலை காரர்களோடு சாதாரணமான பிக்பாக்கெட் போன்ற குற்றவாளிகளை சேர்த்து அடைத்து வைக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக அங்கே பல்வேறு குற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன. அதனால், அவர்கள் விடுதலைப்பெற்று வெளியே வரும்போது மேற்கொண்டு பல குற்றங்களை அறிந்தவர்களாகவே வெளியே வருகிறார்கள். அதைப்போல 1,600 பேர்களை அடைக்க வேண்டிய இடங்களில் 2,400, 2,600 பேர்களையும் அடைக்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

1982 பிப்ரவரி 15

கிறார்கள். இனர்க்கி போன்ற காலங்களில் 10,000 பேர்களை அடைக்கிறார்கள். வெளியிலே இருக்கக் கூடிய இரும்புக்கம்பி களுக்குள்ளும் அவர்களை அடைத்து வைக்கிறார்கள். ஆனால் இவ்வளவு பேர்களுக்கும் ஒன்றாக அடைக்கிற நேரத்தில், அவர்களுக்கு வேண்டிய சுகாதார வசதிகளைக்கூட செய்துக் கொடுக்க அரசு தவறிவிடுகிறது.

ஒரு சமயம் விலைவாசி போராட்டத்தில் சிறைச்சாலை சென்றிருந்தோம். மற்றொரு சமயம், காமராசர் அவர்கள் உயிரோடு இருந்த நேரத்தில் என்று நினைக்கிறேன்—அப்போது மதுவிலக்கை ஆதரித்து, மதுக்கொண்டு வந்ததை எதிர்த்து போராட்டம் நடத்தி சிறையிலே இருந்த நேரத்தில், எங்களுக்கு—அரசியல் கைதிகளுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. உணவு கூட கிடைக்கவில்லை. உணவு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், திடீரென்று அடைக்கப்பட்ட 5,000 பேர்களுக்கு உணவு சமைத்துப் போட ஆள் இல்லாத காரணத்தால், சிறு சிறு பையன்கள் யாராவது ரோட்டிலே போய்க்கொண்டிருந்தால், அவர்களை சந்தேக கேஸில் கைது செய்துக்கொண்டு வந்து அரசியல் கைதிகளுக்கு சமைத்துப்போட, எடுபிடி வேலை செய்ய, துணிகளைத் துவைக்க, உணவு அண்டாக்களைத் தூக்கி வைக்க என்ற வகையில் வேலைகளை வாங்கினார்கள். இது எவ்வளவு கொடுமை யான முறை. இந்த முறைகள் மாற்றப்படவேண்டும். தேவை யான பணியாளர்களை அமைக்கவேண்டும். எங்கே சந்தேக கேஸில் பிடிக்கப்பட்டுவிடுவோமோ என்று சாதாரண மக்களும் இதனால்தான் பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே, தேவையான பணியாளர்களை சிறைச்சாலைகளில் போட்டு, கைதிகளைத் திருத்தி அவர்கள் வெளியே வரும்போது, ஒரு புதிய வாழ்க்கையை சரியான முறையில் அமைத்துக் கொள்ளும் வகையில் அவர்களுக்கு நெறிமுறைகளையும், வசதிகளையும் சிறையில் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறைச்சாலைகளிலிருந்து வரும் நன்னடத்தை கைதிகளுக்கு நம் அரசு மத்திய அரசோடு பேசி தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மூலம் பேசி ஏதாவது ஒரு வகையில் கடன் வழங்கி அதன்மூலம் அவர்கள் நல்வாழ்க்கை, புது வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கும் ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அதன் மூலம் அவர்கள் திருந்தியவர்களாக வெளியே வர வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் கமிஷன் அறிக்கையைப் பொறுத்த அளவிற்கு இந்த அரசாங்கம் என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்தது என்பதை ஓராண்டு ஆகியும்கூட இன்னும் தெரிவிக்காதது சற்று வியப்பாகவும், அதோடு வருத்தத்தைத் தருவதாகவும் இருக்கிறது. இந்த அறிக்கையின்மீது எடுத்த நடவடிக்கைகள் பற்றி வெளியே சொல்லியிருந்தால், இன்னின்ன நடவடிக்கைகளை

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

எடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருந்தால் இன்றைக்கு இந்த விவாதமே வந்திருக்காது என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த அறிக்கைமீது விரைவாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ணபாண்டியன்: மாண்புமிகு சட்டமன்றப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, திருச்சிராப்பள்ளி மத்திய சிறையில் 1979 ஆம் ஆண்டு இறந்த இரண்டு ஆயுட்கைதிகள் மறைவு குறித்து மாவட்ட நீதிபதி திரு. எம். ஏ. முருகேசன் கமிஷன் அறிக்கைமீது சில கருத்துக்களை காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் சார்பாக கொல்ல விழைகிறேன்.

சுதந்திரப் போரட்டக் காலத்தில் ஜாலியன்வாலாபாக்கில் ஜெனரல் டயர் சுட்டுக் கொன்றதைப் போன்று நான்கு சுவர்களுக்கு மத்தியில் சிறைக்காவலர்களால் சுட்டுப் பொசுக்கிய சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது. கைதிகளுடைய வாக்குமூலங்களிலிருந்து நாம் அறிவது கருப்பையா அவர்கள் அடித்துக் கொல்லப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய பிரேதத்தை நாங்கள் பார்த்துத் தானாகவேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் அதை மறுத்து அவர்களை அடித்துத் துரத்தி துப்பாக்கியால் சுட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், சிறை அதிகாரிகள் நிரபராதிகள் என்று சொல்வதற்கு காரணம் இல்லை என்பதற்கு ஒரு காரணம் அவர்கள் நிரபராதிகளாக இருந்திருப்பார்கள் என்று சொன்னால் மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் அங்கே ஒரு கைதியைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டபோது அவர்களுக்கு அதற்கான அனுமதி ஏன் மறுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அடிபட்ட கைதியின் உடலில் எங்கு எப்படிப்பட்ட காயங்கள் இருக்கின்றன என்று மருத்துவ அதிகாரி கேட்டபோது அவர்களுக்கும் பதில் சொல்ல மறுத்திருக்கிறார்கள் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் கேட்டும் அந்தக் கைதியைப் பார்க்க அனுமதிக்காமல், அந்தக் கைதியின் உடலில் உள்ள காயங்களுக்கு என்னென்ன மருந்துகள் போடப்பட்டன என்று மருத்துவ அதிகாரிக்குச் சொல்லாமல் இருந்ததும் அவர்கள் குற்றத்தை மறைக்க உடந்தையாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதாகும்.

கமிஷன் அறிக்கையில்கூட மாரியப்ப தேவர் உடலில், முதுகில் வீக்கம் இருந்தது, அவர் தற்கொலை செய்துகொள்ள காரணமில்லை என்பது போன்ற காரண காரியங்களையெல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக சிறைச்சாலைகளில் இருப்பவர்கள் அத்தனை பேர்களும் குற்றவாளிகள் என்று நாம் சொல்லிவிட முடியாது. சந்தர்ப்பவசத்தால் நிரபராதிகள்கூட குற்றவாளிகளாக அங்கே செல்ல நேரிடும். சிறைச்சாலைகளுக்குச் செல்கிற குற்றவாளிகளிடம் சிறைச்சாலைகளிலுள்ள அதிகாரிகள் குற்றவாளிகளை

[திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ணபாண்டியன்] [1982 பிப்ரவரி 15]

திருத்துவதற்குரிய வகையில் நல்ல தாய் மனப்பான்மையோடு இருக்கவேண்டுமே தவிர காக்கி உடை அணிந்தவுடன் பந்த பாசங்களையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, கடமை உணர்வோடு செயல்படவேண்டும் என்பதை மறந்துவிட்டு, இன்று தங்கள் சொந்த காழ்ப்புணர்ச்சிகளை அங்கே காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் இந்த சம்பவம் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

அதேபோல் அரசையும் பொது மக்களையும் ஏமாற்றி விட்டு சிறைக்கு வருகிறவர்கள் வேறு, பொது மக்கள் நலன் கருதி அரசின் கவனத்தை ஈர்க்க சிறைச்சாலைக்குச் செல்பவர்கள் வேறு. அங்கேயும் அரசியல் சைத்திகளுக்கிடையே பாகுபாடு ஏற்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலைகூட சமீபத்தில் நாங்கள் நடத்திய மக்கள் எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் மதுரைசிறைச் சாலையில் நடைபெற்றது. எங்கள் போராட்டத் தொண்டர்கள் உள்ளே இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள கிரிமினல் குற்றவாளிகளிடம் உங்களைப்பற்றி இவர்கள் தவறாகப் பேசுகிறார்கள் என்று சிறை அதிகாரிகள் தூண்டிவிட்டு அவர்கள் சிறையில் இருந்த தொண்டர்களை அடிக்க வரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலைகூட ஏற்பட்டது. இத்தகைய நிலைமையெல்லாம் சிறைச்சாலைகளில் இருந்து தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

இஸ்மாயில் கமிஷன் குற்றவாளிதான் என்று தீர்ப்பளித்தப் பிறகுகூட வித்தியாசாகர் போன்றவர்களுக்கு பதவி உயர்வு அளித்திருப்பது மிகவும் மனதிற்கு சங்கடத்தைத் தருகிறது. அதேபோன்று இந்த முருகேசன் கமிஷன் அறிக்கையில் மாரியப்ப தேவர் இறந்தது தற்கொலை அல்ல என்று சொன்னபிறகுகூட சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது சரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை என்றால் சிறைச்சாலைகளில் யாரை வேண்டுமானாலும் அவர்கள் அடித்துக்கொன்றாலும் தற்கொலை செய்துகொண்டார்கள் என்று வெளியே சொன்னால் அரசாங்கம் நம்பிவிடும் என்ற எண்ணம் சிறைச்சாலை அதிகாரிகளுக்கு ஏற்பட்டு விடும். இந்தக் கமிஷன் அமைத்து இவ்வளவு காலமாகியும், காலதாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்த்து உடனடியாக அந்த அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டு விடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

(பிற்பகல் 12-40)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நீதிபதி முருகேசன் கமிஷனுடைய அறிக்கையின் முடிவுகள் பற்றி நடந்த விவாதத்தின் போது, குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் சிலவற்றைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். நான் முதலிலே அதற்கு பதிலைத் தந்துவிட்டு, அடுத்து மற்றவற்றைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 15] [திரு. சி. பொன்னையன்]

இது முருகேசன் கமிஷன் அறிக்கை பற்றிய விவரத்திக்குத் தொடர்பில்லை என்றாலும்கூட, நீதிமன்றங்களில் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர், அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் போடாத நிலை இருக்கிற காரணத்தால், விசாரணைக் கைதிகள் நீதிமன்றங்களுக்கு வரமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது என்ற பொருள்பட மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்த ஒரு நீதிமன்றத்திலும் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் அல்லது அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் இல்லை என்ற நிலை இல்லை என்பதை நான் அவைக்கு முதல் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதுகுறித்து ஏற்கனவே கூட, அரசு சார்பிலே ஒரு அறிக்கை விடப்பட்டிருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமே)

சில நீதிமன்றங்களைக் குறித்து, பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் காலம் முடிந்து விடுகின்றபோதுகூட, முறைப்படி மனுக்கள் கோரப்பட்டு,

அடுத்தவர் நியமனம் செய்கின்றவரை, ஏற்கனவே பதவியில் இருந்தவர் தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டுமென்ற விதியின் அடிப்படையில் அவர்கள் அங்கே நீடித்திருப்பதால், அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் இல்லை என்ற நிலை எந்த நீதிமன்றத்திலும் இல்லை.

அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் நீதிமன்றங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் 34 நீதிமன்றங்களிலே சப்மாஜிஸ்திரேட்டுகள் இல்லை, 6 டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டுகளிலே நீதித்திகள் இல்லாத நிலை இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். இந்த நிலை இருந்தது கடந்த காலத்தில், அதற்கான காரணத்தை இந்த அவையல் பலமுறை விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறேன். பத்திரிகைகளுக்கு ஒரு அறிக்கை இந்த அரசு மூலம் தரப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 52 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்களை அனுமதிக்குமாறு உயர் நீதிமன்றம் கேட்டபோது, அரசுக்கு அதை ஆய்வு செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. காரணம், 1965-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து சப்மாஜிஸ்திரேட்டுகள் பதவிகளைப் பொறுத்தவரைக்கும், வழக்கறிஞர்கள் மத்தியில் இருந்து யாருமே எடுக்கப்படாமல், அலுவலர்கள் மத்தியிலிருந்து, குறிப்பாக, வெடர்னரி டிபார்ட்மெண்டிலே இருந்தும், ஹைத் டிபார்ட்மெண்டிலே இருந்தும், பி.டபிள்யூ.டி., அக்ரிகல்சர் டிபார்ட்மெண்டுகளிலே இருந்தும் இப்படி பலதுறைகளிலே இருந்து, அவர்கள் சட்டப்படிப்பு தபால் மூலம் படித்திருந்தால் கூட போதும், 3 ஆண்டுகள் அல்லது 5 ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்றிருந்தால் போதும் என்று, அவர்களை உயர்நீதிமன்றத்தைச் சார்ந்த இரண்டு நீதிபதிகள் அடங்கிய ஒரு குழு, அதற்கான தேர்வை நடத்தி, உயர்நீதிமன்றமே அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அப்படித் தேர்ந்த

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

தெடுக்கும்போது, வழக்கறிஞர்கள் மத்தியிலே இருந்து யாருமே தேர்ந்தெடுக்காமல் விட்டுவிட்ட காரணத்தால், இந்த அரசு வந்தபிறகு, அதற்கான ஒரு கொள்கை முடிவு எடுத்தோம்.

கிட்டத்தட்ட 1965 ஆம் ஆண்டில் இருந்து அப்படி எடுத்து விட்டார்கள். வழக்குரைஞர்கள் மத்தியிலிருந்து நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படும்போதுதான் நீதிபரிபாலனம் மேலும் செம்மையாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் 11:9 என்ற ரேஷியோவில் நியமிக்கப்பட்டு வந்தது. 5:1 என்ற ரேஷியோவுக்கு மாற்றப் பட்டது. அதாவது ஐந்து பேர் வழக்குரைஞர்கள் நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்பட்டால் ஒருவர்தான் அலுவலர்களிலிருந்து நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அந்த ஒருவர்கூட சட்டம் பயின்றவராக சட்டத் துறையில் அனுபவம் பெற்றவராக அல்லது நீதிமன்றத்தில் சட்டம் பயின்ற அலுவலராக இருக்க வேண்டுமென்றும் விதிமுறைகள் கொண்டுவர அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ஆக, 52 பேரில் தகுதிக்குட்பட்டவர்கள் 35 பேர் மட்டுந்தான் இருக்கிறார்கள். 17 பேர் குறைந்த பட்சம் ஐந்தாண்டுக் காலம் அனுபவம் கூட இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் நோட்டீபிகேஷனுக்கு மாறாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காரணத்தால் விதிமுறைகளுக்கு மாறாக இருக்கிறது என்பதை அரசு உயர்நீதி மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தது. உயர்நீதி மன்றமும் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு தற்போது 34 நீதிமன்றங்களில் நீதிபதிகளும் 6 டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப்களும் தற்போது போடப்பட்டிருக்கின்றனர் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் ஒன்றைக் கூறினார்கள். கிரிமினல் பிரொசீஜர் கோட் 433-ஏ யில் மாற்றம் கொண்டு வரவேண்டும். ஆயுள் கைதிகளைப் பொறுத்தவரை 14 ஆண்டுக் காலம் முழுமையாக இருந்த பின்னால்தான் விடுதலை ஆக முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது; முன்னாலேயே விடுதலை செய்ய சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் ஒன்றை அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதே அவையில் ஒரு சட்டத் திருத்தம்-சி. பி. சி. 433-ஏ-க்கு ஒரு அமெண்ட்மெண்ட்-433 பி என்ற அமெண்ட்மெண்ட் கொண்டு வரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பெற்று மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பெற்றது. மத்திய அரசு அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்ற போதிலும் பத்திரங்களுக்குமேல் சிறையில் இருக்கும் கைதிகளை விடுதலை செய்ய உச்ச நீதிமன்றம் 1978 ல் அளித்த தீர்ப்பு ஒருவாறு உறுதுணையாக இருக்கும் காரணத்தால் அதையொட்டி அட்வைசரி போர்டு மூலம் பரிந்துரை பெற்று அந்த நடவடிக்கையை அரசு தொடர்ந்து மேற்கொண்டு செய்து வருகிறது. ஆனாலும் கூட 1978க்கு பின்னால் சிறைக்குச் செல்லும் கைதிகள் கட்டாயமாக 14 ஆண்டுக்காலம் இருந்தாக வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை இருக்கும் காரணத்தால் அந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை மீண்டும் வலியுறுத்தி மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்க அவையில் சட்ட முன்வடிவு வர இருக்கிறது.

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. பொன்னையன்]

என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்கள் பல்வேறு கமிஷன்கள் பற்றி எல்லாம் குறிப்பிட்டு அவைக்கு அறிக்கை வந்ததா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அப்போது கமிஷன் ரிப்போர்ட் அவையில் வைக்கவில்லை என்று சொல்லவில்லை. அவையில் வைக்கப்பட்ட அறிக்கைகளின்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்றுதான் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: இறுதியாக அவையில் பேசிய மாண்புமிகு சுந்தரராஜ் அவர்கள் பேசும்போது மத்திய அரசினுடைய சிறை நிர்வாக சீர்திருத்தப் பணிகள் இன்னும் அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறினார்கள். நான் மாண்புமிகு சுந்தரராஜ் மூலமாகச் செல்கிற கொள்ளளவும்படி சிறை நிர்வாக சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரை மாநில அரசினுடைய பண வரம்பு என்ன என்று தெரியாதது அல்ல. மாநில அரசுகள் மத்திய அரசை வற்புறுத்தி, வற்புறுத்திக் கேட்டு சிறை நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரை அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்கீடு தரவேண்டுமென்று பல முறை கேட்டும் தேவையான அளவு நிதி அதாரத்தை ஒதுக்காமல் இருப்பது இதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12.50)

அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் சிறையில் இட வசதி அதிக மாக்கப்பட வேண்டும், சிறையில் இருக்கிற கைதிகள் மனிதாபிமான முறையில் கண்டிப்பாக நடத்தப்பட வேண்டும். நல்ல உணவு அவர்களுக்குத் தரப்பட வேண்டும், ஏனைய சாதாரண வசதிகளும் அவர்களுக்குக் கண்டிப்பாகத் தரப்படவேண்டுமென்பதிலே அரசு மிக அக்கறையோடு இருக்கிறது. அனால் நிதியைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கிற பிரச்சினைகளின் காரணமாய் இன்றல்ல, நேற்றல்ல, கிட்டத்தட்ட 20 ஆண்டுகளாக அந்த முயற்சி காங்கிரஸ் அட்சியிலே மேற்கொண்டும் அடுத்த தி.மு.க. அட்சியிலே மேற்கொண்டும் தற்போது மேற்கொண்டும் மைய அரசு மேற்கொண்டு கொண்டு செல்சாய்க்காமல் இருப்பதுதான் புதிய மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை அமல்படுத்த முடியாது நிலைமைக்குக் காரணம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மத்திய அரசிடம் வாசாடி சிறை நிர்வாகத்துறாக்கு அதிகப்படியான நிதியை ஒதுக்கித் தந்தால் பல ஆண்டுக் காலம் கூட அதற்காகச் சாத்திருக்க வேண்டி இருக்காது, ஒரு ஆண்டுக் காலத்திலேயே இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். அரசியல் கைதிகள் திடீரென சிறைக்கு வருகிறபோது சிறையிலே சமையலுக்கு ஆள் இல்லாமல் தெருவிலே செல்கிறவர் மீது ஏதோ ஒரு குற்றத்தைச் சுமத்தி உள்ளே இழுத்துச் சென்று சமையலுக்கு அல்லது சமையல்காரர்களுக்கு உதவியாக வேலை செய்யச் சொல்கின்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், மாண்புமிகு திரு. சுந்தரராஜ் போன்றவர்கள் பொறுப்பானவர்கள் இதுபோன்ற ஆதாரமற்ற வற்றைச் சொல்லக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கோள்கிறேன். அவர்களே, இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். கிட்டத்தட்ட 4 ஆயிரம் பேர்கள் விசாரணைக் கைதிகள் சிறையிலே நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு வரப்படாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது கூட முழுக்க சரியல்ல, 2 அண்டுக் காலம் 3 அண்டுக் காலம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இரண்டாண்டுக் காலம் மூன்றாண்டுக் காலம் என்ற நிலை இல்லை. தற்போது வந்த முல்லா கமிஷன்கூட பாரதத்திலேயே மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிறபோது தமிழ்நாட்டில்தான் விசாரணைக் கைதிகளிலே சிறைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படாமல் இருக்கிற குறைபாடு குறைவாக இருக்கிறது—குறைபாடே இல்லை என்று சொல்லவில்லை—மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறபடி 4 ஆயிரம் என்பதை முழுமையாக வாத்தத்திற்காக ஏற்றுக்கொண்டாலும்கூட அந்த 4 ஆயிரத்தில் ஒருவரை சமையலுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கலாமே தவிர தெருவிலே போகிற நல்லவனை—நிரப்பாதியை சிறைக்கு இழுத்துச் சென்று வழக்குத் தொடர்ந்து சமையலுக்குப் பயன்படுத்த மாட்டார்கள், பயன்படுத்தவில்லை, ஆதாரங்களைச் சொல்லுங்கள், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த முருகேசன் கமிஷனுடைய அறிக்கையைப் பொறுத்தவரைக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசுகின்றபோது பல பிரச்சினைகள் பற்றி மிக அழமாகவும், தெளிவாகவும் எடுத்துக் கூறினார்கள். கமிஷன் அளித்திருக்கின்ற தீர்ப்பைப் பொறுத்தவரைக்கும் “As discussed above I am of the view that the death of Karuppan is due to suicide by hanging with a rope is a fact and there is no truth in the Statement that he was beaten to death. என்ற தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையடுத்து “But the death of Mariappa Thevar by hanging with a rope remains to be doubtful” எனும் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையை மீட்டி அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசுகின்றபோது தவறு செய்கிற அதிகாரிகள் என்று சொல்லப்படுகிற அதிகாரிகள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது, கமிஷன் தீர்ப்பை வழங்கியதற்குப் பிறகு மேற்கொண்டு

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு சி. பொன்னையன்]

தொடர்ந்து என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்று கேட்டார்கள். அதையொட்டி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசுகின்றபோது சொன்னார்கள். சட்ட சிக்கல்கள் இருக்கலாம். Though it is not possible to straightaway take action based on the finding of a Commission of Enquiry, action should have been proceeded on independent material' என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் சொல்லியதைப் போலவே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே வார்டர், சங்குப் பிள்ளை பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். உதவி ஜெயிலர் சில்வஸ்டர். கிரேட் 1 வார்டர் திருநாவுக்கரசு கிரேட் 2 வார்டர் பாப்பு ஆகியவர்கள் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டு விசாரணை மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. சி. ஐ. டி. கிரைம் பிராஞ்சை சேர்ந்த குற்றப் புலனாய்வுத் துறை இந்த விசாரணையை மேற்கொண்டு நடத்திவருகிறது.

விசாரணையின் அறிக்கைகூட அரசுக்குத் தற்பொழுது வந்திருக்கிறது; எனக்கு வந்துச் சேரவில்லை என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்களும், மற்றவர்களும் பேசும்பொழுது புலனாய்வுத் துறை வசாரித்த பிறகு நடவடிக்கை பழுதுண்டு போகும் என்ற அளவிற்குச் சிறையிலே சிலர் அச்சுறுத்தப்பட்டார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். என்னிடத்திலேயும் நேரிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுகுறித்துக்கூட சம்பந்தப்பட்ட துறைக்கு நான் கூறியிருக்கிறேன். கண்டிப்பாக குற்றவாளிகள் தப்பிக்க இந்த அரசு ஒருசூறையும் இடம் தராது என்பதை நான் ஆணித்தரமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புலனாய்வு அறிக்கையின் அடிப்படையில் கண்டிப்பாக நடவடிக்கைகளை உடனே அரசு எடுக்கும் என்று முதற்கண் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசும்பொழுது பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்னாலே சிறைத் துறை மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை, சீர்த்திருத்த மேம்பாடுகளை இன்னும் விரைந்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப்போல நிதி ஆதாரப் பற்றாக்குறை ஒன்றுதான் இதற்கெல்லாம் தடை கற்களாக இத்தனை ஆண்டுகளாக இருந்து வந்திருக்கிறதே தவிர, நிதி போதிய அளவிற்கு மைய அரசினிடத்திலிருந்து கிடைத்திருந்தால் இவைகளெல்லாத எப்பொழுதோ நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதை அரசு உணர்கிறது. இன்னும் பல்வேறு மேம்பாடுகளை விரைவாகக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதில் அரசு மிகவும் அக்கறையோடு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு சி. பான்னையன்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

பல சீர்திருத்தங்களைக் குறித்துப் பல ஆலோசனைகளை கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கருப்பையா அவர்களும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளை முடிந்த அளவிற்கு அவரவர்கள் இருக்கின்ற ஊர்களுக்குப் பக்கமாக இருக்கும்பொழுது பிரச்சனைகள் மிகவும் குறைய வாய்ப்பிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அரசு அந்த ஒத்துக்கொள்கிறது. ஆனால் தற்போதிருக்கின்ற இடவசதி மிகவும் குறைவாகப் இருக்கின்ற காரணத்தால் சில சிறைச்சாலைகள் அதிக இடவசதியைக் கொண்டதாகவும், சில சிறைச்சாலைகள் குறைவான இடவசதியைக் கொண்டதாகவும் இருக்கின்ற காரணத்தால் சில மாவட்டங்களிலிருந்து தண்டிக்கப்படுகின்றவர்கள் எல்லாம் இடம் அதிகமாக இருக்கின்ற சிறைச்சாலைகளுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் குறைபாட்டைக் களைவதற்காக அரசு தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. இவ்வாறு பல சிறைச்சாலைகளுக்கு இடவசதியை அதிகப்படுத்துவதன் மூலமும், மற்ற வசதிகளைச் செய்து, தருவதன் மூலமும் கூடிய விரைவில்— நடைப்பாண்டு பல இலட்சம் ரூபாய் நிதியை ஒதுக்கீடு செய்து இந்தத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருவதால் கிட்டத்தட்ட ஓராண்டு ஒன்றரை ஆண்டுக் காலத்திற்குள் இந்த இட நெருக்கடிப் பிரச்சனையைப் பெரிய அளவிற்குச் சமாளிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

அதைப்போலவே, சுப்ரீம் கோர்ட் உத்தரவுப்படி விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 1978-ஆம் ஆண்டில் அந்தத் தீர்ப்பு வழங்கியதற்குப் பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அவையிலே சட்ட முன்வடிவும் கொண்டு வந்தோம். ஆனால் மைய அரசு மறுத்துவிட்டது. மீண்டும் கொண்டுவர முக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, இந்தப் பிரச்சனைபற்றி, 1978 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் கைது செய்யப்பட்ட கைதிகள், பத்தாண்டுகளுக்கும் அதிகமாகச் சிறையில் இருந்திருந்தால் அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டுக் கிட்டத்தட்ட கடந்த நான்கு மாத காலமாகப் பலர் விடுதலை செய்யப்பட்டு வருகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட அனைவருமே விடுதலை செய்யப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு நமக்கு உறுதுணையாக இருப்பதால் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கைதிகளினுடைய உணவைப் பாதுகாக்க, தரம் சீராக இருக்க, அதைப்போலக் குறைந்த அளவு அவர்களுக்குச் சென்று சேர்கிறது என்றக் குற்றச்சாட்டு வராமல் இருக்க பஞ்சாயத்துக்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கேள்விக்கையை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. கருப்பையா அவர்களும் திரு. உமாநாத் அவர்களும் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி

1982 பிப்ரவரி 15] [திரு சி. பொன்னையன்]

திரு. உமாநாத் அவர்கள், நான் திருச்சிக்குச் சென்றபொழுது, சிறைச்சாலைக்குச் சென்றபொழுது சொன்னார்கள். அதைப் பரீட்சார்த்தமாக மதுரை சிறைச் சாலையில் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். அது வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டு வருவதில் அனைத்துச் சிறைகளுக்கும் அந்தத் திட்டத்தை அரசு நடைமுறைப்படுத்தும். ஒவ்வொரு சிறைச்சாலையிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கைதிகளைக் கொண்ட கண்காணிப்புக் குழு அமைக்கப்பட்டு, அவர்களே உணவின் தரத்தையும், அதைப் போல உணவின் அளவையும் கண்காணிக்கின்ற பொறுப்பு ஏற்படும்பொழுது அதிகாரிகளில் சிலர் தவறு செய்ய எத்தனிக்கின்றபொழுது அப்படிப்பட்ட சிலரும் சிக்கிக்கொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கின்ற காரணத்தினால் விரைவில் அரசு அதை நடைமுறைப்படுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1.00)

பொருள்கள் வாங்குவதில்கூட, ஏற்கனவே பல குழுக்கள் கூறிய ஆலோசனையின் அடிப்படையில், தனியர் டெண்டர் மூலமாகத்தான் பெற வேண்டுமென்ற நிலையை எல்லாம் மாற்றி, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், சதுவம் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், ஊட்டியிலே இருக்கிற காய்கறி உற்பத்தி செய்கின்ற உற்பத்தியாளர் சங்கங்களிலிருந்து வருகின்ற காய்கறிகளை, சிறைச்சாலைகள் நேரடியாக வாங்க வேண்டுமென்று அண்மையிலே உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். கண்காணிப்புக் குழு வருகின்ற பொழுது இரண்டும் ஒருங்கிணைந்து செயலாற்றும்போது, கண்டிப்பாக வெற்றி கிடைக்கும் என்று அரசு நம்புகிறது.

அதைப் போலவே, கான்விக்ட் வார்டர் சிஸ்டத்தைப் பெறுத்த வரையில், அதை நீக்க வேண்டுமென்ற ஆலோசனையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கள் அவர்கள் அந்த முறை தொடர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்வதிலும் பொருள் இருக்கிறது என்று கருதுகின்றேன். இவர்கள் சொல்வதிலும் பொருள் இருக்கின்றது என்று கருதுகின்றேன். இரண்டையும் ஆய்ந்து எது சரியான முடிவோ, அந்த முடிவுக்கு அரசு வரும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) I understand that several commissions have recommended the abolition of convict warders.

அடுத்து, சிறையிலே இருக்கிற கைதிகள், அவர்களுக்குக் குறைகள் ஏற்படுகின்றபொழுது, அந்தக் குறைகளை, அவர்களுக்கு நேரடியாக இருக்கிற மேலதிகாரிகள் மூலமாகத் தொல்விக்கும்போது, அந்தக் குறைகள் அரசினுடைய கவனத்திற்கு வராமல் போகின்ற காரணத்தால், குறைகள் தொடர் குறைகளாக இருக்கின்ற நிலமையையும் அதை மாற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்றும் உமாநாத் அவர்கள் சொன்னார்கள் அந்த நல்ல ஆலோசனையை நான் ஆதரிக்கின்றேன். சீல்வைக்கப்பட்ட ஒரு பெட்டியிலே கைதிகள் மனுக்களைப்

[திரு சி. பொன்னையன்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

போட்டு, அரசுக்கு நேரடியாக வராவிட்டாலும்கூட, ஐ. ஜி. என் அளவிலே, ஒரு உயர் அதிகாரிக்கு நேரடியாக வருகின்ற பொழுது, அதுவும் முறையாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால், அந்தக் குறைபாடுகளைக் களைய முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அதை நடைமுறைப்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. சேர். அழகர்சாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிறைச்சாலைக்குள்ளே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சென்று பார்க்கக்கூடிய முறை முன்னால் இருந்ததே, இப்பொழுது அவர்கள் செல்லக் கூடாது, உள்ளே சென்று பார்க்கக் கூடாது என்று தடை விதிக்கப்படுகிறதே, அந்தத் தடையை நீக்கி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிறைச்சாலைகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள நடைமுறைகளைப் பார்க்க அனுமதி வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிறைச்சாலைக்குச் சென்று வருகின்ற அனுமதி எப்பொழுது இருந்தது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. But that would have been at the time when the Advisory Board was in existence என்று நான் கருதுகிறேன். ஆலோசனைக் குழுவை அரசு அமைக்க இருக்கிறது. அந்த ஆலோசனைக் குழுவில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் கண்டிப்பாக இடம் பெறுவார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவர்களே, அதைப் போல, பல்வேறு நடவடிக்கைகளை, சிறைச் சீர்திருத்தம் குறித்து கடந்த கால வரலாற்றில் இல்லாத அளவிற்குத் தற்போது நாம் எடுத்து வருகிறோம். தற்போதுகூட கிட்டத்தட்ட ரூ. 8 கோடியே 62 இலட்சம் செலவில், அதிகப்படியான அக்காமடேஷன் பெசிலிட்டிஸ், சிறைச்சாலைகளுக்குச் செய்வதற்கும், அதன்மூலமாக கைதகளிடையே இடநெரிசல் இல்லாமைக்கும், வசதிகள் ஏற்படுத்துவதற்காக, இன்னும் ரூ. 6 கோடியே 31 இலட்சம் செலவில், சில திட்டங்களையும் அரசு நடைமுறைப்படுத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் பூரணமாக, முன்னேறக் கிட்டத்தட்ட 1½ ஆண்டுகாலத்திருந்து 2 ஆண்டுக் காலம் ஆகலாம். காரணம் கட்டிட வேலைகள் முதற்கொண்டு பல வேலைகள் இருக்கின்றன. இவை அனைத்தும் முடியும்போது, இந்தப் பிரச்சனைகள் அனைத்தும் தீரும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

பரோல் கண்டிஷன்களைப் பொறுத்தவரையிலே, மதுரையிலே நடந்த நிகழ்ச்சியின் காரணமாக, அங்கு சில கட்டுப்பாடுகளை அதிகமாக விதிக்க வேண்டிய கட்டாய நிலை

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு சி. பொன்னையன்]

ஏற்பட்டது. ஒரு கைதியை, விடுதலை செய்யக்கூடிய, தனக்கிருந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, குப்பரினடென்டன்ட் விடுதலை செய்ய, கைதியுடைய நன்னடத்தை பற்றியும் கருதாமல், அவர் வெளியே சென்றால், அந்தப் பகுதியிலே அவருக்கு இருக்கிற எதிர்ப்பை அல்லது, அவர் கொண்டிருக்கிற கோப உணர்வு எப்படி இருக்கும் என்பதனையும் ஆராயாமல், விட்டுவிட்ட காரணத்தால், இரண்டு கொலைகள் நிகழ்ந்துவிட்டன என்பதை ஒட்டி, இதைச் சற்றுக் கண்டிப்பாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென உத்தரவிட்டு, அது நடைமுறையில் இருந்து வந்தது. ஆனால் தற்போது, மாதங்கள் சில ஆகிவிட்ட காரணத்தாலும், அதனால் சில நல்லவர்களுக்கும், கிடைக்க வேண்டிய சலுகைகள், வசதிகள் கிடைக்க வாய்ப்பில்லாத காரணத்தாலும், அதை ஓரளவுக்குக் கண்டிப்பாக தளர்த்த வேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திருச்சி ஜெயிலர் விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் சில குறைபாடுகள் இருப்பதாக என்னிடத்தில் சொன்னார். நானும் அவரிடம் வருகிறேன். என்று சொல்லி, நானே திருச்சி சிறைச்சாலைக்குச் சென்றேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களையும் உடன் வாருங்கள் என்று அழைத்துச் சென்று குறைகளைக் கேட்டோம். அப்போது சில பிரச்சினைகளை பற்றி என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். ஜெயிலரிடம் நான் விளக்கம் கேட்டேன், இவரைப் பற்றி அப்படி கூறியது உண்மையா என்று கேட்டதற்கு அவர் ஒரு விளக்கம் தந்திருக்கிறார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் மிகவும் பண்புமிக்க, திறமை மிக்க ஒரு அரசியல்வாதி, அவர் ஒரு பொது தொண்டிலே மிகச் சிறப்பாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் மீது மதிப்பும், மரியாதையும் அதிகமாக இருக்கிறது. அவரைப் பற்றி நான் அப்படிச் கூறவில்லை, அப்படிச் கூறுவதாக எண்ணுவதும் தவறு. அதற்காக வருத்தப்படுகிறேன் என்று சொல்லி இருக்கிறார். அசைத்தான் இந்த அவையின் மூலமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக நேரடியாகக் கொள்முதலை மேற்கொண்டு வாங்குகின்ற முறையினை மேற்கொண்டு இருக்கும்போது, இந்த டெண்டர் சிஸ்டம் என்ற ஒன்றிலே தலையிட்டு தவறு செய்கின்ற வாய்ப்பு அறவே ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்ற காரணத்தால் இந்த முறையை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற போது குறைகளை களையப்படும் என்று கூறி நான் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

20 SEP 1982

திரு. ரா. உமாநாதன் துணைத் தலைவர் அவர்களே, டென்ட்ரை விட்டுவிட்டு கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் சப்ளை வாங்குவதன் மூலம் வாங்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தக் கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ள அதிகாரிகளும் கொல்லூட் பண்ணி, தனியார் சப்ளை செய்வதற்குரிய வாய்ப்பை ஏற்பாடு செய்து கூட்டுறவு வவுச்சர்களும் கொடுக்கிறார்களே, அதற்கு என்ன செய்யப் பேசுகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே தெளிவாகத் சொன்னேன். உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து இது பெறப்படுகிறது என்று சொன்னேன். நிலகிரியில் உள்ளகாய்கறி உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவு அமைப்பின்மூலம், விவசாயிகளே அங்கத்தினர்களாக உள்ள அந்த அமைப்பு நேரடியாகத் தரவேண்டும் என்று நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதாக நான் சொன்னேன்.

திரு. வி.வி. சுவாமிநாதன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிறைதண்டனையில் உள்ளவர்களை பரோலில் விடுவது அரசு உரிமையா? ஏன் என்றால், இப்போது உச்சநீதி மன்றம் பரோலில் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறது, அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் என்ன கூறுகிறார்?

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பரோலில் விடுகின்ற அதிகாரம் சிறைக் காவலர்களுக்கு இருக்கின்றது, அரசுக்கும் இருக்கின்றது. சில தனிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் உச்ச நீதிமன்றத்தில் வருகின்றபோது அதுவும் உத்தரவிடுகிறது.

திரு. அ. ரகுமான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் ஒரே ஒரு கேள்விக்கு மட்டும் விளக்கம் தரவேண்டும் என்று பணிவேடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் அவர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்லவில்லை. நேற்று கூட திரு. கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் இஸ்மாயில் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் பேரில் இந்தச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த விவாதத்திலே அது வராது. விவாதம் இத்துடன் முடிவுற்றது.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (16-2-1982) காலை 9.00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.09 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

— எதுவுமில்லை —